

Atila Yalçinkaya

- şiirler -

Yayın Tarihi:

7.2.2012

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

.....Hasretindir Ağlatan

Hasretin kalbime bir yara oldu
Her sabah yoluna çıkar ağlarım
Gittiğin bu sefer ne bitmez yoldu
Her gece dalıma tünar ağlarım

Yokluğun kalbime değen fırtına
Binmişim dert yüklü sabır atına
Feryad-u figanım gelmez katına
Her bahar gülüme bakar ağlarım

Bitecek mi ey yar hasret dediğim
Demek bu azapmış benim içtiğim
Ektiğim hep hüznün ah'tır biçtiğim
Her sonbahar yaprak döker ağlarım

Bir daha cemalin görse bu gözüm
Aslım bir insanken, mümindir özüm
Kolun, kanadına sürerim yüzüm
Her mevsim gözyaşım döker ağlarım

Mevsimler geçiyor yıllar tükendi
Saçlara ak düştü dert beni yendi
Seninle bahar gül, gönüller şendi
Bir ömür adını anar ağlarım.

Atila Yalçınkaya

.....**Hesap Günü**

Konu: [prens-es-grubu] ÜÇÜNCÜLÜK ALAN ŞİİRİMİZ KUTLUYORUM / ATILA YALÇINKAYA

ÜÇÜNCÜLÜK ALAN ŞİİRİMİZ
HESAP GÜNÜ 140 PUAN / ATILA YALÇINKAYA KUTLUYORUZ

Hesap Günü

Te'maşa etmeli Hakkın mülkünü,
Öğrenmeli insan işin kühünü
Yüklenip sırtına dünya yükünü
Yarın mahşer günü üzülmemeli.

Var olmak mükafat akleyeyene
Arzusu verilir her isteyene
Geçirip ömrünü güle eğlene
İsmi şaki diye yazılmamalı.

Dünyadır çağırır süslü bir gelin
Sen ona koşarsın o vermez elin
Gözü açık gitti nice güzelin
Malikse derisi büzülmemeli.

Aşk ile varmalı hakkın yoluna
Verilir defterler bir gün eline
Kapılma dünyanın günah seline
Lakin arsıza da ezilmemeli.

Nice yiğit gelip geçti dünyayı
Kimi meslek etti şirk'le rıyayı
İnsan her dem görmez güzel rüyayı
İsminin üzeri çizilmemeli.

Günah ile sevap tartılır bir gün
Rızaya varırsan işte bu düğün
Başına imtihan açıldığı gün
Kolların harama çözülmemeli.

Mazlumları koru, garibi kolla
Bir şey vermesen de gülücük yolla
Vermen gerekirse ver belki zorla
Yaptığın sevaplar sezilmemeli.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

.....Başını Alıp da Gidince Benden

Başını alıp da gidince benden
Bir deli tufana tutuluverdim
Yüreğim serseri, dilim her telden
Başını alıp da gidince benden

Söndü içimdeki yaşam sevinci
Görenler soruyor, bu adam neci
Kimi aşık diyor, kimi dilenci
Başını alıp da gidince benden

Aşkının narına kavruldu şuram
Yaram kapanmıyor sanırsın verem
Bilirim Huda'dır bu derdi veren
Başını alıp da gidince benden

Ne oldu meçhule gidince ey yar
Bu hükmün hesabın kim sana sorar
Benimde kendimce bir kararım var
Başını alıp da gidince benden

Bu yaralı kalbim şimdi virane
Sevdayı bilmeyen sansın terane
Aşkın nar-ı beyza, etti divane
Başını alıp da gidince benden

Sevdan kabulümdür canı gönülden
Rayıhası sanki sümbülden gülden
Böyle yazmış demek Rabbim ezelden
Başını alıp da gidince benden

Biter mi gittiğin bu meçhul sefer
Bıraktığın halle kazandığın zafer
Var mı, bende varsam, sevdasız bir yer
Başını alıp da gidince benden

Atila Yalçınkaya

.....Anneme

Merhamet dağının zirvesi Anne,
Rahmet pınarının çeşmesi Anne,
Hazreti Ademin zevcesi Anne,
Analar sevgidir, şefkattir Anne.

Dünya meydanına getiren anne,
İnsan şerefine erdiren anne,
Yemeden içmeden yediren anne,
Anne bir merhamet, bir aşktır anne.

Zorluğun çetinini yaşayan anne,
Dokuz ay karnında taşıyan anne,
Evlad için aç-susuz yaşayan anne,
Anne yemesede, yedirir anne,

Yüreği merhamet doludur anne,
Cennete gitmenin yoludur anne,
Melekler içinde bir koldur anne,
Anneler bir başka, melektir anne.

Hakkın var ettiği nimettir anne,
Varlığa iz bırakan rahmettir anne,
Yokluğu her zaman mihnettir anne,
Anne bir bereket, servettir anne.

Cennet esintisi savurur anne,
Evlada yüreğin kavurur anne,
Gün gelir bir yere savrulur anne,
Anne bir imtihan,sıfattır anne.

Yeri geldiğinde halayık anne,
En büyük hizmete tek layık anne,
Cennete girmeye helallik anne,
Anne bu ünyada, ahrette anne.

Varmı evladına zülm eden anne,
Gün gelir azar da işiten anne,
Asi evladını gözeten anne,
Anne bağışlayan, kollayan anne.

Evlada bakınca aşıktır anne,
Bebeğe ilaçlı kaşıktır anne,
Gözleri daima yaşlıdır anne,
Anneler bir hüzün, dertlidir anne.

Ayağın bastığın yer cennet anne,
Yuvanın içinde siyanet anne,
Anne bir ikramdır, izzettir anne,
Anneler bir şeref, haysiyet anne,

Analar Amine, Halime anne,
Seninle şükrederim halime anne,

Atila oğlun seni çok seviyor anne,
Kıyamaz evladı zalime anne.
Anne bir mağfiret bir rahmet anne

Beğendiyseniz Antolojinize kaydedin dostan dosta bir hediye olsun (baki selamlar)

Atila Yalçinkaya

.....Elveda Bestesi (Efendiler Efendisine

Ağla ey nadan bülbül, elveda etmekte Gl.
Sana yok artık gülmek, sana firak, dünya l.
Her bahar böyle geçecek, boyun bükük ve sefil.
Yıl altı yüz otuz iki, ağla ağla, sonra l.

ahredip sineni dağla, dünyada artık mağrip.
İnsanların boynu bükük, gezerler garip garip.
Ağlar gözler, kanar yürek, gönüller hep muzdarip.
İnsan ağlar, hayvan ağlar, herkes bugün andelip.

Hiç firak gördün mü sen, iŖte en büyük firak.
Bir mr ağlamalısın, artık gülmeyi bırak.
O güle kavuŖma olsun, ölüm denen son durak.
Varıp seyrine doyalım, o Gle ağlayarak.

Atila Yalçinkaya
10.07.2010 Gaziantep

Atila Yalçinkaya

.....Muhammed Mustafa s.a.v.

Bir Lütfü İlahidir, kurtuluş insanlığa.
Hediye her canlıya, var edilen varlığa.
Elinde bir hükümran, gücü denize dağa.

.....Sayesinde lütuflar, üstümüzde sağanak.
.....İnsan için yaşadı, dönede hayatına bak.

Bir rahmet, bir sığınak, zulmeti dağıtan Nur.
Maziye bakan biri, tek gerçek O nu bulur.
Arş-ı Ala katında, O nun dediği olur.

.....Ümmetine bir rahmet, Cennettir insanlığa.
.....O nu tanımayanlar, erişmez bir varlığa.

Mübarek bedenine birikmiş üstün haller.
Gölgesine köleydi, iblisler dahi, cinler.
En muhtaç sinelere, varır derdini dinler.

.....Uzattığı elinden insanlık suya doyar.
.....O cemalin gölgesi çölleri nura boyar.

Dağıldı zülûmatlar, can özümüz doğanda.
Gelişiyile yıkıldı, saltanatlar her yanda
Yer, asuman edeple, doğuşunun seyrinde.

.....O na bakmak, Cennetten kazanılan lahzaydı.
.....Bin Yusuf a bakmaktan, ona bakmak sezaydı.

Zulmetin ortasına düşen bir Nuru Hüda.
Tüm dünyanın duyduğu, mutlak en güzel seda.
Emirler veriyordu, göğe, aya ve ra'da.

.....O nun emirlerine mahlukat boyun eğdi.
.....O na dokunan hiç'in sedası göğe erdi.

Dünyanın yaşadığı, en büyük hoş amedi.
Rabbimiz onu seven kul eylesin ebedi.
Bin dört yüz elli yıldır, üstümüzde rahmeti

.....O nun nurdan iklimi asırları aşıyor.
.....Nice bedbaht bilmez ki sayesinde yaşıyor.

Semadan inen yağmur onun için yağıyor.
Arzın direkleri de sayesinde duruyor.
Güneş ve ay, ziyayı hürmetine yakıyor.

.....O aşkı muallanın sayesinde dir alem.
.....Bunu bilir insanlık yazılı lev'hu kalem.

O nun nur ikliminde, bir zerre olmak seza.
O nu bilmeyen gönül, çekmekte büyük eza.
O nun ismi aşkına, var oldu dünya haza.

.....O'na minnette insan, camid, nebat kainat.
.....O olmazsa olmazdı. sema denilen sanat.

Gel ey insanlığımız, tanıyalım Resulü.
O, varlığın cevheri, elmas, altın lü'lü ü.
Muhammed Mustafa dır bu kainatın gülü.

.....O nu bilen kurtulur, ebediyen var olur.
.....O nu bilmeyen nadan, ebediyen kahrolur.

Bütün Encamı felek, yad ediyor Ahmed i.
Zebur, Tevrat ve İncil tanıtmıştı Mahmud u.
Selam ve salatımız daim olsun ebedi.

.....O nu tanıyan insan başka bir şey istemez.
.....O nu bilmeyen kalbe, taşlar bile benzemez.

Atila Yalçınkaya
04.11.2010
Selam ve Salat niyeti ile

Atila Yalçınkaya

.....Rahmana Doğru

((((((-RAHMANA DOĞRU-))))))

Ömrümüz bir gemi hayat nehrinde.
Tam sahip değiliz ona seyrinde.
Malik miydik cana, ana rahminde.
Yüzer bir rotada Rahmana doğru.

Güzel bir tarlaydık ana babaya.
Bir vazife için geldik dünyaya.
Diken ile gülü ekip meraya.
Biçilir başaklar harmana doğru.

İnsanlar sevindi doğduğumuz gün.
Aklımıza gelmez son nokta ölüm.
Gerçek bir kullukla ömrümüz düğün.
Yapıp ettiğini seyrana doğru.

Rabbimizin emri Yüce Kelamı,
Nazarlara vermiş bütün alemi.
Okurken anlarsın Levhi, kalemi.
Elif Lam dan başlar Elham'a doğru.

Bir nokta kaddık ana karnında.
Yolculuk başladı harf kararında.
En kıymetli mahluk Hak nazarında.
Giyimi kuşamı ihrama doğru.

İnsanda bin dert var, hastalık kalpte.
Ömür bir kar değil insana cepte.
Unutma kulluğu, hasta, sıhhatte.
Ateşi aşk varsa, Lokmana doğru

Dizimiz toprakta eller semada.
Rabbin emirlerine kullar amada.
Nefis her daima durur isyanda.
Her insan yürüyor son ana doğru.

Azrail gelecek her tür insana.
Kul'da dalmamalı, günah isyana.
Boyun eğmiş felek, Rabbi Rahmana.
Kul kaderi yaşar fermana doğru.

Atıla Yalçinkaya
01.11.2010

Atıla Yalçinkaya

.....Ya Resulallah

İz düşümünde devam ediyor hayat.
Nefesinle yeşeriyor bütün tabiat.
Seni çok severdi bütün mevcudat.
Gölgen üzerimizde hala kat be kat.
Ne güzel insansın Ya Resulullah.

Bunca yaratılan insan içinde,
Rabbim Seni Seçmiş insan neslinde.
Ölümler hayat buldu ol nefesinle.
İsmin kalbimizin her karesinde.
Çok özel insansın Ya Resulullah.

Seni bilip sevmek en büyük nimet,
Seni bilmeyenin hayatı bir dert.
Cehennem taşır kalbi, ömrü eziyet,
Zindandaki sevenin bulur bir cennet.
İnsanlığın önderisin Ya Resulullah.

Senin nurlu yolun yolların şahı,
Sana itaatle diner Dünyanın ahı.
Sünnetin; aydınlığın yanan چراغی,
Seni zikreder alemin taşı toprağı.
Ne çok sevilirsin Ya Resulullah.

Atila Yalçinkaya...
15.07.2010

Atila Yalçinkaya

.....Beklenen Sevgili

Efendimiz Muhammed S.A.V.e Selam ve Selat niyeti ile

Bin dört yüz yıl öncesi, fetret denen devirde;
Beşer nefsin esiri, inilti her yerde.
Bir çare aranırdı, kötülük ile derde.

Zulüm; alınıp satılan en muteber meta'ydı,
Beşer yaşıyor fakat, yürüyen bir mevta'ydı.

Yeryüzü kavrulmakta, helak en yakın gündü,
İnsanları yöneten, fal oku ve büyüydü.

Ağlıyordu insanlık, bir medet bekliyordu.
Asırlar asırlara, hasretler ekliyordu.

Ulu ruhların gözü, daima ufuklarda,
Doğmadan yâd edilir, titreyen dudaklarda.

Kucaklar açılarak beklenirdi çöllerde,
Hasreti dayanılmaz, tek aşktı gönüllerde.

İnsanlar zülm içinde, kıvranırdı her yerde,
Onun hayali bile, deva idi her derde.

Doğmadan sevilirdi, ağlardı âşıkları.
Gelişine hasretten, gözlenirdi yolları.

Beş Yüz Yetmiş Birinci yıla gelince zaman;
Kâinat aydınlandı Efendim doğdu o an,

Rabbimizin aleme bahşettiği bir Nur'du,
Rabbimizin katında, istediği olurdu.

İnsanlık âleminin en müstesna insanı,
Yeryüzüne gelişi, Alemin güzel anı.

Aşk ile bakınırdı, ona bakan tüm gözler,
Onun gelişi ile, geçersiz oldu sözler.

Onsuz geçmezdi zaman, kâinatın gülüydü,
Susamış gönüllere, abı hayat gölüydü.

Ne mutlu bizlere ki; Nebi var önümüzde.
Onun aşk ve sevdası, ebedi gönlümüzde.

Nebi'yi sevmek kadar, yüce bir paye yoktur.
Onun elçiliğiyle, Rabbimin lütfü çoktur.

Hamdu-Senalar olsun, Şanı Yüce Allah'a (C.C.)
Komşu eder İnşallah Güzel Rasulullah'a (S.A.V)

Atila Yalçinkaya

.....Dua

“Dua’nız Olmasa Ne Ehemmiyetiniz Var” (Furkan Sure77)

Rabbimize götüren, kutlu bir yoldur Dua;
Muhtaç olan bizlerden, kalkan bir koldur Dua.

İnsan Dua etmeli,Rabbine yalvarmalı.
Dünya ve Ukba’sına bir kapı aralamalı.

Manevi bir iklime açılan kapı Dua,
Cennet yurdunda imar edilen yapı Dua.

Ruhumuza bir kapı ötelere açılır.
Bu sayede nimetler önümüze saçılır.

Cennet asa diyara ruhen götürür Dua,
Zalimlere tokattır. Zulmü bitirir Dua.

Aşk ile yapılmalı, yaş dökmeli Dua’da,
Duamız çınlamalı Arz ile Semalarda.

Bollukta ve Darlıkta, daim etmeli Dua,
Gönülden yalvarmalı Hakka gitmeli Dua.

Usanmadan bıkmadan her an Dua etmeli,
Edeceğimiz Dua bir Aleme yetmeli.....

“Olmaz ise Dua’mız, yoktur ehemmiyetimiz.”
Yüce Kitabımızda Emrediyor Rabbimiz.

25/4/ 2010

Atila Yalçınkaya

.....Nur Doğuyordu

Ölen insanlığa bir nur göründü,
Tüm varlık doğumda hicap büründü.
Dünya tarihinde muhteşem gündü
Zulmet gömülürken, Nur doğuyordu.

Sabiler katlinde o doğuyordu.
Putlar devrilirken o büyüyordu.
Cellatlar beldeyi terk ediyordu.
Küfre bir kıyamet görünüyordu.

Nefret aşka döndü hiç ezilmeden.
Güneş doğuşuna hiç üzülmeden.
Ay yine birleşti hiç büzülmeden.
Resul'ün gelişi, seziliyordu.

Analar korkusuz bebe doğurdu.
Yıkılmaz sanılan taht çöküyordu.
Vahşi aslan bile çok ürküyordu.
Cansızlar gözyaşı döktürüyordu.

Yok olan insanlık birden doğruldu..
İnsanlar susarken her şey konuştu.
Ağaçların ayak sesi duyuldu.
Şahmerdan bebeler taht yıkıyordu.

Katletmişti şirki acımasızca.
İblis el pençeydi dış kapılarda.
Güller açıyordu cerihalarda.
Çağ yeni bir kavim doğuruyordu.

Ebu Bekir servetini dağıttı.
Ömer in gelişi kafiri yıktı.
Haydar cümle küfrü dağıttı.
Osman a tuzaklar kuruluyordu.

Yağdı her beldeye rahmet yağmuru.
Yükseltti ezilen garip mağduru.
Görme ihsan eyle o sonsuz Nuru,
Diye, Rabbine Kul yalvarıyordu.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

.....Tufan Besleyen Hisler

Öyle bir his var ki içimde
Yine denizler kabarmak
Toprak kaynayacak için için
Gönüller kararacak
Göz gözü görmeyecek

Arını yitirmiş olmanın
Feryadı yükselecek kimilerimizden
İnsan seli içerisinde
Yalnızlık yaşayacak yürekler
Her yerde ahir zaman sarhoşluğu hükmünü gösterecek

Çoğu kez fırtınalar yaşanacak
umulmadık hanelerde
Tıpiden borana müptela her yer
Ümidin tükendiği aşurelerde
Tufan besleyecek hisler

Nuhlar yeniden sefineler inşa edecek
acı çekilecek
yine yürek dağılayacak neslinden yana,

lakin ene bineğine binenler
beldeyi ve Nuhları şen şakrak terk edecek
kurtuluş sanılan helakın kollarına
arzuyla ve şehvetle atlayacak kimimiz
akabinde
her yer kıyametten arta kalan bir sahra
denizden mahşer ve günah seylapları
gözler bir cudi arayacak
cudiyi ilk görene ne mutlu.

Atila Yalçınkaya

.....Vatan ve İnsan.....

İnsanlar ölmesin bir hiç uğruna,
Genç yaşta düşmesin yerin bağına.
Duyursak gerçeği en sağına.
Üstünde insanla var olur Vatan.

Bilinmez soyunun yüz yıl öncesi.
Tanır mısın acep deden dedesi,
Hoş gör kalbine bas nolur herkesi.
Tek yürek çarparsa var olur Vatan.

Ölçüsü bilinmez vatan sevmenin.
Kimse acısını bilmez gidenin.
Fikrini sevmiyor bumu nedenin.
Tahammül olursa yar olur Vatan.

Zihniyet başkadır, vatan bir başka.
Vatan sevgisiyle olurmu şaka.
Vatana bağlılık götürür Hakka.
Günü geldiğinde bir olur Vatan.

Boydan boya bir ecdat hatırası.
Bağı bostanları, yayla merası,
Türkü Kürdü Arap ile Zazası.
Yürek bir çarparsa toy olur Vatan.

Vatandan uzakta yaşayan bilir.
Deryadan ayrılan bahriler ölür.
Kimseyi yurdundan kovma ne olur.
Dilini tutarsan şad olur Vatan.

Vatanın tapusu kimin cebinde,
Anadan farkı yok insan gözünde.
Çok gezip dolaştık onun üstünde.
Bazen evladına ad olur Vatan.

Vatan tacirleri türedi bu gün.
Yiğitler askerde onlarda düğün.
Doldurur kesesin zengin gün be gün.
Bedelli gelirse bal ona Vatan.

Edirne, İstanbul Diyarı-bekir.
Gelibolu insana bir fikir verir.
Bu harbi bilenin yüreği erir.
Ay Yıldız bayrakla yâd olur Vatan.

Yıllardır bağırdık. Çağırıp durduk,
Bu anlayış ile nereye vardık.
Millet ler uçarken biz durakladık.
Vatana hizmetle şad olur Vatan.

Atila Yalçınkaya
01.11.2010

Atila Yalçinkaya

.....Al Senin Olsun

Al Senin Olsun

Mihnetle Verdiğın aş, bana zehir.
Verdiğın bir lokma al senin olsun.
Birkaç gülüşüne bin tane kahr.
Çekemem aşkını al senin olsun.

Ben söylerim her dem, türkülerimi,
Salarım rüzgara kaküllerimi,
Okurum kuşlara şiirlerimi.
Çaldığın alkışlar al senin olsun.

Bir can borcumuz var, Yüce Mevla'ya,
Verdiği nimete bin kez eyvalla.
İnsanın makamı alamı ala
Narına razıysan, can senin olsun

Beni şair etti bu bozuk ahval
Türlü türlü insan farklı farklı hal.
Herkes doğuyor güneşle hilal.
Yüreğın yetiyorsa al senin olsun.

Peygamber kokusu duyulur her dem.
Tevazu mahviyet en büyük erdem.
Yüzüme sürerim her türlü kadem.
Kibirle verdiğın gül senin olsun.

İnsanım gezerim Hakkın mülkünde,
Rabbim vermiş nimet, işte üstümde.
Dünyanın sevdası yoktur gözümde.
Çoğu tanır atıla' yı durur sözünde.
Üstümdeki hırka al senin olsun.

Atila Yalçınkaya

28.10.2010/

Atila Yalçınkaya

.....Anne Senmiydin

Gurbetin zalimmi zalim akşamlarında,
Kelepçelerimi gevşeten sen miydin anne.
Hayattan ümidi kestiğim anda
Yaşam busesini veren sen miydin anne.
Kabuslarla dolu hayat yolunda,
Yoluma ışık tutan sen miydin anne.

Kulaklarım çınlarken senden uzakta,
Hicranla adımı anan sen miydin anne.
Boz bulanık gördüğüm rüyalarımda,
Uzaktan uzağa seslenen sen miydin anne.
Tükenirken sabrım bu şehirlerde,
Bana dua eden sen miydin anne.

Bükerken boynumu gurbet yolunda,
Bana kol kanat geren sen miydin anne.
Senden uzaklarda gurbet diyarda,
Cama vuran gölge sen miydin anne.
Gözlerim yolunda kulağım sende,
Kapımı tıklatan sen miydin anne.

Ağlarken halime senden uzakta,
Benimle yaş döken sen miydin anne.
Zor anda yanımda Hızır misali,
İmdadıma gelen sen miydin anne.
Herkes gülüp geçti ahvallerime,
Yürekten ağlayan sen miydin anne.

Yüzümde bir sevinç, gülüş olunca,
O uzak diyardan gülen sen miydin anne.
Kapılarım çalar zamansız, ansız,
Melek gibi gelen sen miydin anne.
İçimi bir sevinç kaplar apansız.
O gül kokuları yayan sen miydin anne.

Daima sırtımda bir yardım eli,
O elin sahibi sen miydin anne.
Uykularda bir el okşar saçımı.
Kakülüme dokunan sen miydin anne
Rabbimden kullara gelen hazine.
O paha biçilmez sen miydin anne.
10.10.2010

Atila Yalçınkaya

.....Barışın Rengi

Gök mavi
Yer sarı
Her taraf başak.
Cümle insan ve hayvan
Bir bereket yaşayacak, bolluk olacak.
Beşik gibi sallayan deniz,
Gemilerimizi balıkla dolduracak.
Kuşlar, arılar, her türlü nebat,
Sevgiye hamile kalıp çok evlat doğuracak.

Yer yüzünün asil elçisi insan,
Herkese bir barış yaşatacak.
Ayaklarımıza dolanacak sevgi tohumları,
O kadar da bol olacak,

Değdiğimiz her şey döl alacak.
Baştığımız her yer gül ve sümbül olacak.
Bağ ve bostan gezilecek.

Hamile dünyamız,
Bir nur bir barış doğuracak,
Aydınlık olacak her yüz,
Karanlık olmayacak.
heryer ak ve aydınlık olacak.

Lütuflar yağacak görmediğimiz,
Sesler işiteceğiz duymadığımız.
Yüzler seyredeceğiz doymadığımız.
Dünyalar göreceğiz, bilmediğimiz.
İnsandan öte canlar göreceğiz.
Abı Kevser sunulacak herkese.
Ki kaybeden neyi kaybettiğini bilecek.

O gün ne göğün mavisini,
Nede yerin sarısı kalmayacak.
Barış mucize bir el olacak,
Alacak alacağını,

Barışın; Yaradanın emri olduğu bilinecek.
Renkler anlamını yitirecek.
Her yer barışa boyanacak.
Gök barış,
yer barış
o gün.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

.....Beni Şair Eyledi Sevdan

yakamozları ilk bu şehirde gördüm.
şehri görmenin mutluluğunu, aldirmeden bakışlara
sahilinde yüzerek kutladım.
doyurdum karnımı sokaklarında,
Alın terimizle çalıştık mekanlarında.

başımız dik
her dem gezerdik tarihin avlularında.
bulunduk hükümdarların huzurlarında
okşardık mezar taşlarını yoğurarak ruhumuzu.
bin yıllık çeşmelerinde giderirdik susuzluğumuzu.

ben sevdim bu şehri, oda sevdi beni galiba.
her an sarmaş dolaştım sokaklarında.
yıldızlar doldururdu her gece avuçlarıma,
açtı sinisini
bağrına basarak, kaldırdı tüm mahrem perdelerini.
böylece serdi önüme tüm güzelliğini.

paha biçilmez kaftanlarını giydirir,
gururla gezinir gibiydim çarşılarında
Tüm masal kahramanlarının izini aradım eşsiz saraylarında
arardım hanların ayak izlerini,
enderun odalarında,
İşitir gibiydim bab-ı hümayunda çınlayan sözler,
görür gibiydim haremden bize bakan yüzler.
ve ihtişamdan yorulurdu gözler.

sanki bendim hekimin tek tanığı
şehrin o kuytu odalarında,
şirpençeye damlattığı merhemden hala duvarında izler.
her devrilen çınara yakılan yüreğimdi sanki ağıtlarında.
kulaktan kulağa yankılanır, içimizde değişik hisler.
Lal olur bazen anlatamaz sözler

bir masal şehriydi elbet,
her beldeşi bir cennet.
her gördüğüm cennet, bir başka cennete kapı aralıyordu,
sevdası beni adam gibi adam ediyordu.

Ayrılıktan ötürü
hiçbir gönül tutamaz bu şehrin yasını,
fermanlar yazar ancak sevdasını,
yeryüzünde yaşayan herkes taşır tasesını.
eblehler besler ancak şehre düşman iblisini

herkes kaldıramaz
bu şehrin aşkını, havasını
bir tek bu şehirdi,
bana çektiren sevdasını.

Atıla Yalçinkaya

04.11.2010

Atila Yalçinkaya

.....Bir Evlat İsterim

Bir Evlat isterim, yüreği Fırat,
Başı dik olmalı, sanki Arafat.

Yüreği merhamet dağı olmalı.
Sinesi sabırla, aşkla dolmalı.

Koruyup kollayan, melek isterim.
Ona baktığımda, dolsun gözlerim.

Mazluma bakınca, boyun eğmeli,
Garibi görünce, yaşlar dökmeli.

Ne para isterim, nede bir kaç pul.
Namuslu olmalı. Olmamalı kul.

Gözünde haramın, rengi olmayan,
Kırpığı Hikmetin yaşıyla dolan.

Bir Evlat isterim, gözleri kara,
Kalbinde Davamdan olmalı yara.

Bakınca İslamın rengi görünen.
Bir evlat isterim veli bilinen.

Koruyup kollayan, çalışıp koşan.
Uhud a can veren bir Hamza olan.

Bir Evlat isterim, göğsünde İman.
Elinde Kur-anı, Her an Müslüman.

Öteler ötesine aşk ile bağlı,
Sinesi derdinden, dağlıda dağlı.

Nur ikliminde geçsin ki günün,
Doğumun bayramısa; Düğün ölümün.

Bir Şehid gibi diril mahşerde,
Her dem yad edilesin kutlu dillerde.

Önünde Rehberin Muhammed Mustafa (s.a.v.)
Bundan gayrısını istemez baba.

Atila Yalçınkaya
04/07/2010

Atila Yalçınkaya

.....Bizim Ellerin Havası

Bahar neşveleri yankılanır asude yüreklerimizde.
Bir ömrün semereleri, oynaşp durur eteklerimizde.
Bülbüller misali şen şakrak evlad-u iyallerimiz.
Bir surur doludur ne mutlu, kalp ve sinelerimiz.

Rayihalar sarar her tarafımızı, tarlalar mümbit,
Her iki dünya pazarı için kalplerde ümit.
Artık kabus ve gulyabaniyle dolmuyor rüyalarımız,
Hakka ram olanlarda sanki ömür la yemut.

Hakkın emirlerine boyun eğerek geçirmeli ömrünü,
Nefsin arzuları tükenmez, setlerle kesmeliyiz önünü.
Bizi perişan etmemeli mizan günü riyalarımız.
Bir kabusa dönmemeli ötelere ait hülyalarımız

Atila Yalçinkaya

.....DüŒer

Deler bağrını asuman yağmurlar toprağa düŒer.
Sular akar hayat olur dereye koylara düŒer
Gurbetin yolu görünür yüreğe vaveyla düŒer
Gün gelir kavrulur yürek ansızın bir aşka düŒer.

Çare kalmaz sılamızda yollar hep gurbete düŒer,
Kalmaz kimse etrafında yinede iş başa düŒer.
Sana eza vereninde ol süngüsü bir an düŒer.
Sevinç olmaz her daima acının gölgesi düŒer.

Unuttuğun nice insan gidince aklına düŒer.
İsyan eder insanoğlu yer bağrına kanlar düŒer.
Gün gelir bir ceylan görün yüreğine sevda düŒer,
Hayat acımasız olur aşıklar çöllere düŒer.

Bazen ümidin tükenir sanki dağ üstüne düŒer.
Önce saçların ağarır yavaş yavaş gözden düŒer
İhtiyarlık gelir çatar tuttuğun elinden düŒer.
Nice insan topraklara, dünyaya doymadan düŒer.

Pervasız olduğun bir anda, akıllara Mahşer düŒer.
Rüzgâr savurur bir yana korkular aklına düŒer.
Koklaşan bir serçe görsen hatıra sevdiğin düŒer.
An gelir yıkılır insan bedeninin bir yana düŒer.

Rabbimin hikmeti sonsuz, can ana rahmine düŒer.
Yoktan var edilen insan, gün gelir isyana düŒer.
Kibirle gezdiği yerde, ayağı sürçerde düŒer.
Yemez içmez insanoğlu evladın derdine düŒer.

Açılır kabir kapısı kefene topraklar düŒer.
Hesap gelir önümüze, kimimiz sırattan düŒer.
Mahşer yeri çetin olur, alın teri boydan düŒer.
Belki o an bu Dünyada, yaptığımız akla düŒer.

Atila Yalçınkaya
02.04.2011

Atila Yalçınkaya

.....Elveda

Ey doğduğum yer, doyduğum şehir.
Dolaştığım dağ ve bayır.
Gezdiğim çarşı.
Ne güzel günlerdi sizinle geçen
lakin zamanım doldu
üzülerek elveda

Ey oluk oluk akan çeşme,
İçtiğimiz suyunu helal eyle.
Bulutı eksilmeyen dağımız.
Ulaşamadığımız yerlerine ne olur
Selam söyle.

Ey babamım, emmilerimin arkadaşları.
Bakın ne çabuk büyüdük
Yetim kaldık diye üzülen konu komşu.
Bak elveda yaşına geldik,
Size de elveda..

Biliyorum herkese bir elveda borcumuz var.
Keşke bu bedenimin kesesi dolu olsaydı da,
Bir kuru elvedadan ziyade
koklaşıp
bakışıp
Doya doya seyredip biribirimizi de
Öyle elveda diyebilseydik.
Bu elveda
Kavuşamama korkusunun erken elvedasıdır.
Elveda.

13.08.2011
Atıla Yalçınkaya

Atıla Yalçınkaya

.....Firari

Ruhunda hala çınlar tutsaklığın sesleri.
Seni bekler kemikten esaret kafesleri.
Hangi yana da gitsen, ensende nefesleri.
Aklın firak yaşarken gönlün hala serseri.

Bin defa vurulursun, gez-göz hizasındasın.
Sanamı kaldı devrim, daha kaç yaşındasın.
Ölmaz işin yolcusu, yargısız infazdasın.
Ömür celsen başlarken sen hala firardasın.

Gölgen için dikildi idamlık elbiseler.
Kaf dağının ardından seni çağırır sesler.
Doğmamış yargıçların bir ömür seni bekler.
Firarsın firarda kal ancak eşgalin gönder.

Fermanına mührünü bastı adi bir nefer.
Arkandan ağlayanın sana cellatmış meğer.
Ömrün bir başkaldırı, isyanda olsa eğer.
Son secden Hakka ise belki de para eder.

Atila Yalçınkaya

.....Gel Ey Can

Gel haydi ey can, seni bekliyorum kavgasız.
Teslim olmuş yüreğim, inatla savunmasız.
Ben artık bir esirim, fikirden mahrum ruhsuz.
Eğer cellat sen isen, al bu canı kaygısız.

Vuranım sen ol tabi işte hedefindeyim.
Kendi canına kıyan akrebin zevkindeyim.
Teslimi silah ettim barış sahilindeyim.
Zincirini şak etmiş gönüllü bir bendeyim.

Bıraktım isyanı ben, artık evet diyorum.
Terk ederek gövdemi başımla gidiyorum.
Haramla savaştayım, artık helal yiyorum.
Herkesle dost olduğum bir hayat diliyorum.

Sevinirken bir yanımda diğeri üzülmekte,
Bu keşmekeş dünyanın sırları çözülmekte,
Ağlaması gereken kahkahayla gülmekte,
Bedenin yaşlandıkça nefis unun sermekte,

Ufuklarda bir bayram havası seziliyor.
Kokuşmuş düşünceye bir mezar eşiliyor.
Bütün her şeye rağmen insanlar seviliyor.
İnsanlık sarmaş dolaş, iblisler üzüyor.

Atila Yalçinkaya

.....Gurbette Ölmek

Hamdusena Teğinin anısına

I..
Gurbette ölmekte zor,
Şehrin umarsızlığında yığılır bedenim
Bir kaldırım kenarına.
Savrularak ölürsün, herhangi bir şehirde.

İlgisiz kısa bakışlarla
Başlar Vaka-yi adiyen
Acımasız gurbet,
Sana son darbeyi böylece vurur.

Ölümün sanki silik bir fotoğraf,
Tek bir kare kısalığında olur,
İlgisiz hafızalarda, uzak bir şehirde.

Senin ölümlü,
Cansız bedenine bakanların, ölümsüz olduğu,
fısıldanır kulaklara iblisin dudaklarından
Kalplere doğru.

Şehrin eskimiş morg odasında,
sana şöyle bir bakar acemi doktor.
Yaşlı Savcının zaptı noktalar hayatını,
Bilinmez bir şehirde.

II..

Sılada ölmek ne güzel,
Köyünün herhangi bir yerinde,
Balık avlanan çay kenarında,
Bir buğday tarlasında,
kavak ağaçlarının gölgesinde,

Andok veya Hesamdin dağlarına,
doya-doya, baka-baka
son nefesini vermek ve ölmek ne güzel.

III..

Yanık sesli müezzin sesiyle salan okunur.
Herkes duyar senin öldüğünü,
artık sanada ağıtlar yakılır,
ağlar analar, bacıların,
ağlar seni tanıyan, bağın bahçelerin.
Seni bilen bilmeyen
Herkes senin için ağlar sılada,
Madem ölünecek, sılada ölmek güzel.

Atila Yalçınkaya

.....İşte İnsan.

Cevri cefa ile hayatın süren,
Allahın nuruyla yarını gören,
İlmik ilmik hayat ağını ören,
Kelebek ömürlü yaşayan benim.

Yer yer unutarak insanlığını,
Bazı an kavrayıp hayat faslını,
Hayat yolculuğunda işin aslını,
Kavrayıp Rabbine yönelen benim.

Pir dergahlarında suluk eyleyen,
Sema'yı Semah' iyi belleyen,
Namazla niyazla ömür eğleyen,
Hakkın rızasına ol talip benim.

Bazı zaman bir canavara dönen.
Vurduğu dostunu toprağa gömen.
Sevdiği canına bağırıp söven.
Her gün bin ahlakla yaşayan benim.

Nimetler içinde yüzüp oynayan.
Zülüm karşısında gönlü kanayan
Söylenen l aflardan bir şey anlayan.
Elif bayı söken talebe benim.

Rabbi Rahim'inin Oku emrini,
Anlayıp kavrayan Kur'an dilini,
Medine de meftun Hakkın Gülünü (sav)
Tanıyıp yoluna hep salık benim.

Anamız rahminden çocukluk gençlik,
Dinç ve kuvvetlice bir ömür geçtik.
İhtiyarlık hastalık bir ömür biçtik.
Kabir kapısını gözleyen benim.

Ölüm Şerbetine muhatap olan.
Kabirdé binlerce sual sorulan.
Dehşet ve karanlıkta düşüp yorulan.
Hesaba çekilen tek mahluk benim.

Teraziler, mizanlar hesap soranlar.
Milim milim hayır günah tartanlar.
Yüzleri gülenler çok utananlar.
Yapıp ettiğine muhatap benim.

Atila Yalçinkaya

.....KurTuva

Kurtuvada yankılanır kişisten teraneler,
Kitaptan çıkarılır tüm ilahi nefesler,
Eklenir her fermana ordan buradan sesler,
Ruh göğe yükselirken, alçakta alçak sesler.

Kurtuvalarda ölüm, kol gezer sinsi sinsi.
Ne baş kalmış ne ayak, herkes artık bir asi.
Ruhtar satın alınır, insan insan kölesi.
Görülmedi elçiye yapılanın böylesi.

Muhterislerde her renk atlastan elbiseler.
Hakka ve Hakikatlere düşman vede kabalar.
Ehli haktan fark edilir insan üstü çabalar.
Münafıklar, hainler kurtuvada iktidar.

Kurtuvada görülür zalimlerin eseri,
Zongoçlar şimdi revaç, gelir demir sesleri.
Bir matem kaplamıştır görünen tüm yerleri.
Mü'min müjde beklerken, onlar kıyametleri.

Kurtuva: Hayali bir mekandır, Kaf dağının ardında

Atila Yalçinkaya

.....küfürbazlara ŞİİR

küfürbazlara ŞİİR

Sövme kimsenin dinine
Sahip ol o edebine
Söverler sonra ceddine
Düşün ey düşünür kardeş.

Herkesin bir kutsalı var
Müslüman'a sövmeye ar.
Kalmadımı kalbinde nur.
Düşün ey düşünür kardeş.

Hacı- hocadan başlayan
Kendi kusurun gizleyen
"Ye Müslüman ye" de diyen
Düşün ey düşünür kardeş.

Değme mazlumun gönlüne
Dalma şeytanın yoluna
Sahip olsan şu diline
Düşün ey düşünür kardeş.

Niyetini gizlesen de
Yarınki Mahşer gününde
Allah'ın hükmü ensende
Düşün ey düşünür kardeş.

Aşikar veya müstear
Verme Müslüman'a zarar
Kutsalın için biraz ar.
Düşün ey düşünür kardeş.

İslam'ın adıdır barış,
Sende iyilikte yarış,
Dilin olmasın bir karış,
Düşün ey düşünür kardeş.

Bütün derdiniz siyaset
Okunmaz sana bir rahmet
Gel küfürlü dili terk et
Düşün ey düşünür kardeş.

Mümini uysal belleme
Kutsal olana elleme
Rezil olursun aleme
Düşün ey düşünür kardeş.

Müminin Sahibi Allah
Bir gün tokat yersin Billah
Adam değilmişsin Vallah
Düşün ey düşünür kardeş.

Hacı gitmiş Medine'ye
Misafir olmuş Kabeye
Sende kalmamış terbiye
Düşün ey düşünür kardeş.

Hocalar başımın tacı
Görmedim birinden acı
Senin felsefen yalancı
Düşün ey düşünür kardeş.

Gel bugünde gıybet etme,
Bunca insanı incitme
Sonra helallik dilenme
Düşün ey düşünür kardeş.

Hacı hoca, Dede ve Pir
Benim inancım, hepsi bir.
Yazdıkların nifak, zehir
Düşün ey düşünür kardeş.

Kem diyemem, hiç ozana
Yuh yuh olsun bed yazana
Canlar arasın bozana
Düşün ey düşünür kardeş.

Ellerimde kalemim var,
Bu kalemde yürek yarar
Dosta dostum, düşmana bar.
Düşün ey düşünür kardeş.

Başın örter veya örtmez
Kimse sana bunu sormaz
Senin aklın buna yetmez
Düşün ey düşünür kardeş

Uzar gider dilin lafı,
Ümidim Allah'ın affı
Nefsinle asıl savaşı
Düşün ey Atila düşün.

Hak söyleyen dillerde var.
İnsandır, insanlara yar.
Kibir gurur büyük zarar
Düşün ey atila düşün.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

.....Müjde Getiren Yağmurlar

Çokusu yayılıyor sevginin her tarafa,
Öbek öbek mutluluk birikiyor etrafa.
Sanki huzur damlıyor hane saçaklarından.
Vefa doldu her yana, çekip gidiyor cefa.

Bir nur beliriyor ufuklardan aşıkâr.
İyiler sarmaş dolaş, yarasalar sitemkar.
Kötü ve çirkinlikler kayboluyor gözlerden.
Artık herkes arkadaş, birbirine sanki yar.

Matem tutuyor kötü, zulmün işi bitiyor.
Dallarda anka kuşu huzur ile ötüyor.
Lebbeyk sesleri ile yaş akıyor gözlerden.
Durmak üzere iken kalp, Allah diye çarpıyor.

Atıla Yalçınkaya

Atıla Yalçınkaya

.....Nerdesin baba

Ne bitmez sefermiş gittiğin sefer,
Yolumuzu kesti dert ile keder.
Seni aramızdan alınca kader,
Bari rüyalara misafirce gel.
Omuzda dağ oldu hasretin baba.

Gözlerim her zaman gittiğin yolda,
Gezerim seninle gezdiğim yerde,
Bir çare var mıdır babasız derde,
Seni arıyorum nerdesin baba.

Sensiz sevenlerin hep ayrı düştü.
Herkesin boynuna dertler üşüştü.
Kimimiz yürüdük kimimiz sürçtü.
Yolumuz uçurum nerdesin baba.

Hayatın yükleri bindi omuza.
İhtiyarız sanki, yaş gelince otuza.
Baharlar zemheri, kalmışız kışa.
Yüreğinde ısıt bizi nerdesin baba.

Gittiğim kapıdan elemle döndüm.
İyilik ettiğimden ihanet gördüm.
Sensiz sanki bu alemde bir kördüm.
Yolumu kaybettim nerdesin baba.

Seninle okudum hayat yolunu.
Daima düşündüm dünü yarını.
Daima öğrettin şeref ile arını.
Boynumuzu büktük nerdesin baba.

Bakarım elinin değdiği yere,
Senden kalan bir kaç parça hatıra.
Seni anar seni sorar tüm yöre.
Anıların gelir,
Kokuların gelir,
sen gelmezsin nerdesin baba.

Atila Yalçınkaya

.....Oğul """"

Hak kelamı dinle ağyarı değil,
Eşrefi mahluksun Rabbine eğil
Bir yol arıyorsan İslama dahil
Olmanı isterim unutma oğul.
Ne olur harama meyletme oğul.

Gönlünü İlahi fermanlara aç
Etrafına ilim irfan nuru saç
Muzdarip bulursan ol ona ilaç
Haksızlık görürsen seyretme oğul
Kibire gurura meyletme oğul.

Bir söz edeceksen Allah'tan söz et
Hakkı tutup kaldır mazlumu gözet
Ahlakını ancak mü'mine benzet
Haktan gayrisine benzeme oğul
Bir zülüm görürsen izleme oğul

Aşk yolunda yürü mi'racı ulaş
Nefsi emarenle durmadan savaş
Yoluna dikilen engelleri aş
Kem ise sözünde direnme oğul
Bizden olmayana özenme oğul.

Daima Vatana millete hizmet
Sıkıntı zamanı devamlı sabret
Emir vereceksen nefsinde emret
Haktan ayrılanı meyletme oğul.
Bundan gayri bir söz söyletme oğul.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

.....Senden İleri

Melankoli akşamlarında
Hüzün sıvazlar sırtımızı.
Nevbahar beklerken kanayan yürek
Bir boran bir fırtına ayrılık yudumlar.

Alışıl gelmiş aşklara inat
Ayrılık; Senden daha da kutsal sanki
Sana kavuşmak
Aşkın büyüsünü bozacak tek şey olsa gerek
Aşkın boyası çalınınca bedene
O zaman anlarsın ki
Aşk
Sendende ileri
Bendende öte

Seninle baharı beklemek
Melankoli ve hüzün
Kanayan bir yürek, fırtına ve tipi.
Ayrılık
Aşka giden yolda kilometre taşları imiş
Ben yaşamadım öyle diyorlar
Ha deyince aşk
Başka bir şey olsa gerek

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

.....Şehrimin Arsız Sokakları

Şehrimin;
Arsız sokaklarında geçti çocukluğum
Onunla fırtınalar yaşadı gencecik yüreğim
Devasa korkularım vardı hep ondan yana
Bir üfunet yaşamadı yüreğim
Her an bir yangın yeri
Her zaman adeta magma

Hep sıkılmış yumruklara doğru yürüdük bu sokaklarda
Korku nedir bilirdik
Çünkü cahil çocuklar değildik
Gölgeler düşman gölgeler cellattı hep ardından.

Merhamet susmuş
Zalimler fetva veriyordu yaşadığım o arsız sokakta
Zehir zemberekti duyduğun
Abı Kevser diye
Zehir sunuluyordu gökkuşağı renginde bardaklardan

Sana uzanan el
Gerçekten el oğlu elin eliydi
Ez kaza ölsem bu arsız sokaklarda
İşte bu diye seni gösterirdi
şahadete kalkmayan parmakları
cabası ise kefen ve tekvin işleriydi zemheri soğuşunda
Bütün öyküsü bu idi çocukluğumu gömdüğüm bu arsız sokakların.

Atila Yalçinkaya

.....Yüreğimizdeki Deprem

Yüreğimizdeki Deprem

Elbette gidenleri özleyeceğiz
yüreğimiz toz duman,
yüreğimiz kan ağlayacak
Taş yüreklilere inat
matem tutacağız.
Her seher, ahu zarımız yükselecek
İnsanlığımızın ölmediğini göstereceğiz,

Şimdi çıkarda gelir diye
yolunu gözleyeceğiz ciğer-parelerimizin.
Ne yaşam sevinc
Ne de ölüm hüzn
Lakin ayrılık çok zor olacak.
Yaşam olacaksa
birlikte olsun diyese gelecek insanın

Ve takdire ram olmak,
Hak'tan gelene eyvallah diyerek,
rıza mertebesine yükselmek..
Enkazlar arasından.

Ey sırça köşklerinden
hüküm veren.
geçmişine kör
şehir şehir kıyamet yaşadığından bi haber
taş yürekli,
bilmezmisin ha Van ha Vatan
aynı toprak aynı can.
esfel-i safilin alçaklığına düşenleri görmek te
acı, duymakta öyle.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

.Acep yarim selamımı duyarmı

Şu karşı dağlara sırtım yaslansam
Aç kalıp otuyla canım beslesem
Avazım çıktıkça yara seslensen
Acep yarim avazımı duyarmı

Mecnun gibi düşsem yollara garip
Kimseler olmasa yaramı sarıp
Yüreğim gül diye yara koparıp
Versem Yarim bu halimi sorarmı

Gezinsem maralın gül toprağında
Koklasam kokusun gül yanağında
Ünsiyet arasam dal yaprağında
Acep yarim perdesini açarmı

İnlesem ney gibi gece ve gündüz
Sunsam cemaline nergisle sündüs
Dikilsem bağında farz etki bir süs
Acep yarim selamımı duyarmı

Bir bende misali yanına varsam
Kapı eşiğine yüzümü sürsem
Katlime fermanı eline versem
Acep yarim kapısından kovarmı

Yarin yüzü olsa boran fırtına
Başım alıp gitsem öldü kastına
Cümle alem gelse benim yasıma
Acep yarim saçlarını yolarmı

Ağlasa akrabam bacı kardeşim
Düşman aramayın yardır kalleşim
Anlar herhalukar ne çok sevmişim.
Acep yarin dideleri dolarmı

Anlayıp sevdamı oda ağlasa
Onunda yüreği aşka dağlansa
Gözleri yolumda hayale dalsa
Acep yarin gül benizi solardı

Kavuştursa bizi Yüce Mevla'mız
Yari bakiyedir aşk-u sevdamız
Bir bahane bu yollarda sedamız
Acep yarin o nur yüzü gülermi

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

.Ah..Yıkılası Mektep Koridorları

Bu kadar mı vefasızsın., bu kadar mı duygusuz
Biz ki sana gönlümüzü
Biz ki sana gençliğimizi
Biz ki sana sevdiklerimizi verdik
Ne kadarda zalimmişsin.
Aldın Taner imizi ellerimizden
O bir kardeş,
O yakışıklı bir genç,
Daha ömrünün baharında

Bu bir sitem değil
Bu bir yürek yangınıdır.
Biz ki Kadere iman edenlerdeniz
Ve biliriz ki
Ölüm ayrılık değil
Ayrılık asla yoktur
Kavuşma arzusu olanların cesareti
Muvakkat ölüm ayrılığını cesaretle göğüsler.

bu dünyadan ayrılığı,
Bir koridordan diğerine geçiş rahatlığında karşılar.
Kavuşma arzusu olanların yüreği,
Ayrılığı
Kavuşma iştiyakı sayar.
Ayrılık elbette hükmünü icra edecektir.
Lakin arzumuz;
Susuzluğun had safhaya çıktığı günde
Bir ab-ı Kevser
Havuzu başında buluşma arzusudur.

Şiir. Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

.Aşık Ve Maşuk

Aşık Ve Maşuk

Ve zafer sarhoşluğundaki nefis
Son bir hamle ile nar-a doğru
Sürükledi hasmını
Bir ateşi Suzan ile
Yanıp tutuşu verdi aşık

Atila Yalçinkaya

.Aşkının narına yürek yanmakta

Rabbimin emrinin susmayan dili
Zaman ve demlerin solmayan gülü,
Onu bilmeyen kalp kokuşmuş ölü
O nu seven kalp ler daim yanmakta

Gelişine hasret bakışır gözler
Resulün yoluna sürülür yüzler
Onunla alınır manevi hazlar
Aşkının narına yürek yanmakta

Varlık, elem ile inledi heyhat.
Onsuz insanoğlu ederdi feryat
İnsanlık onunla buldu bir rahat
Yüzünün nuruna güneş yanmakta

Severiz aşk ile,yegane mahbup
Allah ın katında ismidir Habip
Dert ile tasaya yegane tabip
O nun sevdasına alem yanmakta.

Yegane Sevgili kalpler sururu,
Onu gören kalpler aştı gururu
Gözümüze ışık alemin nuru
Senin sevdan için kalpler yanmakta

Sevgilisin alem lerin Rabbine
Hayranıdır ins-u cin edebine
Sana kem söz hangi hiçin haddine
Aşkının narına güneş yanmakta

Aşkına talibiz bu uzun yolda
Şem'ine pervane her türlü halda
İsmi pakın geçer şerbette balda
Hasretine can-u canan yanmakta

Atila Yalçınkaya

.Bir Endişem Var

Bir Endişem Var,
benden yana, senden yana
Ondan yana, bundan yana

Harap oluyor han-u manlar.
Keyfe dalmış can-u canlar
Viran olmuş şehir-i Vanlar
Endişem var bundan yana

Katılmış kalplerimiz
Çocuktan önde kelb-imiz
Budur özet-i halimiz
Endişem var bundan yana

Ses veriyor kuraklıklar,
İnşallah gelir lütuflar
İlahlık taslar dun koflar
Endişem var bundan yana

Daim Rabbini hatırla
Her yer oldu mümbit tarla
Gezse müminler vakarla
Endişem var bundan yana

Ene putu yükselmekte
Alçaklık makam bulmakta
Kolay günaha dalmakta
Endişem var bundan yana

İslama laf atar soysuz
Et yığını terbiyesiz
İnsanlığa kifayetsiz
Endişem var bundan yana

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

.Bir Manaya Yormalı

Seyreleyip kainatı bir manaya yormalı
Ruh bedenin hanesinde neden durur sormalı
Bir ağaçta kırk bin dil var bu dil anlaşılmalı
Dönüp duran kainatı bir manaya yormalı

Zaman akar su misali mevsimlerde bir dönüm
Ruh terk eyler bu bedeni acep son mudur ölüm
Yeni bir mahşer olmalı yoksa mazluma zulüm
Kayıp giden yıldızları bir manaya yormalı

Aylar geçer mevsim biter kış kapıya dayanır
Bir kıyamet yaşar canlı ak kefene boyanır
Gafletle geçer bir ömür insan kedin ne sanır
Ölüp duran mahlukatı bir manaya yormalı

Yoktan var edilir insan Halik ona can verir
Atar dünya tarlasına bir insana çevirir
Mağrur olan azmışları birer birer devirir
Firavunu Karunları bir manaya yormalı

Atila Yalçinkaya

.Bu Hal Ne Haldır

Haberin almadım uzun zamandır
Söyle ey yaranım bu hal ne haldır
Bu hicap perdesin yüzünden kaldır
Söyle ey yaranım bu hal ne haldır

Yüreğimde dert çok birde sen yoksun
Söyle bana zalim daha ne olsun
Hocalara deyin selam okunsun
Söyle ey yaranım bu hal ne haldır

Ahu efganımı duyan olmadı
Sensizken bozuldu hayatın tadı
Senin yaptığının zulümdür adı
Söyle ey yaranım bu hal ne haldır

Senin yokluğunda bülbüldür adım
Yaban bilmez yüreğimde feryadım
Boynu bükük bir tek yarsız ben kaldım
Söyle ey yaranım bu hal ne haldır

Çarşı Pazar herkes keyfin sürüyor
Nice güzel her an yarin görüyor
Senin kahrın defterimi dürüyor
Söyle ey yaranım bu hal ne haldır

Sinemi dağladı hasret ateşi
Sana çok benziyor gördüğüm kişi
Ne zaman dinecek gözümün yaşı
Söyle ey yaranım bu hal ne haldır

Atila Yalçinkaya

.Denemeler.....Bağbozumu

Bağbozumu

-Kasabanın uzun ve tek olan çarşısına at veyahut katır sırtına yüklenen sandıklarla gelen üzümleri görünce çocuk yüreğimizin heyecanı bir kat daha artardı.

-Uzun yaz tatilinin vermiş olduğu bıkkınlık ve can sıkıntısı artık olmayacaktı, yakında köyümüzden amcalar veyahut dayılar gelir bizi alıp bağ bozumuna götürürlerdi.

Üzüm bağları sararmış üzümler olgunlaşmış olmalı. Nihayet evde de bağbozumuna hazırlık yapılmaya başlanırdı. Büyük zahire sandığından pestil çarşafı çıkarılır evin görünen bir yerine istif edilirdi.

Kocaman tahta kepçeler çömler tayta kürek ve tahta malada hazır edilir ve akrabaların gelmesi beklenirdi.

Köyden geliş bir sürprizden ibarettir, sebebine gelince haberleşme alet ve edevatları olmadığından gelişler ani ve sürpriz olurdu.

Akşamdan köye gidişlerin tüm hazırlıkları yapılır ve sabahın olması beklenirdi.

Sabah ezanı ile birlikte binek hayvanlara yükler yüklenir ve her bir binekte 3-4 çocuk olmak kaydıyla binilir ve köy yoluna gidilirdi

Kasabanın alt tarafındaki nehirden geçmek apayrı bir heyecandı. Az uzakta bulunan köprüye kadar gidip oradan geçmek zaman kaybıydı, nehirden geçmek kestirme ve daha güzeldi.Nehrin en geniş yerinden karşı kıyıya geçilir binek üstündekilerin haricindekiler paçalarını yukarıya çekerek ıslana ıslana nehri geçerdi.

-Yaz kış pantolon altında giyilen çizgili pijamalı erkekler ellerinde ayakkabılar ile şen şakrak nehri geçerdi vay onun haline ki ayağı kayıpta suya düşenin, elbiseler ıslanmıştır paralar ıslanmıştır tütünü tabakası ıslanmıştır, buda kervandaki herkesin gülüşmesine sebebiyet verirdi.

-Nehrin karşı kıyısında kumlara bata çıka, çakıl taşlı köy yoluna varılarak köye doğru revan olunurdu.Yolculukta takatimizin kesilmeye başladığı anda, köyümüzün meşe ve palamut ağaçlı ormanı görünürdü, bu kavuşma dizlerimize derman ve güç olurdu.

-Geniş bir alana sahip köyümüzün mahalleleri dağınıktı, mahalleler küme küme evlerden oluşmuş, efsaneye göre yedi kardeşin kurduğu köy yedi mahalle olmuştu..Mahalleleri çevreleyen dönüm dönüm bölünmüş ve sararmış üzüm bağlarını görünce gayri ihtiyari bir gülümseme kaplardı yüzümüzü sararmış üzüm bağları içimizi ısıtırdı.Uzaktan uzağa yakılan ve dumanı gökyüzüne yükselen ateşlerde üzüm pekmezleri kaynatılırdı.

-Köye, mahallemize yaklaştıkça Zincire vurulmuş ve bize hışımla bakan vahşi çoban köpeklerinin sert bakışlarının gölgesinde evlerin arasından hızlıca geçilirdi. Zafiran isimli su kuyuşunu geçince dayılarımızın evlerine varmış oluyorduk.

-Üzüm şirasının kokusu toprak kokusuna karışıyor akabinde esen rüzgar tezek kokusunu da harmanlayınca bu efsun bizi sarmalıyordu.içimiz içimize sığmıyordu.Yol yorgunluğunu unutan bizler bağın yolunu tutmuştuk bile.Annemin akrabalarının dayım gillerin bağlarının arasından hızla geçerek annemin tek kardeşi olan Harun dayımın bağına varmış olurduk.

-Bizi gören akrabalar sevinçle güler yüzle bizleri kucaklayarak öpmelerinin ardından, bağı bir baştan diğer başa gezip dolaşmaya başlardık.Önceki senelerde budanan ağaçların ateşinde kaynayan üzüm şiraları kaynatılıyordu, sabahın erken saatlerinde toplanan üzümler patiska bezinden dikilen torbalara doldurulur, bağın ortasında bulunan ve yekpare taştan oyulmuş iki yüzyıllık curunda sıkılarak şiresi kazanlara akıtılır,burdanda harlı ateşte kaynamaya konulurdu.Saatlerce kaynatılan şire unla karıştırılarak pestil sucuk kesme yapılır, bazı kazanlarda ise pekmez kaynatılırdı.

-Pestil için hazırlanan şireler,bağın boş alanlarına serilen süt belazı çarşafının üzerine dökülerek tahta kala ile yayılır ve kendi haline bırakılırdı.

-Bağın içinde yetişen sert kış armutları üzün ağacına tespih taneleri gibi dizilerek

ağaç halka haline getirilir sonra kazana daldırılır bu beş on kez tekrar eder üzeri pestil lapasıyla dolup soğuyunca yine kendi dalına asılarak kurutmaya bırakılırdı.Yayla cevizinden çıkartılan ceviz içleri iplere dizilir aynı işlemden geçer ve dallara asılarak sarkıtılırdı.

-Artık köyün hertarafı bu manzaralarla doludur, hertaraf pestil tarlasına dönmüştür.Bu bağ işi köylümüzce büyük bir ciddiyet ve törensel tarzda yapılır. Çünkü köylünün ekmek parası

Atila Yalçınkaya

.Dua 2

dua makamına oturdu nebat
ve Hamdi dile getirdi hayat
cümle tabiat
elleri semaya açılır
ağaç dallarının uzanışydı dua

Atila Yalçınkaya

.Dünya ve İçindekiler

Hazan geldi rızıklara
Kurt dadandı azıklara
Acınmaz mı yazıklara
Koydu ne hallara dünya
Altı üstü yalan dünya

Kışımıza yağmıyor kar
Ağlıyoruz leyl-ü Nehar
Gülü kokmuyor bir bahar
Yaşlı başlı bir ar dünya
Altı üstü yalan dünya

İsyana olduk müptela
Günaha daldık iptila
Konuyoruz her bir dala
Bazen başa bela dünya
Altı üstü yalan dünya

Gelip geçti aktı ömür
Kırılan kalp görmez tamir
Hayat bazen olur zehir
Bazı günü kahır dünya
Altı üstü yalan dünya

Önümüze çıktı yollar
Kalkmıyor duaya kollar
Söyle avuç neyle dolar
Dertten derde salar dünya
Altı üstü yalan dünya

Göz ağlayıp yaş dolmalı
İnsan gerçek kul olmalı
Hayattan dersin almalı
Bir necat olmalı dünya
Altı üstü yalan dünya

Atila Yalçınkaya

.Hayalden Gerçeğe Şiir

Baba
Bugün ben senin öldüğün yaşa geldim
Seninle yaşadığım rengarenk düşlerimle birlikte
Sensiz avunup duruyorum
Yokluğunun acısıdır her dem yüreğimdeki
Seninle hayallerim tarutaze
Seninle ayrılığımız gerçek,
Lakin küçük bir kıyametti
O yaştaki yüreğimde

Büyük buluşma gününde
Sana kavuşmamız nasıl olacak
Herhalde dolu dizgin olacak
Koşarım bana açılan kucağına
Ne olur baba
Sevdiklerinde olsun o gün yanında

Atila Yalçınkaya

.Hayalim Ümidim ve yed i Beyza

Meçhul hayallerim vardı,
ılıman mevsimlerden arta kalan
En iyi niyetli doğurgan hamlelerde
büyüyüpte serpilene
Karanlıklarda filizlenen,
yedi veren başaklardı hayalim
Süte doymamış dudaklar,
yanık yüzlü ve kırık kalpli fakirler.

Ümidim, gülen bir çocuk yüzüydü
zift yapılı kundaklarda meçhule akıp giden
ardından sonsuzluk hazinelerinden görülmemiş lütuflar
saraylar hanlar ve sıralı Ramses hazineleri

yüzler de belirir kahramanlık masalları
yedi yaşına basınca
savaş naralarıyla vurdular ilk darbelerini
hayaller arasından
bu darbe çocuk bileğiyle
zalime vurulan ilk darbeydi
Allah aşkınaydı bu savaş
ve başkaldırıydı zulmün çekirdeğine
yüz yigit gücündeydi yed-i Beyza gülleri
kollarında yüz erkek gücü
fiskeleri ölüm oldu Keops un kalbinde
varlıkları sarsıyordu iblis saraylarını

geri dönmek üzere kaçış başlar
menzillerden menzile
gözlerinde uçsuz bucaksız ve
sekiz gün sekiz gece kaçılacak çöl.
karanlıklarda yol alan
ve yed-i Beyza ümitleri besleyen
aç susuz kervan

birde
otuz konak mesafedeki
sahra ve mukimleri olan
Kutsal meslek erbapları, babalı kızlı çobanlar
bir helal lokma,
bir çoban kız uğruna on yıllar yapılacak kölelik
çile ve ızdırabın akabinde,
saltanat ve ellerinin üzerinde bir de Harun eli
dönüşler hep doğduğun yeredir ve çilelidir dönüş
çileye mükafat, yed-i Beyza ve asa.
Dünya sahrası bir Kızıldeniz'den ibaret sanılırdı
Nil ise izlerinden akıp giden bir vaha
düşman, savaş ve Kızıldeniz

Rabbin nusretiyle yarılan deniz
ve kararlığın yok oluşu
böylece hayaller ümide ve gerçeğe döner

ardından da zafere ulaştırır

Atila Yalçınkaya

.Her Yeni Yeni Değildir

Çok yeni gördüm
Eskimiş suratlarında
Muhteris bir cerrahın yama izleri
Bir la sesi çıkaramayacak kadar deforme olmuş
Taze dudakları
Hızlı eskiyen suratlarında
Pas tutmuş bıçak izleri
Yamalı bir deri
Gülmeyi unutmuş deforme olmuş yüzler
Ve yeni bir kelam diye
Haykırdığı bed sözler
Hakka kapalı efsunlu gözler

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

.İdeal

İdeal
ideal sahibi olduklarından söz edenlerin
hayalleri
kendi mahallesinin sınırlarını aşamamış
hatta yedi bölgeye sınırlı
bu yedi bölgenin dışında da bir hayatın varlığından bigane ise
buna ideal denmez
birkaç kuponluk
iddia denebilir.

Atila Yalçınkaya

.İstanbul

İstanbul da olsam
Şair olurum her hal

Bağrına basasın gelir
aziz toprağını sarasın gelir
Gemiler gelir, vapurlar gider
Duygular gelir, hayaller gider

Yar olur
Kucağına sığınasın gelir
Aşın gelir işin gelir
karşına bir han gelir
İlham gelir
Sen gitmemişsin lakin
Yedi düvelden gelen gelir

Atila Yalçınkaya

.Karanlık Ruhlar Sefinesi

Ağır ve aksak
Gayesiz ve korkak
Bir meçhule yol alır
Kaptansız bir güverte
Ve Karanlık ruhlar sefinesi

Sefine harap ve tarumar
Yolcular karanlık ve isyankar
Aldıkları yol zehir zemberek kara sular
Rotalarında ne bir liman nede bir koy var
Her yolcudan bir diğerine azar ve şamar
Dümeni yok bu karanlık ruhların bindiği sefinenin

Kimi fikirler bu sefine misalidir
Yolcusunu karanlık meçhullere sürükler
Bilmezler mi mülkün bir sahibi var
Deryanın ve dünyanın bir maliki var
İltica ancak onadır
Sığınılacak yegane liman
Malik'ül mülkün
Dergahıdır vesselam.

Atila Yalçınkaya

.Kendilerini dev aynalarında görenler

Hakikaten;

Az bir servet,

az güzellik,

az bir güç

ve az bir makama sahip ihlastan nasipsizler, kendilerini dev aynalarında görmekte,
garip gürebaya

ve mütedeyyinlere hor bakmaktadırlar.

Bilmezler ki Allah'a, yanık yürekleri ile bağlı insanların

Allah'u Azimuşşanın yanında makamları çok alidir

Nice kibirli insanların yok olup gidişlerini

Yıldızlarının söndüğünü

Servetlerinin payimal edildiğini

Yüzlerinde güzellikten eser kalmadığı gibi ve

buruşmuş yüzlerine bakılmadığı

güç ve kuvvetten kesildikleri için himmete muhtaç oldukları veyahut

düşe kalka yol alabildiklerini,

Kibirle oturdukları makamlarından derdest edilerek yetkisiz hale geldikleri, sözlerinin geçersiz ve kimseye söz geçiremedikleri

Geçmişlerinde ihlaslı bir amellerinin olmaması nedeni ile hep ihlassızlıklara tosladıkları

ve hayatlarının çekilmez bir hal aldığı vakidir

akıbetlerinin berbat olacağı aşikardır.

Bu itibarla

Cenab-ı Allaha yürekten bağlı insanlar hakkında karar verirken bir yorum yaparken

Söz sahibinin kendi akıbetini çok iyi düşünmesi gerekiyor

Mümin insan, geçmişinde toprak gibi mütevazi olduğundan, geleceğinde de üzerine basıp geçilmesi gerektiğinde bu durumu gayet tabii karşılar, kainatta cereyan eden her hadise küçük dünyasında karşılaştığı her olay;

Yaradanının sonsuz ilmi Muhiti çerçevesindedir.

Atila Yalçinkaya

.Kimden istemeli

İnsanoğlu ne istediğini bilmeli,
Daha da 3nemlisi
kimden istenmesi gerektiğini daha çok bilmeli,
Ben mucrim gibi nice istemesini bilmeyen
Her 3n3ne gelenden istedi de istedi

Karşıliğında ne buldu
Çoğu kez ekşi bir surat
ve kapılardan kovulmalar.
Asıl olan En Gany den istemek
M3lk3n gercek sahibinden istemektir
Ki M3lk3n sahibinin hazineleri sonsuz
her isteyene her dileyene vermekte
Hatta ve hatta m3lk sahibine isyan edenler bile
bu sonsuz hazineden pay almaktadır
Cenab-ı Allahtan isteyen kullardan oluruz İnşallah

Atila Yalçınkaya

.Kimi İnsan

Her insan eşit doğar
Çıplak anadan üryan
Kimi insan yükselir
Kimi fakirliğe ram
Kimisi korkak olur
Bazısı da kahraman
Böyle geçer deveren
Ölüm gelir an be an
Mahşer yerinde eşit
Yine anadan üryan
Kimine cennet asan
Kime ateş gel dayan

Atila Yalçınkaya

.Maddeye hayır

Maddeye hayır
Sigaraya hayır
Alkole hayır

Eğer vücuduna madde alırsan
Başına da en büyük derdi alırsın
Maddeyi kullananın sonu ölümdür
Anneye Babaya bu büyük zülümdür.
Maddeyi kullananın ahiri berbat
Sigarayı içmezsen edersin rahat.
Maddeden uzak dur dertlere salar
Maddeyi kullanan yerleri yalar.

Medde ye hayır
Sigaraya hayır
Alkole hayır

Meraka değmez içenler ölüyor
Onları kullanınca düşmanın gülüyor.
Maddeyi kullanan çok insan gördüm.
Onların haline üzüлüp durdum.
Paranı sağlığını boşa harcama
Sonra pişman olursun boşuna ağlama
Aklını başından alıyor madde
Düşersin unutma en büyük derde

Maddeye hayır
Sigaraya hayır
Alkole hayır

Allah'ım vermiş bu güzel canı
Ne olur arkadaş sağlığını tanı
İçtiğin sigaradır boru değil boru
Mezara götürür seni dos doğru
Gel etme eyleme maddeyi içme
Bu güzel hayattan erken vaz geçme
Psikolojin bozulur ruh gibi gezersin
Alkollü sürücüysen insanı ezersin

Maddeye hayır
Sigaraya hayır
Alkole hayır

Maddeyi kullananı hapse atarlar
Kapıya da en büyük kilidi takarlar
Sigara akciğer kanseri yapıyor
Bunu en meşhur doktorlar söylüyor
Alkol şişede durduğuyla durmuyor
Alkolden yılda yüzlerce can ölüyor
Bunları söylemek boynumuzun borcu
Bunları kullanmak değil insan harcı.

Maddeye hayır
Sigaraya hayır
Alkole hayır

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

.Mecnun

Nefsi emaresi binmiş sırtına
Bol keseden atıp tutuyor adam
Oturmuş iblisin ayak hattına
Düştüğü ahvalle ancak bir nadan

Fikriyat belirsiz ipteki canbaz
Kabulü değildir dua ve niyaz
Fırsatını bulsa yutar tüylü kaz
Müslüman a çatar leş gibi avaz

Gizlidir niyeti kalbinde fesat
Yegane gayesi insanı ifsat
İçi kinle dolu hiç etmez rahat

Hıncını alıyor başı bağılıdan
Tahammül etmiyor gözü yaşlıdan
Bunun hesabını sorar yaradan

Haramı hileyi iştahla yersin
Fakirin derdini sen nerden bilirsin

Atila Yalçınkaya

.Mevlid kandili

Varlığın sebebi vücudu Sensin.
Sönen insanlığın umudu sensin.
Bütün alemlerin Mahmudu Sensin
Kutlu olsun bize Mevlit Kandili

Rabbimin elçisi, Bir Gül-i Rana
Gülmesi susması her biri mana
Bizide kabul et yüce divana
Kutlu olsun bize Mevlit Kandili

Aşığındır Senin, canlı ve cansız,
Gelmeden bu dünya, karanlık ıssız
Seni tanımayan insandır; bahtsız.
Kutlu olsun bize Mevlit Kandili.....

Aşkına pervane görünen alem
Sen yokken insanlık çok çekti elem
Senin hürmetine o Levh-ü Kalem
Kutlu olsun bize Mevlit Kandili.....03.02.2012 Mevlit Kandili

Atila Yalçınkaya

.Müjgan

iki gözüm
Sen gidince
O mahur besteyi çalan olmadı
yokluğunda kapandı meyhaneler
ve bırakıp gitti sakiler.
Şimdi zil takip oynuyor erkek çengiler
Ve kadın elbiseli bıyıklı zenneler

Söylesene
biz kiminle ağlaşacağız
şimdi
bir başka
sevdaya ağlıyor müjgan
söyle iki gözüm
biz kiminle ağlaşacağız

Atila Yalçınkaya

.Müslüman kimdir

Müslüman Rabbine ram olan kuldur
İslam bahçesinde açan bir güldür
En güzel vasfı ki Rabbe tevekkül
Bundan gayrisini söylemek züldür

Atila Yalçınkaya

.Sen Gidince

Sen gidince bende bırakıp gittim
Çekip gittim arkam sıra bakmadan
Hayali kaldı gezip dolaştığımız sokakların
Birde suretinin hayali kaldı yürek penceremde
Yüreğim hep karamsar
Sarardı siyah beyaz fotoğrafların
Ve senden hatıra kalan
Odamın duvarında çınlayan eyvahlarım

Tutundum hayata sen gidince
Gülüşlerim sahte
Bakışlarım bulanık
Kalmayan bir ağız tadım
Zaman zaman ezberime dahi gelmeyen adın
Acep sana olan tutkum mu tükeniyor
Yoksa
Gidişinin ardından ben mi tükeniyorum

Atila Yalçınkaya

.Ses ve nefes

Eyvah
yine akşam kızılığına boyandı her yer
Güneş bir tepeliği aşarken
dolu dizgin adımlarla
Secdeye varır gibidir
heybetli kızılığı ve ardında bıraktığı tayflarla
Yalnızlığıyla baş başa bırakarak
terk ediyor insanı
Mabud değil
abd oluşunu haykırıyor batarken.

Ürpertisi gelir karanlıkların
yana yakıla her taraftan
Bir adım daha yaklaşmıştır sona,
kettiğimiz zaman
Avuçlarımızdan uçup gidene
var edilmedi derman

Hüşyar gönüller
kutlu bir Elçi beklerken ürkek yürekleriyle
Çocuklar aş bekler
kıyametlerden bi haber
tüm saflıklarıyla

Öyle serserice
avuçlamamalı karanlıkları,
bir sebebi var
Bir akşam kızılığının ardından
çalacak sur ve ardından mahşer
Kulakların duymadığı,
duyulmamış ve işitilmemiş bir ses

Sur var olduğundan beri
beklediği şeydir bu nefes
Ses ve nefesin hükmü başlar
ürpertiler arasından
Ses yükseldikçe
yeryüzünde nefesler tükencek.
"Her nefis Ölümü tadacaktır"
fermanının sahibinin
Bir başka hükmü icradadır
en şedidinden

Atila Yalçinkaya

.Siyah Taş Yapı

Kibleye çevrili siyah taş yapı
Ahaliye açık desenli kapı
Mabedin duvarı beyaz desenler
Avlusunda taşa kazınmış izler
Yankılanır kubbede lahuti sesler
Duyulur mahfilden Hu diyen sesler

Günah kirlerinden arındıran
on iki gözlü şadırvan
Sanki barışa boyanmış her bir yan
Aydınlığında yürür kavimler kervan kervan
Bu iklimde yoktur zaman geniştir her yan
Bu makam kul makamıdır,
avludan Miraca uzanan

Huşu vardır, siyah taş yapılı ve ortasında
beyaz desenler bulunan, Yaradan `a
yalvarılıp beklide kabul olan, avlusu dualarla dolu siyah taş yapıda

Atila Yalçınkaya

.Şaheser

Karanlık her bir taraf, ışıktan yok ki eser.
Uğuldayan rüzigar, deli divane eser
Ortalık dindiğinde görünür iz ve eser.
Gördüğün her manzara Rabbimizden Şah eser.

Atila Yalçınkaya

.Yenemeyeceksin

Yenemeyeceksin
Bu bileği
bükemezsin
Kuşansan en zalim orduları
Yağdırsan en zalim kurşunları
Hakka ram olanları,
yenemezsin
Senin ölümlle yaptığın vahşet
Mazluma açar bir babı cennet

iyi bil ki
Hak mizanında
Senin yaptığın vahşet
Mazluma ebedi bir rahmet
senin düşeceğin ise nedamet
eset ibni esad
Olay bu
İstedığın kadar zulmüne devam et

Atila Yalçınkaya

.Yine akşam oldu

Yine akşam oldu karardı hayat
Siyah bir libasa büründü nebat
Toprağa sarıldı uyudu imbat
Yine akşam oldu karardı hayat

El ayak çekildi, yaralı yürek
Derdiyle baş başa yabani ürkek
Gel şimdi de, bitmez tespihini çek
Yine akşam oldu duruldu hayat

Sarmala gamını solmasın derdin
Yalnızlık yanında duran efendin
Kalabalık odan duvar ve kendin
Yine akşam oldu vuruldu hayat

Atila Yalçinkaya

Ağaç ve ölüm

sallanır meczup gibi
dallar, ağaçlarında.
bir aşk tadında
sunar matemini usulca
Hakka

sararıp ölen yapraklarının hüznünü taşır,
ayrılık okunur dallarından.
onu saran yeşil örtünün sevgisinden
ayrılığın izi var yüreğinde
bir matem sessizliğine bürünür
üşür yalnızlığında
yapraksızlığın

hasret kurutmuş iliklerini
ölüm gelir
kar griliğinde.
ayrılığın acısını dindirmek,
hayat ve yapraklarına kavuşmak,
bir başka baharda,
Rahmana kalmıştır.
Artık.

Atilla Yalçınkaya
06.11.2010

Atila Yalçınkaya

Ağla

Bülbül olup, zar zar sızlamalı gül için.
Kanasın yüregimiz, ağlayıp için için.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Ağlamak

Ağlamak istiyorum doyasıya ağlamak.
Ömrüm geldi de geçti sanki sararmış yaprak.
Üzerinde gezdiğim ayak bastığım toprak.
Çağırıyor durmadan adımı bağırarak.

Atila Yalçınkaya

Ağlar

Ayın şavkı vurur dağa, fırtına besliyor dağlar,
Kuzusuna hasret kalmış, ana ağlar bacı ağlar.
Derdime derman olmadı, sonu gelmez bu ovalar.
Harran ağlar, Sübhan ağlar, dağ ve ova ciğer dağlar.

Boran besler kayalıklar, sararır zm bağları,
Yıkıldı evler saraylar, zaman yıktı çok şahları.
Yankılanır harabeler, her dem gelir feryatları,
Fizan ağlar, Silvan ağlar dağ ve ova ciğer dağlar.

Sesler gelir uzaklardan feryadu figan yükselir,
Giden ağlar yasta tutar, mahzun mahzun döner gelir,
Gurbette geçer günlerim, gören ancak derdim bilir.
Ahmet ağlar Mehmet ağlar, dağ ve ova ciğer dağlar.

Kavuşma başka bahara bunu elbet bilir Allah.
Bu meydanı darı Dünya verir ancak efganu ah,
Yreklerim erir durur bulunmaz dertlere cerrah,
Yollar ağlar yıllar ağlar, dağ ve ova ciğer dağlar.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Ağlarım

Ağlarım lakin beyhude, geçen ömre ağlarım.
Feryadım yükselmekte firakıma yanarım
Bu mr ben tükettim nedir eldeki karım
Başımdaki beyazlar, birde dildeki zararım

Ağlarım gnahıma, boşı geçti hayatım
Sonunda belim büktü tembellik ve rahatım
Bakmaya kıyılmazdı, çizgi doldu suratım
Asri bir mezarlık mı acaba son durağım?

mrmn merdiveni lme dayanmadan
Ey insan denen insan uyan artık uykundan
Son kez Lailaheillallah dökülsün dudağından
Yolun cennete döner cehennem durağından

Atila Yalçınkaya

Ah Dünya Ah

Peşinden koşturup durursun biz insanları,
Sinesinde pamuk bitirip diktirdin kefenleri,
Bağrını açıp açıp almaktasın bizleri,
Dostmusun düşmanmısın sen bize Dünya.

Atila Yalçinkaya

Ak güller

İhlas buldum Güldestede
Zerafet vardı herkeste
Hakkı gözet her nefeste
Güldestenin ak gülleri.

Gerçek kulluk aşk iledir.
Şiirde bir vesiledir.
Yürekteki dile gelir.
Güldestenin ak gülleri.

İhlas olmalı her daim.
Hak yolda olmalı payım
Her an bu yolda olayım.
Güldestenin ak gülleri

Selam olsun tüm güllere,
İman dolsun gönüllere
Bu ses ulaşsın her yere
Güldestenin ak gülleri.

Atila Yalçınkaya

Ak ve Kara

Ak ile kara çarpışır, akıllara olur ziyan,
Kimi vahyi soluklar kimisinde hezeyan,
Herkeste farklı üsluplar,herkeste ayrı beyan.
Sabredene en iyi ilaç gelip geçecek zaman.

Dünya bir pazar herkeste farklı renk ve desen.
Ancak hak yol bir ve ihlas burcunda isen,
Alay-ı illiyi ne sende çıkarsın candan istersen
Bir ömür secdede kalır baş, eğer, cenneti görsen

Çok günahkar olsakta, Rabbime recadayım
Gezip tozsak da yeryüzünde kabir misali dardayım
Rabbimin lütuflarına nankör ve hovardayım
Her hal ve ahvalimde Hakk'a ilticadayım

Atila Yalçınkaya

Akla Düşülen Notlar

Bölüştük mü ekmeğimizi bulamayanla..
Okşadık mı saçlarını yetimin.
Yıkandımı yüreğimiz bir kez daha gözyaşımızla
Aklettikmi emredileni.

Selamımız gitti mi gelip geçene,
Suyu uzattık mı önce küçüğe,
Yıktığımız kalbi nakış nakış ördük mü,
Her hal üzere şükredebildik mi.

Katılaşan kalbimiz inceldimi,
Su serptik mi minik gönüllere.
Gülüşümüzü verdik değerli, esirgmeden
Gözbebeklerine baktık mı sevdiklerimizin.

Alın terimizdi değerli yiyip içtiklerimiz.
Her hakka riayet ettik değerli.
Kursağımızdaki az ama öz müydü.
Gözümüz haramdan sakınan göz müydü.

Alnımız değerken ayakların bastığı yere,
Kara'sı döndümü beyaza acep.
Soğukta zorlukta, sıcakta yazda.
Rüku ve kıyamımız sürüyor mu hala.

Takvamızı sunarken Hakka
Okşadık mı başlarını kanlarını akıttıklarımızın.
bölüşebildik mi....
Yüreğimizle birlikte ekmeğimizi,
Yarını düşünmeden.

O kirlî günahkar elbiseyi atabildik mi üzerimizden.
Bürünebildik mi ihrama.
Bir prova rahatlığında.
Özümsedik mi giyeceğimiz kefeni.
Dikişsiz patiska bezinden
İllaki ucuzundan.

Başımızı koyarken tasasız yastıklara
Bir "Şahadet" döküldü mü dudaklarımızdan.
Kovarken iblisleri gölgelerimizden,
Dirilebildik mi korkusuzca Mahşer meydanlarında.
Hakkın divanında.
Durabildik mi.
Dizlerimiz bükülmeden.

Bir kez daha bakabildik mi
Akılda duran not defterinden.?

Atıla Yalçınkaya / Diyarbakır
23.10.2010

Atila Yalçinkaya

Aksın Dicle

Aksın Dicle, kaynasın seyran tepe,
Bir başkadır bu şehri Diyarbakır.
Seyrine dalanlar erer mürvete.
Bir başkadır bu şehri Diyarbakır.

Aşhabın hediyesi Anadolu ya,
Bağı bostanları durur yazıya,
Gurbette hasreti döner acıya.
Bir başkadır bu şehri Diyarbakır.

Aşk-ı muhabbeti bin bir sinede.
Varlığı bir mühür bütün devirde.
El an evliyalar gezer şehirde,
Bir başkadır bu aşkı Diyarbakır.

Atila Yalçınkaya

Aldanma

Aldanıp kara kaşlıya, karartma sen bahtını.
Bin cefa ile kazandın kaptırma sen tahtını,
Gönlün ah-u zarla dolar, bozarsın rahatını.
Gün doğunca batan aya, karartma hayatını.

Öyle bir yol ara bul ki, ahiri cennet olsun,
Dünya da yapıp ettiğin oraya bedel olsun.
Her uzandığın çeşmede avucun rahmet olsun,
Dünyada yapıp ettiğin kabrine rahmet olsun.

Dünya kısa, hayat fani, mahbuplar söndü bir bir.
Bırak Leyla sevdasını, bir halka-i zikre gir.
Ölüm mutlak, Ahret yakın, en büyük gerçek kabir.
Hakka kul ol ibadet et, günaha karşı sabır.

Atila Yalçınkaya

Alem

Alem Bir muamma değil
Her hali yerli yerinde
Sırra hamil değil Dünya
Dönüyor kendi halinde

Her eşyanın ismi mevcut
Rahman vermiş bin bir vücut.
Belletti Hak Adem şahit
Yürüyor Kendi seyrinde

Yaratmış Levh-u kalemi,
Önüne sermiş alemi
Öğretmiş bin bir kelamı
Herkesin kendi dilinde

Ömür kısa menzil uzun
Yazılır her halin sözün
Yarını görmez mi gözün
Kurtuluş kendi elinde.

Ahret tarlası dünya
Son ana yürüyor sema
Sonra demeyelim ama.
Ahretin zor gününde.

Atila Yalçınkaya

Aleni Herşey Aleni

Aleni aleni her şey aleni,
Sevaplar günahlar suçlar aleni.
Uykular aleni düşler aleni,
Rüyalar tabirler fallar aleni.

Aşıklık aleni, sevda aleni.
Dostluklar aleni, kavga aleni.
Cambazlık ipinde denge aleni.
Gözler kamaşsa da gölge aleni.

Her yerde koklaşmak, sevmek aleni.
Kadını, çocuğu dövmek aleni.
Haykırıp bağırmak sövmek aleni,
Sokak ortasında ölmek aleni.

Hırsızlık aleni, çalmak aleni.
Yetimin malını almak aleni.
Günah deryasına dalmak aleni.
Hak yolda geride kalmak aleni.

Sözlerim aşıkâr, şiir aleni.
Hakikat Gizlenir sihir aleni.
Köyler göz ardında şehir aleni.
Hayat bir muamma Ahir aleni.

Dünya bir boş rüya Ahiret aleni.
Çalınan çırpılan servet aleni.
Şevaplar gizlenmiş, günah aleni.
Melekler gizlenmiş, iblis aleni.

Atila Yalçınkaya

Alır-verir

Uzanır Desti Kudret,Masuma verir aşı.
Uzanır Desti Gadap, zalimden alır başı.

Dilediği kulunu imar ve abad eder,
Emrine ram olmayan yerle bir olur gider.

Rahmet hazinesinden hainler'de pay alır,
Boyun eğmez Melikten; Yıkılan saray kalır.

Aşkından pervanedir ay ile şu yıldızlar
Rahmetine muhtaçtır,görünen tüm Mahluklar.

Bir hazine ömrümüz, İsyân yakışmaz kula,
Asıl Hayat Berzahta,burda tapılmaz mala.

Rahmet hazinesinin. Sahibidir Rabbimiz
Ona dilbeste ve ram akıl ile kalbimiz.

Hamdu Senalar olsun Şanı Yüce Rahman'a.
İnşaallah varırız Rıza ve Güfran'ına
Gaziantep 8 Mayıs 2010

Atila Yalçınkaya

Allah'ım

Güzelliğim yoktur benim.
Ben yoktum ki güzel olum.
Güzelliklerin memba-ı,
Yok idim var etti beni.

Cihanı serdi önüme.
Bıraktı beni özüme.
İyi ile kötülüğü,
Seçerim kendi kendime.

Nankör benim,
Asi benim,
İnkâr eden, (haşa)
Yine benim,

Özüm neki..? Gücüm neki..?
Hastalığa çarem neki? .

Hiç bir şeye sözüm geçmez.
Gözüm hiç bir şeyi seçmez.

Var eden O, (Celle Celaluhu)
Öldüren O,
Bu Dünyada, Ahiret'te,
İnşallah güldüre O..(Celle Celaluhu)
27.12.2003

Atila Yalçınkaya

Allah Yar Yar, Allah Yar

Hakikaten her Şey ağyar.
Ara Yar-ı Hakiki var.
gerisi sinelere bar,
Allah Yar Yar, Allah Yar.

Seherlerde eser rüzgar
Sinelerden hüzün kopar.
Kimi gayrısına bakar
Allah Yar Yar, Allah Yar.

İnsanın kıymeti nedir.
Hakka kulsa kıymet verir
Düşe kalka hayat görür
Allah Yar Yar, Allah Yar.

Atila Yalçınkaya

Allah'ım mağfiretine muhtacız

Ey Rabbi Rahimim, Ey Halik'i Külli Şey.
Sana boyun eğmekte, var ettiğin bütün şey.

Sana musahhardır, bütün encamı felek.
Ne olur Ey Allah'ın mağfiretine erek.

Ey Allah'ım, Rızana talip aciz kullarız.
Ne olur mahcup etme, daima eyle aziz.

Çansız ve camid iken ruh vererek yarattın.
İnsanlık şerefine erdirerek var ettin.

Bizler senin mülkünde yarattığın Kullarız.
Daima Rahmetine ve affına talibiz.

Atila Yalçınkaya

Amcam Eşref

Amcam Eşref
Amcalar içinde bir amcam vardı,
İnanın kalbine Ağrı sığardı,
Ona bakanların yüzü gülerdi,
Bir yiğit insandı o Eşref amcam.

Atila Yalçınkaya

Analar

Yar demek nedir ki yar,
Analar eşsiz bir yar.
Şimdi sesini duyar
Bağırın anacığın.

Analar Eşsiz Diyar
Ara ki nerede var?
Evlad taki acılar,
Annede fırtınalar.

Merhametin zirvesi,
Kulakta çınlar sesi,
Evlada son nefesi,
İste verir analar.

Atila Yalçınkaya

Ankara'da

Ankara'da
Çok erken kar yağar,
Uşürüm sokaklarında,
Lapa lapa kar olur
Uşüyen ellerim mi,
yoksa yüreğimiydi.
Ankara'da

Ankara'dayım
Her şey bürokratik engel griliğinde.
Gözyaşlarım dahi engelli.
Her gün yeni bir kombinasyon,
Kurulur Ankara'da

Herkesin kulağı Ankara'da
Benimse;
Ömrüm banliyö trenlerinde
gözüm ise griliğinde
Ve ellerim ceplerimde
Umursamadan.
Yalnızlığımı Ankara'da.

Atıla Yalçinkaya
07.11. 2010

Atıla Yalçinkaya

Anne Ah Anne

Baharın rengi açar yüzünde, bir sevinç anne.
Göz yaşın iz düşüm yağmurdan, bir ödünç anne.
Yüreginde bin pınar çağlar, bir övünç anne.
Zatında rahmetin katresi var, bir gülüş anne

Atila Yalçinkaya

Anneye

Sevgiye muhtaç,
Bir bebeğim ben,
Nolur alın yüreğimi,
Saklayın tertemiz avuçlarınızda.

Cennet esintilerini,
Serpın minik bedenime,
Sizin olsun gülyabaniler,
Korkutsun sizi rüyalarınızda.

Saklayın beni,
En temiz hayallerinizde,
Elmaslar gibi kemikten kafeslerinizde.

Yürüyemem ben,
Uçuyordum mazimde,
Aylarca,
Altından kanatlarınızda.
03.03.2002

Atila Yalçınkaya

Arsız

Namaz bilmez
vede kılmaz
ders verir kılana yüzsüz.
Sevap bilmez
ahkam keser
her haltı yer
Fetva verir arsız.

Atila Yalçınkaya

Aşk Ateşi

Bu aşkın ataşına
Gönlüm her dem yanandır
Gelsem de yüz yaşına
Bu can sana hayrandır.

Aşkın şulesinden
Canlının nefesinden

Aşkın şulesine ram
Budur bendeki meram
Senin sevdanla her an
Bu fakirde yanandır.

İsmin gönüllerde taht
Sensiz kim olur rahat

Atila Yalçınkaya

Aşk Gelince

Aşk geldi vadilere canlılarda heyecan.
Bahar işte böyledir yeşil örtüdür her yan.
Köşe bucak rengarenk, durağan değil zaman.
Hayatta buna benzer doğumdan arta kalan.

Bir diriliş muştusu dünya canlılarında.
Okşar seni bir rüzgar, bir erguvan tadında
Islanır hayallerim nisan yağmurlarında,
Matem tutar geçen gün artık ona vaveyla.

Göç başlar kuğularda baharı haykırarak,
Devasa ülkeleri candan kucaklayarak.
Bir bayram kutlanıyor yeryüzünde şen şakrak.
Aşkın kokusu sarmış kokuyor köşe bucak.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Aşk Nedir.

Benim bildiğim
Aşk
Acı bir deneyim
Hani derler ya; yer demi gökte miyim
Şu uçuşan ben miyim
Oysa aşk
Zehir aromalı bir iksir
Ateş ki narında kıvrandıran
Ve zayıf omuzlara yüklenen
Ağırlık.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Aşk Nerede

Aşk şimdi tutsak.
İstanbul Yeşil çamda.
Yetmelere oyuncak.
Figüran senaryolarında.

Şimdi aşk'lar:
Nefsan-i
Kağıt mendil ömründe.
Bükülüp atılırcasına

Nerede şimdi,
İlahi
Yürek dağlayan
Eski sevdalar.

Leyla-u mecnun
Kalmadı pazarımızda
O şimdi tutsak
Zincirlenmiş bir halde

Şimdiki aşk'lar.
Çukurovaya
Mevsimlik işçiliğe gidilircesine
Gündelik rezilliklerde
21.02.2010

Atila Yalçınkaya

Aşk ve Şiir

Doyasıya yazmalıyım şiiri
Uzun uzun
Yılların tutsaklığından
kendi kanatlarıyla,
Özgürlüğe uçurmalıyım şiiri.

Yoksa
İçim üşür
Ben çürürüm
Natamam olurum
Her neyi düşünüyorsam
Hapsetmeden kemik prangalarda
Uçurmalıyım özgürlüğe doğru, usulca

Şiirin tutsaklığında
Benliğimde yok olur
Kemikten parmaklıklarda

Şiirim yüzdürür enginliklerde.
Dağ şiir
Ova şiir
Leyla şiir olur dilimde
Dize dize
Dile gelir kuş,
haykırır ağaç
ve
Aşk masalları.
Şiir le özgür.

Atıla Yalçınkaya
07.11.2010

Atıla Yalçınkaya

Aşk Zordur

Aşk bizim çıramızdı yol yürüdüğümüz yerde.
Biz bilirdik ki ilaç bu hasbel kader düşülen derde.
Bu kut idi bizi besleyen çıkılan dünya denilen seferde.
Bu idi elhak masiva ile aramıza gerilen perde.

Ne seher nede bir başka vakit dindirmedi ahu eninimizi.
Ne talih imişte gelip bilmem kaç milyonda bulmuş bizi.
Ger hekimsen aç şu gönül kapımızı, bak orda durur izi.
Tarifi mümkün değil, nalan mı desem ince ince bir sızı.

Dilerim bu hazine uçup ta gitmez, giryan yüreğimizden.
Yoksa ne bir ben kalır, nede insan denen bu izden.
Turab olsanda kar etmez, aşksız ne gelir elimizden.
İnşaallah riyasızdır bu derdimiz, ancak aşk isteriz Halikimizden.

Çünkü mahşerde belki tek sermayemizdir, aşk denen ihlasımız.
Kati kanaat geldi ki bu dert iledir ancak felahımız.
Ne ismin bir manası var nede viran olası mahlasımız.
Ancak aşk iledir, mizan başındaki halasımız.

Mai zezem gibidir aşk, helak anında dudaklarımızda.
Bir mana arama ey, bir kıymet yok bu varaklarımızda.
Belki bir riyadır heyhat kalemle dökülen parmaklarımızda.
Bir kurtuluş beklerden ümitle, birde ne görelim avuçlarımızda.

Atila Yalçinkaya

Bu şiir leylin bir esintisidir,
Nasil geldiyse öyle yazıldı,
Elimde ne terazi nede ölçek alet
Eyer candan okur isen
bizede bir dua et.

Atila Yalçinkaya

Aşka Dalanlar

Sineye hasret düştü, gönüllerde hep firak.
Sürgün gelinen yerde istisnasız iftirak.
Ne bitmez bir sefermiş, yokmu dünyaya durak.
Hep ahu zarda şimdi Cemalini bilenler.....Atila Yalçinkaya
9.

Bendesiyiz alemin o eşsiz Sultanına.
Dide giryan düşmüşüz nuru paki rahına.
Ağlarız her seherde, bin bülbülün ahına,
Sana hasret Ey Rabbim. Cemalini bilenler.....Atila Yalçinkaya

Seherde bülbül gibi, iste Aşkı Hüdayı,
Düşe kalka bitirip kat eyledik dünyayı.
Bırakıp gafletleri, terk etmeli riyayı.
Gem vurudu nefislere, gerçek aşkı bulanlar..... Atila Yalçinkaya
12.

Atila Yalçinkaya

Aşkım

Sen,
Ruhumda kopan fırtınalı günlerimde,
Limanımsın.
Seninle diner dalgalarım.

Melek kanatlı kucağında,
Kaygısız sabahladım.

Yalnızlığımda hayalimdesin,
Tesellilerinle avundum.

Senden ayrılık
Ruhuma zindan,
Senden uzak günlerim
Acı
Dipsiz kuyulardayım sanki
Yalnızlığında...
08.07.2002

Atila Yalçınkaya

Aşkın Bencesi

Aşkın Bizcesi de hoş,
En Doğubayazıt'tan,
Ağrı yüksekliğine,
Bir kervansaray uzaklığındaki,
Van kalesinden Sübhan'a bakar dururken.
Bitlis'te, Hizan balı tadında aşkımız.

Berçelen yaylasından,
Süzülür, tufana tutulmuşçasına, Nuh un Ciziresine
Mardin de paha biçilmez bir gerdanlık,
Süryani komşunun hünerli sanatıdır aşk,
Hasankeyf'te içmelisin çayını aşkın elinden,

Kıymeti bilinmeyen zenginliğinde Batmanın,
Kara yüzlü ziftinde,
Diyarbakir de bir sur ömründe,
Dicle'nin rahmetinde,
Ulu caminin güzelliğinde kaldı aşkımız.

Aşkım Harranın yanık tenli dilberi,
Süzülür Fırat'tan, Harput kalesi narinliğinde,
Malazgirt savaşından kalma yüreğiyle,
Bingöl değil, bin deniz maviliğinde gözleri aşkımın.

Sanki bir Oltu tespihin imamesi,
Erzurum çarşılarında,
Hopa'dan beridir el ele tutuşmamız,
Artvin,Rize,Sinop sahilinden,
Trabzon Ordu Samsuna doğru kaçarcasına ümitle.

Sivasın Semahında kıyıldı nikahımız,
Tunceli mi desem Malatya Adıyaman mı desem,
Cem güzelliğinde aşkım.
Herhangi bir şehirde,
Nevşehir,Eskişehir, Akşehir mi desem.

Sema yaparken Mevlana Konya'sında
Isparta gülü kokuyordu aşk.
O an Çukurova genişliğinde yüreğimiz,
Silifke yoğurdu beyazlığındaydı aşkımız.

Maraş ın cesaretiyle yürüdük,
Düşman üstüne yürür gibi Kilis önlerinde,
Bu aşk savaşımız sürerken,
Antep sokaklarında düğüne gider gibi,
Süslendik balayımıza.

Akdeniz Rüzgarı savurur rengarenk saçlarını,
Marmara Maviliğinde,yemyeşil,kara gözleri,
Boynunda takısı Kehribar
Boğaziçi'nde köprü sanki firuze aşkım.

Balıkesir Bandırma, aldırma aşkım,
Bizim aşkımızda;
Akdeniz akşamları,
Farklı olmuyor Ege akşamlarından.
İzmir bir aşk değilse ne.
Tamamı aşktır ege.

Uludağ' ında ördüm ipek şalını aşkın,
Kütahya tasından yudumladık iksiri,
Matemimizle Çanekkaleden geçtik sessizce,
Aşkımızın makberi boylu boyunca Gelibolu,
Selimiye de çınılıyordu çektiğimiz tekbir sesleri

Aşkımızın başkentinde özgürce,
Dolaştık,Meclis bahçelerinde,
Kaldırıp indirdik ellerimizi çocukçasına.
Anıtkabire bakan kale boyunca,
Ankara garında konakladık aşkla.

Haydi Bolu Düzce Hendek,
Gidek te gidek.
Varalım artık aşkın en güzeline,
Aşkların başkentidir İstanbul.
Aşkımızın izdüşümü sanki İstanbul.
Haydi sende arada bul.
Sultanahmet'te Kılarken saban namazımızı,
Eyüp'te ziyaret ettik manevi sultanımızı.

Ne aşklar vardır.
Kenya da,Etiyopya da, Afrika da,
Ürkek adımlarla gezinirken,
Kremlin meydanında,
Aşkımızın ebedi olacağıdır hep aklımızda.

Selvi boylu bir dilberin,
Ay parçası cemalinde,
Ve Saçlarına taktığın yıldızlarla,
Yedi renk gözlerine amade
Gök kuşağı misali kaşlarıdır aşk.
Dökülürken gözyaşların
Islattığı toprakta çizilen sınırdır aşk.

Atila Yalçınkaya

Aşkının Darağacı

Ruhum, aşkının darağacında mı kalacak,
Sana hasret dideler, hep giryan mı olacak.
Bilmedim ayrılık acısı bu kadar alçak.
Anladım, sevdan beni tam kalbimden vuracak.

Nice yıl senin hasretinle geçti beyhude,
Bir şifa yaşatmadın, hep yaraydın sinede.
Ahu efgan kesildi, yaş kalmadı gözümde.
Fırakın rahmet imiş, şimdi Hakka amade.

Bıaktım Leylilerde yaş dökmeyi faniye,
Bir lütfü İlahi aşk, kalbe sürur hediye.
Hakkın cilvelerine kör eylermiş Bağiyye.
Bir havuzu ekberde dalalım tefaniye.

Seherde bülbül gibi, iste Aşk Hüdayı,
Düşe kalka bitirip kat eyledik dünyayı.
Bırakıp gafletleri, terk etmeli riyayı.
Gem vurup nefislere, kesmeli boş hülyayı.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Ayrılığın Hükmü

üzülme sevdam
ayrılık bir matem havasındaysa
kavuşma hayalimiz.
her an bir düşün
yaşatır yüreklerimizde

ayrılık
ne kadar zalim olsa da
aşkın gücü son verecektir zulmüne
bir tutsak gibi ayrılığın elinde
olsak ta sevdam özgürlük bizim yüreğimizde
her daim

bedenimiz ayrılık zindanında
olsa da gülüm
ruhumuz özgürlüğün tadında
beden ayrılığa yenik düşsede
ruhumuz asla düşmemeli
özgürce savaşmalı
ayrılık elbet yenilecektir
buluşma ha burada ha öbür tarafta
kavuşma galip gelecektir
üzülme sevdam

Atila Yalçınkaya
05.11.20010

Atila Yalçınkaya

Ayrılığına Asla

Ayrılık sana mı zimmetli
Öylece çekip gittin ayrılıkla beraber,
Kendinden bir hatıra bırakmayarak
Böyle bir vefasızlık olur mu hiç..
Hiç olmazsa kokunu bırakmalıydın
Birlikte dolaştığımız koruluklara.

Dayanamam böyle ayrılıklara,
Seninle düşemem gayrılıklara,
Gidişine eyvallah,
ayrılığına asla.....
Bilmeliyim senin bir yerlerde olduğunu,
Görmeliyim öylece saçlarını savurduğunu,
Dolaştığım yerde olmalısın,
Ağladığım yerde sen gülmelisin.
Yaktığın bu ayrılık ateşini
Yine sen söndürmelisin.

Atila Yalçınkaya

Ayrılık asla yoktur,

ayrılık asla yoktur,

kavuşma arzusu olanların cesareti,
ölüm denen kavuşmayı,
bir koridordan diğerine geçercesine karşılar.
her ne kadar bu anafor
ürpertse de yüreklerimizi
kavuşma hayali,
Ferhat misali dağları aşmamıza
Bir bahanedir.
Eğer hilesiz ise kavuşma isteğimiz,
Tahim edilmeli kavuşma anının bedeline istenen,
Kavuşma için gidileşi kapılar var
önemli olan ol kapıların tılsımları biline.
Ol kapılar biline

Atıla Yalçınkaya
28.12.2010 ..... 23.13

Atıla Yalçınkaya

Ayrılık Destanı

Bu Dünya ters dönse raydan ayrılrsa,
Gözümün önünde mezar kazılrsa,
Ap açık alnıma idam yazılrsa,
Bu yola baş koydum vallah ayrılmam.

Dünya kapıları yüzüme çarpsa,
Azrail gelipte ruhumu alsa,
Ucunda ölümse hemide sarpsa,
Bu yola baş koydum vallah ayrılmam.

Hak yazan koluma kayıt vurulsa,
Sibiryaya misali kamplar kurulsu,
Vucudum erise narda kavrulsa,
Bu yola baş koydum vallah ayrılmam.

Bütün sevdiklerim sırtını dönse,
Şu gören gözümün ziyası sönsen,
Celladın önüne gidilen günse,
Bu yola baş koydum vallah ayrılmam.

Atila Yalçınkaya

Ayrılık Her daim

Hissedilir yeniden yüreğimde ayrılık
Mahkumuyuz artık mesafelerin.
Sana küs sanırsın bütün bir varlık
Farkı yok renklerin, gün gecelerin.

Hayat durağandır zamansa tembel
Yakıyor ayrılık aşkının narı.
Düğümleir boğaz, tek cümle " dön gel "
Tavına koyuyor ayrılık harı.

Tadı yok severek içtiğin çayın
Eziyet oluyor yudumlar canda
Anlamı yok günün haftanın ayın.
Anladım alınma değen bir damga.

Eziyet bu imiş gerisi yalan
Gönül tahtlarına vurulan darbe
Tarifi çınardır öyle yıkılan
Tüfeksiz silahsız çıkılan harbe.

Herkesin ahı var bu ayrılıkta
En büyük vebal bu başka arama
Her dem ümidimiz daima Hakta
Merhemi tuz eder doktor yarama

Eziyet nedir ki al sana çile
Yunus'un makamı alasına denk
Ayrılık bızarı getiren dile
İnsanı mum eden çileli ahenk.

Ayrılık bu imiş sabrın zamanı
Devşirir insana tatlı meyveyi
Gönülde ne gönül derdin mekanı
Ayrılığı bilen bilir her şeyi

Nebiden ayrılık gülden ayrılık
Hasret eritmiştir delidir maşuk
Bin bir çeşit olur türlü ayrılık
Kimini del eder kimini aşık.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Ayrılık Zamanı

Zaman ayrılığı çeyrek geçiyordu.
Ayrılık akıyordu gözlerimizden.
Kuşlar ayrılık ötüyordu.
Kız anadan, gece gündüzden, evlat anadan ayrılıyordu.

Sazın her teli ayrılık sesi veriyordu.
Tüm yemekler ayrılık kokuyordu.
Şiirler ayrılıkla başlıyor ve öyle bitiyordu.

Tay kısraktan ayrılık nala kaçıyordu.
Kuş uçarken kanadı ayrılık helezonu çiziyordu,
Tren çığnerken raylarını ayrılık haykırıyordu.

Mahyalarda ayrılık ışıldıyordu,
Bulut ayrılırcasına uzaklaşıyordu.
Su topraktan
Yağmur buluttan
Yaprak dalından hüznle ayrılıyordu.

Aşıklar ayrılıyordu
Yavru kuş istemeden ayrılıyordu yuvadan.
Mevsimler ayrılıyordu,
Nesiller ayrılıyordu,

Tüm notalar ayrılık ile başlıyordu,
Her tarafta ayrılık bestesi çalıyordu.
Bir ayrılık seziliyordu yeryüzünden.
Kabristanlar ayrılıklarla hınca hınç,
Anladım ki
ayrılık zamanın bir parçasıymış.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Babam

Badikan Aşiretinin Kanikan köyü,
Dermi Dedemizin Abdo'lar soyu,
Kılıcıyla nam salan Salihin oğlu,
Kanikanlı Necmettin o benim babam.

Salınarak gezerdi Kulp çarşısında,
Çay içip namaz kılardı havuz başında,
Babasını kaybetmiş on bir yaşında,
Çilesi çok insandı o yiğit babam.

Elleri sabana zor yetişende,
On yaşında tarla sürmüş köyünde,
Ailenin yükü onun omzunda.
Ekmeğinin peşinde çalışmış babam.

Yardımsever idi, fakiri kollar,
Köydeki yetime ihtiyaç yollar,
Bir garip görüse gözleri dolar,
Yedirir içirir mert idi babam.

Namı şanı yayılmıştı her yana,
Barış insanıydı kıydırmaz cana,
İnsanları evde hayvanı hana,
Misafir ederdi comertti babam.

Çalışır ibadet aşkıyla rıskını arar,
Esnaflık yaparken tarlada süre,r
Zenguk tütünuyla sigara sarar,
Paltosu omzunda gezerdi babam.

Mazluma garibe kanat gererdi.
Seveni çok düşmanı yok gibiydi,
Gururla dolaşır başı dik idi.
Delinin ağzına lokma verirdi,
Garibi fakiri kollardı babam.

Göz yaşı karışır yazılarıma,
Dalarız daima anılarına,
İyilik isterdi evlatlarına,
Okumayı severdi rahmetli babam.

Yıl 1986 olunca;
Hastane ev oldu bir yıl boyunca,
27 temmuz günü gelince,
Ebedi aleme göçmekte babam,
Rahmeti rahmana kavuştu babam.

Takdiri Allah tan hastalık geldi,
Sevenlerinin kalbini bu haber deldi,
Ömrü sanki esip geçen bir yeldi,
Sevenlerin sevgisine doyamadı babam.

Şeyh Beşir'den (Evlad-ı Resul) almış idi dersini,
Bulmuş idi Dünya ile Ahiret dengesini,
Kelime-i Şehadetle verdi son nefesini,
Rahmeti Rahmana kavuştu babam.

Mutlu günler şimdi gerid ekaldı,
Mezarının üstünü çimenler sardı,
Onu üzmeğe bize ar kaldı,
Merhameti çoktu Rahmetli babam.

Ben söyledim sizlerde okudunuz,
Eksiği çok yarım bile sözümüz,
Babamızın sayesinde daima dik başımız,
Daima ak daima pak yüzümüz.

Mirasını muhasipler sayamadı babamın,
Güzelliğini teraziler tartamadı babamın,
Ferasatini ölçücüler ölçemedi babamın,
Ruhu rahmet istemiştir babamın,
Ruhuna Fatıha okuduk, güzel babamın.

Atila Yalçınkaya

Babaya bir gül Dünyadan berzaha doğru

Babaya bir gül Dünyadan berzaha doğru
Ağaç kovuğundan çıkmamış evlat.
Baba gibi var mı Dünyada Devlet.
Babalar evlada en büyük Cennet.
Babadan evlada en büyük servet.
Din ile Diyanet, Ahlak Marifet.
Yarabbi Babamı Cennette Haşret.
Atıla Yalçinkaya

Atıla Yalçinkaya

Bahar

Bahar gelir filizlenir içimdeki umutlar.
Toprak kıkar umut olur içimde
Nisan yağmuruyla dolan bulutlar,
İslanır duygular bin bir biçimde.

Dal budak açarak depreşir yürek,
Yem yeşildir her yer, kanatlı tayım
Bir yanı isyanda bir yanı ürkek.
Bahar büyüyle sanki gökteyim.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Bahar Esintileri

Zembereği koptu saatlerin,
Derdini yay artık sende zamana.
Celseler birbirini kovalarken,
Bu günde böyle geçsin ömründe.

Kurşun kalemlerle taranırken,
Bembeyaz sayfalar,
Kapkara çizgilere boyanır.

Karanlıklardan sonra,
Şafak bir başka atıyor,
Sabahlar artık daha da berrak.
Bu nur efsan iklimde dahi,
İsyan sesleri yankılanmakta.

Matbaa paletlerinde kırılan,
Virane kalmış şiirlerin
Gür bir sada ile,
Her tarafa savrulduğunu sende göreceksin.

İmbiklerden sızan rayihalarla,
O eşsiz kokular yayılır tüm gölgeliklere,
Bırakta zülüm yargılasın kendini,
La Yedun sırrına ersin bugün.
Ve de her zaman.
Her şeyi öğütmede hayat,
Bir başka tarlada filiz vermede memat.

Atıla Yalçınkaya

Atıla Yalçınkaya

Bana-sana

Bu az bana az bana,
Bu ettiğin naz bana,
Tüm dërdini yaz bana,
Sonra mezar kaz bana.

Söz vereyim söz sana,
Al ağlayan göz sana,
Benim kalbim köz sana,
Bu sitemim az sana.

Bu dert sana ve bana,
Yazık olsa da bana,
Hala müştak can sana,
Olmaz hep bana-hep bana,
Bu dert sana ve bana.

Atila Yalçınkaya

Bayram Havası

Bayram yaklaşıyor
Sinelerde heyecan
Sılayı rahimle geçecek bütün zaman.
Gözlerde ışıltılar, kalplerimizde iman.
Sinemizde her hale mutluluk ve itminan.

Çocuklar için bir başkadır her bayram.
Civıltıları her yerde seslerle ayan beyan.

Bugün herkese bayram, herkeste bir heyecan
Herkes parça parça dağıtıyor gönül dağından.
Bize Rabbimizin lütfü.
Bir damla rahmet, sonsuz lütüf deryalarından.

Devasa bir meydan sanki mahşer.
Bayramı bekliyor var edilen canlı-cansız ve beşer.
Kurtuluş müjdesi alana asıl bayram.
Rabbin rızasına kul kavuştuğu an.

Atila Yalçınkaya
18.10.2010 / gaziantep

Atila Yalçınkaya

Bediüzzaman

Dağlardan kopan,
Bir deli boran,
Haykırır her an
Bediüzzaman.

Elinde Kuran,
İman ha İman,
Hak ile bakan,
Bediüzzaman.

Ömrü Esaret,
Kopsa Kıyamet,
Etmez nedamet,
Bediüzzaman.

Şehirler, Köyler,
Büyük Hapisler,
Veriyor dersler,
Bediüzzaman.

Harp meydanları,
Rus zindanları,
Takmaz onları,
Bediüzzaman.

Bütün sevdası,
İman Davası,
Vanda kalesi,
Bediüzzaman.

Bir Ümir Burcu,
Birliğin harcı
Milyonla Nurlu,
Bediüzzaman.

Gül Bahçeleri,
Kalem Sesleri
Nurlu Eseri,
Bediüzzaman.

İman Bekçisi,
Hak Emekçisi,
Gelir Gür sesi,
Bediüzzaman.

Eşsiz Kahraman,
Küfürle her an,
Daim savaşı,
Bediüzzaman.

Bitlis Boğazı,
Rusla savaşı,

Oluyor gazi,
Bediüzzaman.

Çileli Ömür,
Elmasla,Kömür,
Birdünya tanır,
Bediüzzaman.
25.mayıs 2010

Atila Yalçınkaya

Bekleme

Düzeni bozulmuş bu insanlığın,
Kıymeti kalmamış bu adamlığın,
Sebebi bilinmez dağınıklığın
İlgisiz insandan KADI bekleme

Bozulmuş şiirin o hoş ahengi,
Kalmamış eski bir adamın dengi,
Bozulmuş çimenin yaprağın rengi
Eskiden aldığı TADI bekleme.

Vefayı bekleme, muhabbet kayıp.
Sokaklar serazat kalmamış ayıp.
Gördüğün herkesi adamdan sayıp,
Sayıp seslendiğin ADI bekleme.

Evlada hizmetkar anne ve baba,
Nezaket nerede tüm ahval kaba,
Dinlenen şarkılar hep kaba-saba
Eskiden dinlediğin AGIT bekleme.

Her tarafta kavga, elem gözyaşı.
Yapılan zulümler titretir arşı.
Ne zaman bitecek kardeş kavgası
İnsanlık ölürken YAS-I bekleme.

Atila Yalçınkaya

Beklenen Resul

Çehalet diz boyu vahşettir her yer,
İnsanın etini insanoğlu yer
İnsanlık ölüydü, yok olmuş değer,
Kurumuş toprağa YAGAR ol Resul.....

Fetret devri yaşar insan inançsız,
Gelişini gözler canlı ve cansız,
İnsanlık perişan inşanlık başsız.
Daha çocuk iken AGLAR ol Resul....

Çehalet asrının hükmü başladı,
Kendini bilmezler Mümin taşladı,
Nebiyi gözleyen gözler islandı,
Mekke nin ufkunda ÇAGLAR ol Resul....

Atila Yalçınkaya

Beklenti

Bir bahar bekleme
Yağan bu kadar karın ardından.
Bak her taraf fırtına, ne beklenir akabinde borandan.
Yıkılmış viran kalmış, birde sönmüş ocaktır
Bıraktığı ardından

Bir Dünya bekleme
Süt liman tek mil asan
Garibe kalmamış merhamet kalmamış tasan
Güçlüye göre ferman, güçlüye göre yasan.

Bir cennet bekleme
Bunca kizbin ve riyanın ardından
Eriyip tükendi sevap
günahtır ancak avuçlarında arta kalan

Atila Yalçınkaya

Benim İçin

Ben garibim gezemedim dünyayı
Göremedim serayı, Süreyya yı,
Biz gitmedik el çıktı gördü ayı,
Sende şu fezayı gez benim için.

Derdim vardı diyemedim birine
Bazı yollar tuttuk körü körüne
Dönüp hançer vurdu sanki böğrüne,
Çektiğim cefayı yaz benim için.

Varamadım köyün bağ bahçesine,
Doyamadım bülbülün hoş sesine,
Boynumu bükmüşüm tüm çilesine,
Zevk-u sefasını boz benim için.

Bu fani dünyada dolanıp durdum.
Ömrümü tükettim bayağ yoruldum.
Toprağa girmeden burda çürüdüm.
Ölmeden mezarım kaz benim için.

Düşünüp taşındım bir ömür boyu.
Bir muamma sanki insanlık soyu.
Dağları, Bağları, bahçesi köyü,
Bir ibret almadım çöz benim için.

Binlerle rızıkı bitirmiş Mevla'm,
Haktan uzak olmak en büyük belam,
Dilimden dökülen hak olan kalam,
Doğru yolda isen haz benim için.

Beni yaratanı bilmeliyim ben
O nun (CC) emirlerine uymalı beden.
Karşılık göreceğ eyleyip eden.
Hakkın Kelamıdır söz benim için.

Felekler dolaştı, her şeye baktı
Bazen can evinden yaşları aktı.
Kimisi siyahtı kimisi ak'tı.
Rabbimin emsalsiz her bir sanatı.
Temaşa eyledi göz benim için.

Atila Yalçinkaya

Berfin'e Ağıt

O güzel gülüşü sönünce birden,
Feryadu figanlar koptu yüreklerden,
Bir cennet kuşu idi, uçtu heyhat avuçlarımızdan.
Giderken; Bin bir parça kopardı, yaralı binlerce yürekten.

Rabim verdi Rabbim aldı, Berfin Allah'ın bir vergisiydi.
Son isteği Çarşambayı sel aldı türküsüydü,
Bir Çarşamba günü ölmek, ancak bir melek görgüsüydü.

Kadim şehrin Burcunun gölgesinde öylece uzanır,
Her mehtaplı gecede, mutlaka annesinin düşlerine varır.
Diyarbakır da her bakış onun olduğu yeri görür.
Yıllar geçse de, yokluğu her zaman, binlerce yüreği vurur.

Yüksek binanın başından anan, her dem yollarına bakar
Abilerin, ablan amcalar teyzeler halalar, kimlerde kimler.
İsmi sayılamayan binlerle ve seni seven tüm akrabalar,
Tüm sevenler her dem ihlasla senin yokluğuna ağlar.
Atıla Yalçınkaya 05.02.2010

Atıla Yalçınkaya

Beyaz Ölüm

Dikkat et beyaz ölüm seni esir almasın
O güzel gençliğini kederlere salmasın
Tebirini erken al yarınlar geç olmasın
Dikkat et beyaz ölüm seni esir almasın

Karışınca kanına ölüm denen o illet,
Köle ederek sana yaşatacak hep zillet,
No lur kır kelepçeni daim sen ona hükmet.
Dikkat et uyuşturucu seni esir almasın.

Kalk kurtul artık, bu beyaz esaretten,
Beyninde bitir onu, savaş onla yürekten,
Mutlu ve güzel günler seni orda beklerken,
Dikkat et beyaz ölüm seni esir almasın.

Yaşam zehirsiz güzel, mutluluk var her yerde,
Etrafına dikkat et çekmesinler bu derde,
Gencimizin gözüne kimse çekemez perde,
Dikkat et beyaz zehir seni esir almasın.

Güzelliği bırakıp uyuşturucuya kanma,
Yüreklere kor düşer, anne babanı yorma,
Güzellik yoluna gir, kötülöklere dalma,
Dikkat et beyaz ölüm seni esir almasın

Keyifli hayat yaşa, mutlu ol düşlerinde,
Kahramanlar her zaman zehircinin peşinde,
Dara düştüğün anda çağır hemen yanında,
Dikkat et beyaz ölüm seni esir almasın.

Keyif içindi yaşar sana zehir satanlar,
Verdiğin paralarla zevkle keyif çatarlar,
Acımadan gençleri ateşlere atarlar,
Dikkat et beyaz zehir seni esir almasın.

Atila Yalçınkaya

Bırak Gitsin

Gözlerin nemlenmesin bırak gidenler gitsin
Sana hüznün de kalsa bırak gönlün eyelensin
Asıl kaybeden giden bırak zararda kalsın
Zaptetme yüreğini bırak birde ağlasın

Hayat sanki merdiven bırak inip çıkanı
Sen Rabbine ram isen bırak isyan edeni
Haykırmak istiyorsan bırak içindekini
Sen gül dağıt her yana; değme bırak dikenini

Atila Yalçınkaya

Bırakıp Gitmeli

Bırakıp Gitmeli zevki sefayı,
İnsanlar unutmuş ahde vefayı,
Dünya malı için çekip cefayı,
Yiyip içmeside çare olmadı.

Bir kapı bulmalı hakkı söyleyen,
Menfaat siyaset para bilmeyen.
İnsanlık derdiyle yüzü gülmeyen,
Dosta varıp kapısında bende olmalı.

Derinden derine ruhunu dinle,
İhtirasla kalkıp, oturma kinle,
Dillerin döndükçe hep hakkı söyle,
Söylediğin sözde doğru olmalı.

Nebi önümüzde en büyük mürşit.
Kur-an insanlığı ediyor irşat.
Enbiya, evliya yüz binlerce zat,
Derdinin tümüne çare olmalı.

Sorgusuz sualsiz serazat hayat,
Babanın evinde oldun mu rahat,
Hakkın divanında olurmu gel yat,
Varlığın gayesinden haber olmalı.

Atila Yalçınkaya

Bilemem

Sinemizi yakar hasret ateşi,
Bir hayat suyuyla söner mi bilmem.
Bizim hayalimiz ufuk ötesi,
Uçup giden talihimiz döner mi bilmem.

Dünya sanki uçsuz bucaksız bir göl,
Çevrendeki sanki seraplı bir göl.
Şanki duman çıkmış sarhoşça bir hal,
İnsanlar aklına sahip mi bilmem.

Analar, Babalar sanki kıymetsiz,
Nefis çok mal ister birde zahmetsiz.
Bu kötü gidişten çıkarmıyız biz,
Kul kulluğuna vakıf mı bilmem.

Ümitsiz değiliz, bilakis mutlu,
Allah'a kul olmak tatlımı tatlı,
İçimizde heyecan sanki on katlı,
Herkes bu kervana girer mi bilmem.

Önümüzde Rehber Büyük Peygamber.
O na uymak Dünyanın derdine yeter.
Bizler Sünnetine uyarsak eğer.
Huzursuz bir dünya kalır mı bilmem.

Hızla akıp giden dünya hayatı,
İnsan bırakmalı günah ile rahatı.
Nimetle doludur Ahret hayatı.
Ölümden kurtulan olur mu bilmem.

Atila Yalçınkaya

Biliyordum geleceğini

Bir el dokunur sanki kapılarıma,
Bir güvercin kanadı çarpar gibi pervazlarıma,
Acep gittiği yerden dönen sen miydin gülüm.

Bekliyordum zaten ansızın rüyalarıma.
Biliyordunm...
Bir maral gibi geleceğini...

Aşktan anlamazlar bile dayanamazken
Bu denli acı ayrılıklara .....
Ben senin için ayrılığı bile yudumlamıştım.
Bir o kadar da cesurcasına,

Biliyordum bir gün ansızın geleceğini,
Bizzat olmazsa bile,
usulca kapılara dokunarak
Bir melek edasıyla...
Bir rüzgar sedasıyla,
Okşarcasına pencerelerimi...
Biliyordum bir gün geleceğini.

Atila Yalçınkaya

Bir Köy Şiiri

Öter kuşlar meler kuzu boy verir çayır çimenler.
Yüzünde gülücük olur, gurbetten köye dönenler.
Kaval çalar kuzusuna, dağ-taş dolaşan çobanlar,
Dünyada güzel bir andır, köyde geçirdiğin anlar.

Muhannet yoktur kimsede, yüreği temiz herkesin.
Aşına olursun artık değeri vardır her sesin.
Allah tan dileğin olur ölürsen köyde ölesin.
Hatırlatır sana seni işte bu bedende sensin.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Bir Şiir Yazabilsem

Sana bir şiir yazabilsem
İçinde hüznün olan.
Koksa gül kıvamında
Sermest edercesine büyüleyici.
Bir tılsım karmaşasında
Sen okudukça silinen sayfalardan
Gölgesi yüreğine vurmuş
Bir şiir yazabilsem.

Gözyaşı saflığında olsaydı keşke.
Zemzem berraklığında
Doğumdan mateme uzanan bir düzlemde
Sana yazılmış olmanın tezatları ile dolu
Bir batıdan bir doğudan dem vuran.

Sana ifade edememenin izleri ve sancıları
Ve hülyalarla dopdolu
İçinde sana kavuşamamanın karamsarlığı
Ve korkusu olan.

Kalp misali
Bir sana meyleden
bir senden kaçan,
girift ruh haline ayna
her şeye rağmen sana
yazılabilmiş
Bir şiir yazsam.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Biz

Soğuk üşüyordu ellerimizden.
Yaylar gerilirdi bedenimizden.
Korku ürküyordu gözlerimizden.
Aşkımızdan sevda kahroluyordu.

İhtilaf katleden kardeşler bizdik.
Dostun arkasından üçüncü gözdük.
Riyaya mezarlar eşeyen sözdük.
Yalan semtimizden defoluyordu.

Merhamet kahreden tek gücümüzdü.
Nefse vuran sille ilk öcümüzdü.
Gözyaşsız geceler hep suçumuzdu.
Şeytanlar korkudan savruluyordu.

Kalpten akıyordu mübarek sözler,
Matem tutuyordu sefil iblisler,
Korkudan titriyor ebleh harisler.
Tüm şerir nazarlar köreliyordu.

Düşman yoktu gittiğimiz beldede.
Sille vurana da yüzümüz yerde.
Görülen günaha. göze kör perde.
Gıybetin defteri dürülüyordu.

Atıla Yalçınkaya
01.11.2010

Atıla Yalçınkaya

Biz Siyasiler

Biz siyasiler;
Gücümüzü tabandan,
Aklımızı yabandan,
Masrafımızı kebandan,
Alırız.

Alırız-satarız,
Halk için çalışırız,
Ancak:
Halktan uzak dolaşırız.
Bu kadarda olsun farkımız.
13.02.2000

Atila Yalçinkaya

Bizim Köy.....Ozanca

Bizim Köy.....Ozanca-.....

(köy natürel ürünleri ile bilinen yer değil, bu şiirde hiçbir hormon kullanılmamıştır, şiir de tamamen doğaldır.)

Güzel kokar bizim köyün kekiği.
Gözleri sürmeli uçar kekliği.
Derelerde leylek ile ördeği.
Hasret olur yüreğimde, köy benim.

Yeşilden sarıya döner bağları.
Görünür eserler, eski çağları.
Her türlü canavar besler dağları.
Korku olur yüreğimde köy benim.

Üzümü toplarız son baharında,
Sıkarız yüz elli yıllık curunda.
Yapılır pekmezler ateş harında,
Yanık yapar cildimizde, köy bizim.

Buğday arpa eker köylü akraba.
İşçi biziz yoktur bizde maraba.
Doktora yayayız, yoktur araba.
Uzak olur gözümüzde köy bizim.

Kavgaları olmuş günün behrinde,
Adamı vurmuşlar orta yerinde,
Husumet var imiş eski devirde.
Barış olmuş içimizde köy bizim.

Camisi meydanın orta yerinde.
Hürmet ve merhamet yaşlı, gencinde,
Zafiran kuyusu üçtür içinde.
Yazın kurak susuzluktur köy bizim.

Ormanında palamut var meşe var,
Köyümüz güler yüz her gün düğün, bar.
Kimi pantul giyer kimisi şalvar.
Giyimi kuşamı güzel köy bizim.

Anamız inekle keçi beslerdi.
Her gün bize lezzetle et haşlardı.
İş olunca haylazları kaçardı.
Dedemin mezarın yeri köy bizim.

Evliya mezarı üst tarafında.
Tarihten ağaçlar var etrafında.
Ziyaret edilir her zamanında.
Baharda panayır olur köy bizim.

Yazın sıcağında nohut biçilir.
Köylü artık yayla'lara çekilir.

Yayla gören gözden yaşlar dökülür.
Yayla cennet gözümüzde köy bizim.

Kar olur yaylada, balık nehirde.
Unutma yaylanı bekler senide.
Ne işin var beton dolu şehirde.
Cennet görmek isteyene köy bizim.

Yağmur yağar gece temmuz ayında.
Üşürüz yorganla o kıl çadırca.
Bitmez bu şiirler bitmez bu sevda.
Atıla'da gelir elbet gününde.
Üstüne türküler denen köy bizim.

Atıla Yalçınkaya
06.11.2010

Atıla Yalçınkaya

Bugün Kerbela

Bu ay aylardan hüzn
Bugün günlerden boran
Bugün günlerden acı
Ağlar kardeşle bacı
Başımızın ol tacı
Ey Hüseyin Hüseyin

Efendimden yadigar
Bugün gökle yer ağlar
Neye yarar ki sağlar
Matem tutuyor dağlar
Ey Hüseyin Hüseyin

Şehitlere şah oldun
Gönüllere ah oldun
Dilimize vah oldun
Ey Hüseyin Hüseyin

Seni andım ağladım
Senki yürek dağladın
Ey Hüseyin Hüseyin

Kerbelada fırtına
Kıyan kimdi bu cana
Cehennem azdır ona
Ey Hesevin Hüseyin

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Bundan Böyle

Bundan Böyle
Aşk ve hasret kokan,
Bizim türkülerimiz de çalacak ve..
Söylenecek her yerde.
Bizde korkusuzca seveceğiz,
Köyümüzün dere ve tepelerini..

Bizim hayallerimizde,
İçimizde filizlenecek..
Seveceğiz doğduğumuz toprakları,
Karşılıksız ve yürekten.

Artık bizde koklayacağız...
Yaylalarımızın kokusunu.
Doyana dek...
Gezeceğiz yayla ve ovalarımızı,
Rahvan at solukları ile

Yorgun düştüğümüz yerde,
Kuracağız otağımızı.
Babamızın mazide kalan..
İzlerini süreceğiz,
Bağ ve tarlalarımızda.

Hayallerimiz yargılanmayacak,
Şarkılarımızla gülecek,
Türkülerimizle ağlayacağız
Artık.
09/01/2010

Atila Yalçınkaya

Bunun üstüne

Yeni Şiir, eski şiir kalmadı,
Karışmış hurufat bir bir üstüne,
Yazarım çizerim gören olmadı,
Daha ne yazayım bunun üstüne.

Kimi hakkı söyler dinleyen var mı,
Bazısı küfürbaz yüzdeki ar mı.
Şiir name yazmak omzuma bar mı.
Şer mi takayım bunun üstüne.

Sağ olsun güldürür kimi lafıyan,
Kimisi geceki mahmurluğuyunan.
Kiminin sözünden aman el aman,
Başka sözüm olmaz bunun üstüne.

Meramlar bilinir arif sözünde,
Herkesin mihengi vardır gözünde.
Sözleri pek tatlı hindir özünde.
Daha ne söyleyim bunun üstüne.

Atila Yalçınkaya

Buyum

Ben biraz dağınık,
Dünyadan kopuk
Modadan nasipsiz, teknikten uzak.
Ekmeğine koşan bir insanım ben.
Boynuma takılmış kelepçe benim,
Güneşte Kavrulur tenim
Zalimlere karşı bir direnenim.
Karıncaya dahi basmayan benim.

Yüzyıllar boyunca zulme uğrayan
Yaylasında ovasında daim ağlayan.
Yüreğindeki dert ile çağlayan.
Dağ bayır durmadan çağlayan benim.

Atila Yalçınkaya

Bülbülün hasreti

Darağacında bülbül güle hasret çekiyor
Yanmış aşkın narına gözyaşları döküyor
Çektiği derde inat hala güle gülüyor
Birgün halvet aşkına ne hayaller kuruyor

Atila Yalçinkaya

Cennet Senindir.

Dava denen bir hazine başında.
Kaf dağları gibi dağlar karşında.
Ömrünün her demî, bütün yaşında,
Rızaya ulaştıran KADER senindir.

Gece gündüz okuyarak yazarak.
İğne ile dev tüneller kazarak.
İnsanlık adına hep ağlayarak,
Yaş döküp ıslanacak GOZLER senindir.

Durmadan yürüyüp hiç yorulmadan,
Gönüller kazanıp hiç darılmadan.
Kalmasın tebessüm etmediğin an,
Bükülüp kırılmaz DİZLER senendir.

Hak ve Hakikati lain bir dille,
Sana kem bakını karşıla gülle,
Daima selam ver bütün kalbinle
Kalp'leri kuşatacak SÖZLER senindir.

Rabbinin yolunda mürüvvet ile,
Hep iyilik yap, hakikat söyle.
Bir dil ile değil belki bin dille,
Şeker şerbet gibi LAFLAR senindir.

Okuyup bilmeli Hak Kelamını.
Etrafına anlat sen meramını.
Şanı Yüce Rabbimizin Adını,
Tac edip anlatacak DİLLER senindir.

Bir bak etrafına mümbit tarlalar.
Felaket getiren yüzlerce yollar.
Sana doğru uzanan binlerce el var
Sarıp sarmalayacak KOLLAR senindir.

Dünyada varılmadık nice beldeler.
İslam'ın adını duymamış eller.
Hak ve Hakikate uzak gönüller,
Varıp merhem olmaya YOLLAR senindir.

Varıp ta çölleri bağistanlar yap.
İnsana hizmette olmalı turab.
Belki bunun için affedecek Rab.
Yetmiş başak veren GÜLLER senindir.

Kimi puta tapar kimisi ota,
Yanmasın insanlık nar ile oda.
Dünyanın her yanı orda ve burda,
Kimsenin gitmediği YERLER senindir.

Hak ve Hakikat'i söyleyip yayan.
Cennetteki yapıya tuğlalar koyan.

Garip gureba ya bakıp ağlayan,
Güzellik çağlayan KALPLER senindir.

Hakkın divanına varacak herkes.
Bize burada verilen sayılı nefes,
Kabir insanları sıkan bir kafes.
Dünyayı insana hizmet için gez.
Mahşerde aydınlık YÜZLER senindir.

Başına konulmuş bir talih kuşu.
Nefsinle cihad et, kazan savaşı.
Af ve Afiyet için yağdır gözyaşı.
Mahşer Meydanında MÜJDE senindir.

Atila Yalçınkaya

Cevaplar-1..... Allah vardır.

Evet vardır.
İnanmıyorsan al hayatının
dizginlerini eline,
Dil sende, emir ver diline,
Sende git otur bir hükümdar yerine
Veya gir bir kaçının gönlüne.

Merak etme,
"Bir el tutacak perçeminden" .....Hud Suresi Ayet 56./ Rahman 41/ Alak 15-16/
Haydi engel ol, hayatını al o elin elinden.
Özgürsün, çık çıkabilirsen Rab'bin mülkünden.
Maliksen kurtul felaketten, afetten.

Gelişin ve gidişin
Malik miydin doğumuna,
Engel olda ölümüne,
İnanalım dediğine.

Acı olacak
Yüzde yüz gerçek bir gerçek,
Azrail gelip bulacak,
Emanetini alacak
Bekliden acı olacak.

Sonrası
Her ölen mezar mı bulacak,
Belki cesedin kokacak,
Yakının senden kaçacak,
Her Hükümü Allah verecek,
İyi kötü sorulacak,
Akıbetimiz bu olacak.?

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Cevaplar-2 Bizi Bekleyen Karanlık

Gece Aydınlık,
Bir ışık bestesi yayılır her tarafa.
Her yer aydınlık, gönüller pür safa.
Duaya kalkan her el, bir fanus devasa.

Adı kandil nasılda aydınlatıyor.
Aydınlığa düşmanlık anlaşılmıyor.
O aydınlık sayesinde belki kimbilir,
Habis ruhların ömrüde aydınlanıyor.

Her attığın adım sana bir düşman,
Karanlık aleme doğru götürün
Dünyadan gider kabirler aydınlatan,
İhlasla, ibadetle geçen birkaç an

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Cevaplar-3- Hazreti Mehdiye Saygı

Hazreti Mehdiden söz eder arsız izansız,
Zatı Mukaddes dilde sıradan bir söz,
Sözleri düşkünçe sanki dönmüş göz.
İnancı bozulmuş, sanki inançsız.

Kadere taş atar, alime söver.
Kendi softasını överde över.
O pirin bu pirin yolundayım der.
Haydarın yolundan kalmamış eser.

Bir şaman bir imam nerde buluşur,
Hak Yolundan gayri yollar oluşur,
Meçhul değirmene su taşır durur,
Mümin kardeşini sırtından vurur.

Göz göre göre de kinini kuser.
İç yüzünü gizler saklanır pusar.
Mazluma bağırır, zalime susar.
Gelir bir ehli hak oyunun bozar.

Atila Yalçınkaya

Cevaplar-6-Eski Hastalık

Cevaplar-6-Eski Hastalık

İsminizde maskeler, ellerinizde kalem,
Söylediğin sözlerin yüzde yüzünde yalan.
Deniz bitti kimine, elveda etti talan.
İçinizin kiniyle yoğruluyor her kelam.

Sevemeyebilirsin, onu veyahut bunu.
Küfrederek kusuyorsun ancak içindekini.
İslamı yok ederek hangi komünist dini,
Niyetin getirmek tir her hal başa putini.

Edep te bir taç imiş akli-fikri olana,
Bir muallim el uzatmaz iftira ve yalana,
Şövdüklerin son verdi vurgun ile talana.
İnanmazsan şöyle bak haydi eski zamana.

Bir zamanlar memurlar alamazdı maaşı.
Orta direk dediğin dahi bulmazdı aşısı.
On yıl sürdü hortumla bu ülkenin savaşı.
Bu Ülkeyi yeşertti imbik imbik göz yaşı.

Atila Yalçınkaya

Cevaplar -4-

Bunca güzel insanlara,
Dil uzatıyor densiz
Fikri sonra belli oldu
Dalkavuk aşağılık soysuz,

Bağırarak çıkar sesi
Sanki dünyanın iyisi.
Adın gizler kimin nesi
Kim adına çıkar sesi

Kafalara metre tutar,
En garibi dahi soyar
Abuk sabuk laflar atar,
Şeytan ile yatar kalkar

İkbal menfaatle yatar
Gizlenerek halka çatar
Ona buna çamur atar
Vatan millet caka yapar
Fırsat bulsa kendi satar

Atila Yalçınkaya

Cevri cefasını çektiğim dünya

Cevri cefasını çektim dünyanın.
Bir güzel gününü göremedim ben.
Acısını gördüm ben bu rüyanın.
Rüyamı kesip te uyanmadım ben.

Nice garip gördüm ekmeğe muhtaç.
Fakiri doyuran sanki eder hac.
Bu israf çağında her şey ihtiyaç.
Müsrif nefsime hesabı soramadım ben.

Rabbimiz binlerce nimet bitirmiş.
Allah'ın elçisi müjde getirmiş.
Bir ömrü insanı davetle geçmiş.
Verdiğim biatte duramadım ben.

Dünyanın bağrında isyan edenler.
Nefsine uyarak yoldan çıkanlar.
Fakr-u zarurette çile çekenler.
Birkaç yarayı da saramadım ben.

Atila Yalçinkaya

Cürmümüz neki

Κuluz cürmümüz neki bu mülki İlahide,
İsyanlara müptela hemde nefse amade,
Elinde bir emanet, ömür belirsiz vade.
Başiboş geziyoruz dünya denen gemide.

Verilen nimetlerin şükründen de bi haber.
Gafil olan insandan sudur etmez muteber.
Kul görevin bilirse Dünya Ukbaya benzer.
Aslında kuru toprak, pazara benzer bir yer.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Çağrı

Aşk çağırıyor,
Haykırıyor yürekten,

Tutulan her dilekten,
Kabul görüyor aşk.

Mecazi aşk kalmadı,
İlahi aşka çağrı,

Muhammed Mustafadır,
Aşk Bağının Bülbülü,

İnsanı Mualladır.
Yeryüzünün Tek Gülü.

20.03.2010
Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Çanakkale Şehitlerine

Allah-u Ekber, Allah-u Ekber,
Sesleri idi o gün yankılanan,
Belki de bir son Namazdı,
Üçyüzbin insanla hazırlanılan.

Ayrılığın hüznü var nurlu yüzlerde,
Rabb'in Nusretine iman var sinelerde.
Rahmana el-an kavuşmanın,
Coşkusu var o genç yüreklerde.

Huşu ile Salat-ı Subhu eda ederler,
Korkusuz ve kararlı idi yüzbinler.
Az ötede ise istilacı eblehler,
Nedametle zilleti bekleyenler.

Kan seylapları ile başladı savaş,
Ya-Rab
Kan emmekte toprak. Yavaş,yavaş.
Gelde bugün,ölüm sahralarında bir dolaş,
Yer ve gök feryad ile döküyor kanlı yaş.
10.12.2009

Atila Yalçınkaya

Çocuk için Ramazan

Böler tatlı uykusunu çocuğın,
Annenin " sahura kalk " sesleri..
Mahmur gözlerinden tatlı uyku akarken..
Gecenin bu vaktinde " yemekte çıktı nerden"

Atila Yalçinkaya

Çok bilen

Kelamında efsun hikmet zan eder.
Ettiği birkaç lafla yıkarda gider.
Ömrünü bir hiçin anaforunda,
Tüketir kül gibi, hem zirü zeber.

Seradan Süreyya'ya konuşur durur.
Bir devlet yıkarken yenisin kurur.
Kendi bedenine malik değilken.
O yana bu yana tehdit savurur.

İyi ile çirkin çorba dilinde.
Karanfil bekliyor kokan teninde,
Yol bir değil otuz kırktır önünde,
Hayat görür boğulduğu fikrinde.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Çöl ve Vaha

Dünya bir çöl, her yer toz ve duman,
Denizleri bir serap görünmez her zaman,
Hayat emareleri nadir, kısa birkaç an,
Yaşamak nadir iklimlerde ediyor lemean,
Asit Yağmurları sanki,, günah ve hezeyanlar

İnsanlık avare, başıboş hedefler belirsiz.
Ölümler her yerde acımasız, akıllar hissiz,
Güçlüler hep haklı, maalesef ezilen güçsüz,
Diller lal,menfaat galip, çoğunluk sessiz.
Her şeye rağmen bir ab-ı hayat var üstelik eşsiz.

Kur'an Rüzgarı hayat, karanlığa ve çöllere,
Serap ve hülyalar dönüşür hızla gerçeklere,
Kur'an ikliminde Dünya bürünür tüm renklere,
Canlanır her taraf, düğün ve teranelerle.

Kur'an terbiyesinde insanlık, munis ve itaatkar,
Herkes bir diğerine muavin, gören derki hizmetkar.
Daima imara açık,ekilecek mümbit tarlalar arar.
Bu dersi soluyanlar kıtalar dolaşır, ancak yaralar sarar.
Her dem insanlığa hizmet üzülse de habis guruhlar.

Atila Yalçınkaya.. 11.07.2010

Atila Yalçınkaya

Daima Hatırla

Her dem bir güzellik Allah'ın lütfü.
Dünyada nimetleri, Ahrette affı.
Unutma ümidi, unutma hav fı,
Nefsin ile daim eyle savaşı.

Bak şu yıldızlara menzili nere,?
Bağ ve bostan sermiş bütün bir yere,
İnsanda istikamet hayır veya şerre,
Kimi zakkum dere kimi gül dere.

Yağdırır lütfünü yağmur misali.
Ye iç ancak unutma sen visali,
Sorulur insana dünyadaki her hali,
Rabbe Secdede şimdi bilinen tüm ahali.

İnsanlık bir lütuf akıl ve kalple.
Kemali edeple Rabbini dinle,
Servet ve samanın gelmez seninle.
Asıl hayat başlar bize ölümlle.

Hastalık bir rahmet ölmek te nimet.
Ölmeseydi insan bin bir eziyet.
Dünyada kazanılır Cehennem cennet.
Allah'tan mağfiret Allah'tan Rahmet. (CC)
İsteriz Rabbimizden iki cihanda rahmet.

Atila Yalçınkaya

Değilim

Tanır gibi olduğun yüz hatlarından,
Arayıp durduğun o ben değilim,
Siyah zülüflerine kar çiçekleri,
Toplayıp dağ eteklerinden, konduran da değilim.
Unutmuştur o,
sandığın ben değilim.

gecelerce uykusuz hayalinle sokaklarında,
çıkarda bir bakar kapı aralığından hayaliyle dolanan değilim.
Üğrunda beklide saçlarına ak düşen ben değilim.
Akan gözyaşlarına uzattığın mendilde duran ıslaklığın izleri benden değildir.
Değilim seni inadına seven, değilim sana üzülen.
Kırıpta terk ettiğin kişi değilim.

Zalimi sevindirecek değilim.
Olsam bilirim.
Yılların hasretini bir özürle unutacak değilim.
Seni hatırlayıp ta sevindirecek hiç değilim.
Genç yaşında hayata küstürmüş olacağın o genç ben olamam.
Terk ettim dediğin o çocuk ben.
Evet o benim
deyipte
Seni sevindirecek değilim.

Atila Yalçınkaya
05.11.2010

Atila Yalçınkaya

Denemeler - 2 -

Kırılan yüreklerin tamirini yapacak bir babayiğit göremiyorum bu topraklarda. Rahat ve müreffeh dünyalarında,
fukaraya ayıracakları veya fukarayı düşünecekleri bir anları bile yoktur bunların. İnsanlar bir kurtarıcı aramakta yurdumda,
ama ışık görünmüyor veya ben göremiyorum.
Süslü saraylarında ellerinde bulundurdukları güç ile servetlerine servet katanlar. Toplumun öğretmenleri konumunda olan öncü kuruluşun topluma verecekleri bir şeylerinin kalmadığı aşkar.

Bilimsellikten uzak bir eğitim, Henüz özgürleşememiş bir öğretmenler topluluğu, Laikliği dahi dünya ile aynı paralelde kullanamayan bir zihniyet, Özgürlüklerin merkezi konumuna rağmen yasakçı bir anlayış, serbest olamamış bir başörtüsü, intihal bataklığında boğulan, membaı kendisinde olmayan bilgi hamallığı ve kısır bir eğitim. Özgürlüğü sadece kendilerine layık gören, idarecileri ile parası olanın iradesine teslim oluşlar, Bir yandan çıplaklığın her türüsünü empoze ederken, ağırbaşlı edalar ile ülke sorunlarına çözümler arıyor maskesi altında şantajın kralını uygulayanlar. Şiddetten beslendiklerini, şiddeti ekranlarına taşıyarak ispatlayanlar, Özgürlüklerin önündeki en büyük engeller, Demokrat olamamış zaten demokrat olmayı asla istemeyen sözüm onalar. Mesleğini namlu gibi insanlara doğrultmuş sonradan görmeler, Halkını geleceğe taşıyacak hiçbir hamle ve bilgisi olmayanlar.

ama iyi birer muhbirler. Hatta özgürlük ve demokrasiye en büyük engeller. Söylenecek çok şey var. Söylenmemiş gerçekler. Söylensin birer birer.

Ben fakirim ancak Vekillerim zengin bu bana yeter.

Halkın yanına uğrayan ve halktan görünen, Halktan kopuk, halktan uzak. yaşam sürenler.

Peygamber Efendimizin " Ben insanlar içerisinde bir insanım " sözüne ve bu sözün sırrına varamamış insanlar.

Hiçbir dönemde asli görevini yapıp bununla ilgilenmeyi düşünememiş kurumlar, her kurum bir diğerinin yetkisine göz dikmiş bir halde. Herkes, Her kurum iktidar mücadelesinde,

Terslikler ülkesinde Halkçılar halk düşmanı,
Kabul etmez oy kullanan çobanı,

Atila Yalçınkaya

Dert ve Çare

Aranıp dururum kaybettim yolum,
Her yerde hoyratlık her yerde zülüm.
Az ötede pusu an be an ölüm.
Dünya deryasında güman sız kulum.

artık nefsimize bir dur diyelim,
İhlasla hak olan yola girelim.

Her sokak başında sinsi bir oyun,
Parası olana eğilir boyun,
Kanaat azalmış, kalmamış doyum,

bugün hiç durmadan şükür edellim
mazluma fakire kanat gerelim.

Ağlaşıp durmakta işsiz gariban,
Var mı garip, yetim hatırı soran
Yoksula hep keder, fırtına boran.

gelin bugün bizde bir el atalım.
evimizde huzur ile yatalım.

Ölüm uzak değil az ötemizde.
Her canın vebali var üstümüzde,
Mesul insan durmaz ağlar yerinde

Huzuru kalp ile geçsin ömrümüz
Mizan günü felah bulsun ruhumuz.

Atila Yalçinkaya
05.02.2011

Atila Yalçinkaya

Devacin/Minik bir kanarya

Minik bir kuş vardı
Adı Devacin
Yavrulara arkadaş
Al eline şakalaş,

Ötüşüne hayranlık,
Kanatları gerdanlık,
Güzel var etmiş Halik,
Bir çok cilveye malik

Bugün ansızın gitti,
Anneyi çok ağlattı,
Yusuf'un gözü doldu.
Gidilecek tek yoldu

Kanaryamız nerede
Kalbe gömüldü bahçede,
Hoş bir sedaydı evde
Şiir ona hediye.

DEVACİN İSMİNİN ANLAMİ:
Peygamber efendimizin bir hayvana vermiş olduğu isimdi.
Manası evinin yolunu bilen hayvan.

Atila Yalçınkaya

Dile Düşesin Bedduası

Dile düşesin oy oy dile düşesin.
Bu günden sonra zalim bilinsin adın,
Tad alma hayatından bozulsun ağız tadın.
Dile düşesin oy oy dile düşesin.

Sende aşık olasın, yüzüne bakmayana.
Seni naçar bıraksın kanadın budayana.
Geceler kıvranasın bir o yan bir buyana.
Dile düşesin oy oy dile düşesin.

Gülün olmasın senin kıvranasın bir yerde.
Düşesin benim gibi aşk denilen o derde.
Gözün beni arasın dolaştığın her yerde.
Dile düşesin oy oy dile düşesin.

Beni sensiz bıraktın hasretim gözlerine.
Senin adını yazdım kalbimin her yerine.
Sana inat ey gülüm bakmadım hiç birine.
Dile düşesin oy oy dile düşesin.

Dile düşesin sende aşıktır bu desinler
Bakışta arkandan sinsin sinsin gülsünler.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Dileklerim

Dilerim ki bugün mutluluk olsun
Minik avuçlara bayram şekeri dolsun
Üzgün yüzlerde sevinç, hastalar şifa bulsun.

Bahar gülleri açsın, yağmurlar çiselesin.
Her yer rengarenk olsun
Yüze gülücük dolsun

Analar ağlamasın, akmasın gözyaşları
Toprağa düşmesin kan.
Baba mahzun olmasın
Aç yatan her çocuğun vebali var bizlerde.
Zinhar açlık olmasın

Vicdanlar ayar bulsun
Zulmedenler yok olsun, geri gelmesin zülüm.
Yere batsın kötülük

Farz et ki ölüm geldi, elvedası hoş olsun,
Herkes diğergam olsun
Tanısak komşumuzu,
Güler yüz olsun her dem
Dilerim ki yaz olsun, bahar olsun söz olsun
Düğün olsun, toy olsun.
Her dilek güzel olsun.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Diyarbakır-21 Kere Maşaallah

- Farklı bir boyuttasın.
Hızla akan bir zaman.
Bir makamı müstesna,
Bir busedir insana,
İnsan hasret vatana,
Fatihalar atana,
Gider Diyarbekir'de
Kara gözlü dilberler
İcabında taş yerler
Hiza hiza olurlar
Bağ ve bobsan gezerler
Çapa Diyarbekir'de
.....1
- Uçsuz bucaksız ova
Tarlalar sıra sıra
Ekiler arpa buğda
Sıcak Diyarbekir'de
.....2
- Dört ayaklı minare
Sanki yükselir göğe
Ulu Camide çare
Ara Diyarbekir'de
.....3
- Hançeppek sokakları
Dört dörtlük insanları
Çatlatır nadanları.
Hevsel'in bostanları,
Yeşil Diyarbekir'de
.....4
- Peygamber mezarları
Sahabe makamları
Olmuş şehirin mührü
Kem bakan sürü sürü
Eri Diyarbekir'de
.....5
- Şehri koruyan surlar
Bir ana gibi sarar
Keldaniler, Asurlar
İsevi, Müslümanlar.
Kardeş Diyarbekir'de
.....6
- Melik Ahmet caddesi
Dağ kapısı Ofisi
İhtiyarı, sofisi
Bir farklıdır gülüşü
İnsan Diyarbekir'de
.....7
- Hınca hınçtır sokaklar
Mahsun köşe bucaklar
Hürriyetten uzaklar,
Özgür ancak naçarlar,
Ürkek Diyarbekir'de

.....8
Bismil'de akar Dicle
Göğsünü gere gere.
Başlar eğilmez yere.
Rahmet akar her yere
Bolluk Diyarbekir'de

.....9
Çermik Haburman köprüsü
Burda suyun öyküsü
Harmanların büyüğü
Sarar yeşil örtüsü
Hasret Diyarbekir'de

.....10
Asurlar, huri, persler.
Kudüslüyle, Bulgar besler
Çınara hasrettir gözler.
Kaleler, güzel kasırlar,
Olmalı Diyarbekir'de

.....11
Fırat sarar Çüngüş'ü,
Dört Şehir in Komşusu,
Karakaya Barajı,
Camisi-Kilisesi
Durur Diyarbekir'de

.....12
Dicle ye düştü Havva
Pir Mansur Seyyid Baba
Piran de denir ona
Belki de ilk insanlar
Doğmuş Diyarbekir'de

.....13
İşte Antik bir şehir,
Encil, Eoğle, Gêl, Eğil.
Yaşanmış bütün devir,
Peygamber dolu Şehir,
Kutsal Diyarbekir'de

.....14
Ergani de Çay Önü
İnsanlığın en önü
Burada ölmüş ilk ölü
İnsanlığın ilk dölü
Doğmuş Diyarbekir'de

.....15
Hani'dir güzel belde,
Bakılmaz mı bu şehre,
Aynkebir yedi çeşme,
Mevlana Halit, Rahmet
Okur Diyarbekir'de

.....16
Hazro Haturo Kalesi,

Savaşta buğday deposu,
Tarihi bilmez bazısı,
Kurtuluş Savaşın Banisi,
Kahraman Diyarbakir'de
.....17

Kocaköy'de Ambar çayı,
Besler Kürtle Zazayı,
Tütün doldur tarlayı,
Daim anar Mevlayı,
Evliya Diyarbakir'de
.....18

Kafrum Kalesi gözde,
İmamı Gazali Burda
Elli köy, yüzyirmi mezra
Hayat burda desek seza,
Dünyada en güzel kaza,
Halit Bin Velid'en bize,
Gerek varmı başka söze.
Kulp'umuz Diyarbakir'de
.....19

Akdağ Eteğinde Lice,
Dünyanın dilinde ilçe,
Mezar olmuş yedi gence,
Eshab-ı Kehf denilince,
Aranır Diyarbakir'de
.....20

Malabadidir Köprüsü,
Zembil Fırüşun kalesi,
Sanki buğdayın deposu.
Bin İyazın hediyesi,
Silvan'dır Diyarbakir'de
.....21

21-7-2010

Atila Yalçinkaya

Diyarbakır Sahabeleri-isim isim-

Diyarbakır'ın Fethi de bir destandır.
Gelen Zatlar Sahabe-i Kiramdır.

- 1-Başta Halit Bin Velid' in oğlu Süleyman
  - 2-Bir diğeri güzel insan olan Rıdvan,
  - 3-Rıdvan'ın Kardeşi Mesud ey can,
  - 4-Arkadaşları Beşir el Hamza, ve
  - 5-Amr,
  - 6-Sabit,
  - 7-Zeyd,
  - 8-Halit,
  - 9-İkinci Halit,
  - 10-Numan Muhammed,
  - 11-Muhammed,
  - 12-Muhammed,
  - 13-Abdullah,
  - 14-Abdullah,
  - 15-Abdullah,
  - 16-Hasan,
  - 17-Hasan,
  - 18-Ka'bi Zişan,
  - 19-Füdeyl
  - 20-Malik,
  - 21-Fahrül Ebül Hamd
  - 22-Ebu Nasr
  - 23-Müğire,
  - 24-Sa'be. ....
- Radiyallahu Anhuma-Allah c.c. hepsinden Razi olsun.

Atila Yalçinkaya
10.07.2010

Atila Yalçinkaya

Diyarbakir-1

Adıyla sanıyla bir güzel şehir,
Gönüllerde bir aşk bu Diyarbakir.
Cennetten akan Dicle, her yana hayat verir.
Kalp gözü açıklar ancak güzellikleri görür.

Ulu bedene kinle bakamaz-ki Huşşafar,
Ulu camide saf tutar, Şafii ve Hanifler,
Temiz ve mütevazi, infak eden, muhtaçlar.
Git de gör bu Şehirde, yüzlerce Sahabe var.

Neden Hayalden düşmez acep bu büyük şehir,
Uzaydan görünür sur, doyumsuz eşsiz seyir.
Bu topraklardaki evvel ve de bitmeyen ahir,
Diyarbakir dan uzak hayat adeta zehir.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Doğu—Batı

Doğu—Batı

Gönül mahzeni keder—Sanki derdin harmanı.
Dilimde hep ah-u zar — Çıkan sanki armoni.
Yar sinemde muteber—Dertlerimin dermanı
Vuslatın keyfe keder —Gel de kurtar bu canı

Atila Yalçınkaya

Dostum

Dostun ağuşuna sığınır insan,
Her dem dosta karşı olmalı tasan,,
Bir ömür sürmeli dostuna vefan,
Yanımda yöremde kal nolur Dostum.

Atila Yalçınkaya

Doymada marifet

Bir cümbüş, bir terane, var edilen dünyada,
Yeryüzü bir sofradır, marifeti doymada,
Bazısının niyeti, sağı-solu soymada,
Kimi Rabbe ram iken, kimi nefse amade.

Verilen bu nimetler, tüm dünyalıya yeter,
Sen Hak yolunda harca Allah sana bahşeder.
Gel güzel hayatını israfla etme heder.
Rabbimizin Rahmeti bin bir dünyaya bedel.

Atila Yalçinkaya

Dünya

Mevsim mevsim geçiyor hayat üzerimizden,
Bir verdi ancak çok şey aldı ellerimizden,
Süslendi gelin gibi, aldı nuru gözlerimizden.
Secdeye dermanı da almak üzere dizlerimizden.

Atila Yalçınkaya

Dünya Gurbeti

Gurbet zehirli bir oktur sinelerde,
Sılan hep hayalinde,
Açılır perde perde.

Hangi resme baksan,
Doğduğun köydür görünen,
Hüzündür her yanın,
Her anına bürünen.

Dünya; Aslında bir gurbet,
Bazen bitmez bir hasret,
Köyümüz misali ötelere,
Nice sevgililer az ötede bizi bekler.

Her yer uçsuz bucaksız ova,
Karmaşık ve keşmekeş bir rüya
Uzakta bir köy, sanki Dünya,
Sonu gelmez, meçhul bir feza,

Belki de daha güzel bir Dünya,
Bizleri bekliyor orada,
Mutlaka bir Cennet ağırlıyor bağrında.
Atıla Yalçınkaya

Atıla Yalçınkaya

Dünya hayatı

Hanlarında nice gece kaldığım.
Deryasına bir çok gemi saldığım.
Beldesinde nice güzel gördüğüm.
Süslenip karşıma dikilen dünya.

Ekmeğini yedim fırınlarından.
Güllerini derdim bahçalarından.
Bazan ağlatırdı beni kahrından.
Mihnet ile kahrı çekilen dünya.

Bağ bostan ekirdim tarlalarında,
Denizine baktım kıyılarında.
At deve besledim haralarında.
Çoban misaliydim üstünde dünya.

Yeri geldiğinde kahrını çektim.
Biter ümidiyle çok tohum ekdim.
Hükümdar gibiydim üstünde tektim.
Birçok nimetinden yediğim dünya.

Dert ve elem gördüm bazı gününde.
Daha mihnetsizdim cennet yurdunda.
Rabbimin hikmeti sanki sürgünde.
Zindanında köle eyledin dünya.

Bir mezra gibiydi Ahrete bakan.
Bir dilberdi sanki çok gönül yakan.
İnsan üzerinde sel, kabire akan.
Bir günlük misafir gibiydim dünya.

Kısaydı hayatı ancak tapıldı.
Üstüne yıkılan çok ev yapıldı.
Kimi beldesinde insan satıldı.
Pazarı çarşısı bin mihnet dünya.

Gül ile laleler verdi bostanı.
Hazreti Ademden geldi destanı.
Yedirip içirdi içinde canı.
Bir efsun gibiydi hayatın dünya.

Nebiler gönderdi Rabbim üstüne.
İnsanlar Cennete varsın kastına.
Kimi yine taptı, güç ve tahtına.
Süslenip püslendin insana dünya.

Keyif ve matemini yaşattı günde.
Oynatıp ağlattı, kabir düğünde.
İnsana sırt döndü ecel anında.
Misafir eyledi kalbinde dünya.

Üzerine bastı O Kutlu Nebi. (s.a.v.)
Selama dururdu cansız ve sabi.

Altmış üç yıl sonra terk etti tabi.
Hakkın aşıkları sevmedi seni.
Sana artık nasıl bakılır dünya.
Gün gelir her yanın yıkılır dünya.

Toprağına düştü damla damla kan.
Kabirlere doldu sayısız insan.
Huzur yoktur sende bir saat bir an.
Aslında bir sürgün yerisin dünya.
Cennete nazaran nar'mışsın dünya.

En iyi tarafın dört bir etrafın.
İnsana açılmış marifet kapın.
Tefekkür insana mükemmel yapın.
Rabbimizin eseri sanatı dünya.

Kimine yar oldun kimine ağyar.
Sana uyulunca bulunmaz ayar.
Genliğinde tapan yaşlıyken cayar.
Sevenine dahi gülmedin dünya.

Ne dertlere tufanlara uğradın.
Yüzyirmidörtbin nebiyi sen ağırladın.
Bağrında doğanıda sen kahırladın.
Aslında bir dahlin olmuyor dünya.

Hülasa dünya Allah'tan nimet.
Asıl düşman nefis ve haram servet.
Dünya bize mekan hoş bir imaret.
İnsanın nefisine bahane dünya.
Sanki günahına bir perde dünya.

Atıla Yalçınkaya
25.10.2010

Atıla Yalçınkaya

Dünya Kiri

Bas yüreğime de kaldır gövdeni.
Kurtar bedenini kör kuyulardan.
Gözyaşlarımla yıka kendini.
Arınsın bedenin dünya kirinden.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Dünya Malı

(yazana sesleniştir)
Dünya Metainin Tamamı Yalan,
Yaptığın Sevaptır Sana Kar Kalan,
Yunusun sözü gibi sende oyalan,
İster hak yola gir istersen dolan,
Mahşer meydanında sanadır olan.

Bıraktığın malın varise kalır,
Mülkünü yiyerek intikam alır,
Büyük günde defterlerin açılır,
Anadan evlatan o gün kaçılır,
Edip eylediğin başa saçılır.

Dünyadan berzaha bir yol yapmalı,
Aşılmaz yollara gönül vermeli,
Hakkın rızasına talip olmalı,
Kabir dünyasına lamba yakmalı.
21.05.2010

Atila Yalçınkaya

Dünya Sürgünü   Peygamber Efendimize s,a.v.

Yürür bir matem gibi yokluğun damarımda,
Feryadım makes bulmaz bu dünya cıdarında.
Bülbülle hem dem olur ağlarız baharında.
Bir gülüş olacak mı bu sürgünün ardında.

Neyin hasreti olur, sana duyulan kadar,
Bir matemdir ömrümüz, ağıt olur her bahar,
Nice Mecnunun dili feryat ile der Ey Yar
Sensizlik bir hiçliktir, her yer sürgün ve ağyar

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Düşlerim

Süt beyazlığındaydı düşlerim.
Bir başka duru idi hayallerim.
Benim hayallerimde hep çocukça geçecekti ömrüm,
Bilmediğim bir şeydi, bugün bildiğim ölüm.

gittikçe
beyazdan griye dönüşüyordu bütün renkler.
Saflığını yitiriyordu,
bir zelzele yaşıyordu ahenkler.

Büyüdükçe hayallerimin küçüldüğünü
Öylesine izledim beyhude
Ömür fırtınasının ardından,
Ancak
Hüzün besteleyebildi gülüşlerim.
şimdi
Bir rahmet arayışında gözlerim.

Atila Yalçınkaya.20.03.2011

Atila Yalçınkaya

Efendim

Alemler Sana Pervane
Yolunda nice divane
Nursun maşukun evinde
Güzel sensin sen Efendim.

Aşkına hep zararız
Seni andıkça ağlarız
Hasretten yürek dağlarız
Özlenen sensin Efendim.

Aşkına alem var olan
Aşkıyla yürekler dolan
Aşkından ciğer kavrulan
Sen oldun sen sen efendim.

Mahşer anı ümmetine
Muhtacız ol Himmetine
Rabbimizin Rahmetine
Vesilesin sen Efendim.

Anarız seni seherde
Adın anılır her yerde
Adın Şifa olur derde
Şifa sensin sen efendim.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Efendim s.a.v. 2

Alemler Sana pervane,
Yolunda nice divane
Nursun aşğın gönlünde,
Özlenen Sensin Efendim.

Aşkına hep zarı zarız.
Seni andıkça ağlarız,
Hasretten yürek dağlarız,
Beklenen Sensin Efendim.

Aşkına alem var olan,
Aşkıyla yürekler dolan,
Aşkından ciğer kavrulan,
Sen oldun Sen Sen Efendim.

Rabbimizin Cennetine
Muhtacız ol himmetine
Mahşer anı Ümmetine,
Kurtuluş Sensin Efendim.

Atila Yalçınkaya
28.04.2011

Atila Yalçınkaya

Efendim S.A.V. 3

Efendim (S.A.V.) 3

Kara da olsa yüzümüz, yüreğimizde aşkının kuru var.
Pusulasız değiliz, Önümüzde sünnetinin aydınlık yolu var.
Bu karanlık darı Dünyada, miracının parlak nuru var.
Düşe kalkada olsa sana ümmet olmanın gururu var.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Eren Olmak Zor

Ben eren değilim, ermedim daha.
Yürekten bir parça vermedim daha.
Ektiğim bir gül yok, dermedim daha,
Eren demek kolay olmak zor imiş.

Bir çadır kurmadım dost bozkırına,
Şehirde dolandım boşu boşuna,
Gülüp dalga geçtim kimin yaşına
Eren demek kolay olmak zor imiş.

Hiç çölde gezmedim, ki ben pir olam.
Hak Kuran dinlemem, ki candan dolam,
Bir CAN yavrusuna, ki saçım yolam,
Eren demek kolay olmak zor imiş.

Nebi gibi Hakka hiç secden varmı,
Ali gibi yürek ve yaran varmı,
On iki imamdan eserin varmı.
Eren demek kolay olmak zor imiş.

Ara bul kendini, gel Hakka ulaş,
Gel Semah çekelim hep şarmaş dolaş.
Hazreti Alinin yolunda uğraş.
Kerbelamız için hiç döktünmü yaş.
Eren demek kolay olmak zor imiş.

Eren insan nefsi ile savaşıır.
Yeryüzünü gezen EREN barışıır.
Nefsini put etmez HU ya karışıır.
Eren demek kolay, olmak zor imiş.

Gönlünün kapısını aç insanlığa.
Resulun yoluyla hep uygarlığa,
Alinin ilmiyle bütün varlığa,
Eren demek kolay, olmak zor imiş.

Hürmet ve edeple şair olunur.
İnsanın gönlüne AŞK la varılır.
Ancak nefis için hesap sorulur
Eren demek kolay olmak zor imiş.

Atila Yalçınkaya
01.10.2010 saat. 23.29.

Atila Yalçınkaya

Erenler Ah Erenler

Erenler ah erenler,
Hakka gönül verenler,
Resulü çok severler
Ebubekir, Ömer i
Hayırla yad ederler.

Sevda var kalplerinde,
Salavat dillerinde,
Semah, Zikirlerinde,
İnsanı şad ederler.

Hazreti Ali ye bağlı,
Can Osman a ciğer dağlı.
Yürekleri her gün harlı.
Makamları kat ederler.

Sevda ve Aşk a duyarlı.
Düşmanlık-Kine kapalı.
Gönülleri hep yaralı.
Bütün zaman ah ederler.

Kerbela sağ olmaz yara.
Çiğlerimiz düştü nara.
Ağlarız hep ahu zara.
Gönülleri gam ederler.

Tüm Eshaba hoş bakarlar.
Hamza cana çok ağlarlar.
Mevlana'yla Sema dalar.
Yeryüzünde Cem ederler.

Her daima barıştalar.
İyilikte yarıştalar.
Kin nefrete savaştalar.
Şeytanları şak ederler.

Can-u gönülden Hu çeker.
Tüm dünyaya sevgi eker.
Mazlum için hep seferber.
Gönülleri pak ederler.

Ramazan ve Muharremde.
Kurban kesilir her yerde.
Fakir-Fukaralar nerde.
Yüreklerden pay ederler.

Cem-evi, Cami gezerler.
Düşmanlığı hep sezerler.
Nifakı her dem ezerler.
Zehirleri bal ederler.

Alevi ve Sünni birdir.
Ayrılık kalplere bardır.
Mü'min hakka niyazdadır.
Daima şükür ederler.

Kol kolayız canu cana.
Fırsat verilmez nadana.
Hacı Beştaş ve Mevlana,
Tüm kalpleri haz ederler.

Hacca gider Hu Hu ile.
Salavatlar gelir dile.
Muhammed'imiz Can Güle,
Hürmetle Hay-Hay ederler.

Safayla Merve arası.
Sağ olur gönül yarası.
Ehli-Beytin her Türbesi.
Göz yaşıyla sa'y ederler.

Resulle arada perde
Haydarı Kerrar Küfede.
Onun makamı Mekke de.
Ona varsak bizde keşke.
Her gün varıp yad ederler.

İnsanı i böyle bilirim.
İnsan için can veririm.
Lokmamı ona bölerim.
Daima infak ederler.

Efendiler Efendisi
Hazreti Muhammed'e Selat ve selam;
Hazreti Ebubekir (r.a.) , Hazreti Ömer(r.a) , Hazreti Ali(r.a.) , Hazreti Osman(r.a.) ,
Hazreti Hamza (r.a.) Efendilerimize' de
layık olma ve selam niyeti ile

Şiir: Atila Yalçınkaya
02.11.2010

Atila Yalçınkaya

Eski Dostlar

Selam olsun eski yeni dostlara,
Benimde bir çift lafım var onlara,
Kelime kelime düşüp yollara,
Yollar sitem sitem yollara bakın.

Behey kalemsörler neredesiniz,
Çoktan beri çıkmaz oldu sesiniz,
Daha açılmazmı nefesleriniz,
Bakın pehlivansız meydana bakın.

Bilirdim eskiden vardı aşıklar,
Vardı elbet çok kıymetli şairler,
Meydanlarda Hak diye haykırırlar,
Çıkın kardeşlerim meydana çıkın.

Atila Yalçınkaya

Euzu Besmele

Kasvetli gölgeni kaldır üstümden,
Seni biliyorum kovulmuş iblis.
Yaptığın tahriple, kirli işindin,
Eşgalini çizdim; çirkin ve rezil.

Seninle savaşı göze alarak,
Geçtiğin yollarda bekleyeceğim.
Seni yok edecek Zikri bularak,
Çeke çeke seni eriteceğim.

Seninli yaptığım bu mücadele,
Sürecek bir ömür; Aşk ve Azimle.
Yolunu şaşırıp gelinsen hele,
Dönersin teb'ana nedamet ile.

Sinsi pusu'larını kaldır yolumdan,
Hucumun bitmiyor sağ ve solumdan.
Aslında tutupta beni kolumdan,
Götürecek gücün yok, belli halindan.

Rabbimin İzzetine sığınacağım,
Seni hayat boyu hep kovacağım,
Şabbit Akdamena' da duracağım.
İnşallah Rabbime böyle varacağım.

Atila Yalçinkaya

Ey Allah'ım

Cemallere meftun,
İhtişama Dilbeste ve zelil olduk,
Benliğimizi kaybettik.
Endamları put yaptık.
Diz çöküp karşısına haşa öylece taptık.

Dillerimizde hezeyanlar.
Dinden çıkararak kelimeler.
Rabbimizin Cemal'ini unutup.
Azametini gözlerimizi kapatıp,
Aciz mahluklarda,
karanlık ruhlarda, medet aranır olduk.

Asıl Cemal'in
Endam ın
Edanın,
Ululuğun kime ait olduğunu unuttuk.

Servet ve ihtişama, ihsan ve iltifata.
Teveccüh ve ikrama, mansıba ve hırsa,
Makama ve şana.
İnsanlığımızı feda eyledik.

Gerçek zengin,
Asıl İktidar sahibi
Rabbimizi unuttuk.
İsyana daldık, nisyana boğulduk, çok günah işledik.
Pişmanız çok pişmanız.
Affeyle Ey Allah'ım.

Atila Yalçınkaya

Ey Diyarbakır

Ey Şehir
Keşke yüreğimde kaybolsam
Arsız sokaklarında,
gözü yaşlı amaçsız dolaşıversem.

En bahalı vakitleri baş başa vererek tüketsek
Göğün demir velev ki yerin olsa da bakır
Seninle kucaklaşmak ey Diyarbekir.

Bu nasıl sevdadır ki
Gurbetin her gününde
Gün seninle başlar ve öylede son bulur
Ulu bedenine doğan her günün sıcaklığı
Gurbet odalarımı ısıtıverir
Sevdan nasıl bir sevdadır ki
Hayallerimiz tüketemedi güzelliğini
Menkıbelerin bitmedi dilimizde
Seni unutmak ne mümkün

Uzaktan yaşarım mevsimlerini
Yüreğimde duyarım acılarını sevinçlerini
Boranın ürkütür senden uzakta
Bir fırtınan bin fırtına yürekte
Hasretin yiyip bitirse de
Sevdanla yeşerir ümitlerim.
Ey gönlümün şehri
Senin ikliminde
Mümincedir gavur komşunun hayatı
Babilin aşma bahçelerinde ölse
senin bağrında gömülmek ister aşıkların.
Her yetimi besler şefkatin
Kimsesize açıktır bağrın
Seni sevmek bir onur
Kadim yüreğimde kaybolmak
seni sevmek ne güzel.

Atila Yalçınkaya

Ey gece

N'olur bazen bizi de kucakla,
Bizde kaçarcasına koynuna varmak istiyoruz
Lakin şerrinden uzak hayrına talibiz.
Şafaktan akşam kızılığına dek
Gün yüklüyor yükünü zayıf omuzlarımıza
Ürperti veriyor şehir, gün aydınlığında

Ahir zaman alameti zar,
Tersine dönüyor bazı şartlar, bazı hal
Elhamdülillah iman ettik'ki
Gün bir gün tersten doğacak
Karanlık nura kalbolacak
Değişim olacak

Geceler daha da aydınlık bazen günden
Nasıl izah edip sana bahsedeyim Leyle-i Kadirden
Daha çok huzur veriyor koynuna aldığında
Bir şifacı el gibi oluyor karanlık
Günden kalan yaralarına merhem
Bir hekim ilacı oluyor gece
Efsun oluyor gözlerinde
Bir ana kucağı gibi
Alınca kollarına seni
Ürpertisi ninni oluyor uyutuyor alemi
Gece,
leyl
yada ne dersen de.

Atila Yalçınkaya

Ey Gönül

Elinden çektiğim yetmez mi gönül,
Tekmil bir aleme rüsvay eyledin,
Sen git artık istediğine kul ol,
Seninle yolumu ayırdım gönül.

Koşturdun peşinden bin bir mihnetle,
Emrine girmiştım bir çok zahmetle,
Sana eğilmemiz ne marifetle,
Sana isyankarım artık ey gönül.

Pazarda köleydim sanki seninle.
Beni nara sürdün kendi elimle.
Nice emir verdin zehir dilinle.
Lafına bi zarım anla ey gönül.

Bir ömrümü yaktın zalim narınla,
Döndüm ahalime kendi arımla.
Sana bedduacıyım bütan zarımla.
Sana dost değilim anla ey gönül.

Seninle düzlüğe çıkmıyor yolum.
Rabbimin emrine yola koyuldum.
Belki bu işimle huzur bulurum.
Yolumu ayırmışım senden ey gönül.

Atila Yalçınkaya

Ey ruzigar

Ey ruzigar ruzigar, duysana feryadımı.
Ne olur alıp götür ol Şaha selamımı,
Bir kez olsun rüyamda, gödseydim endamını,
Fakirin serveti bu, olsun Nur Muhammed'im.....

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Ey Sevgili Peygamberim (Sav)

Selam sana; Ey gönüller Sultanımız,
Kurtuluşa götüren, eşsiz Aydınlığımız.
İnsanlar ve mevcudat aşığınız,
Ey Sevgili Peygamberim.

Gözlerimiz her daim seni arar,
Sevenlerin yollarında koşar, çabalar,
Sanadır; selamlar, en güzel senalar,
Ey Sevgili Peygamberim.

Yokluğunun acısı daima yüreklerde,
Ümmetinin gözleri teşrif ufuklarında,
Nur yüzüne hasret, beklenir rüyalarda,
Ey Sevgili Peygamberim.

Himmetinle kötülüğü dünyadan silmeliyiz,
Cennete ulaştıran, yolunda gitmeliyiz,
Seni can-u gönülden sevmeliyiz,
Ey Sevgili Peygamberim.

Ey efendim; özlemekteyim seni,
Gül Cemaline müştak eyle beni,
Hayal ediyorum O nur çehreni,
Ey Sevgili Peygamberim.

Nur cemalini görmek dileğim,
Seninle dolu olsun yüreğim
Bir kez olsun seni göreyim,
Ey Sevgili Peygamberim.

Toprak suya, insanlık Sana muhtaç.
Tüm insanlar sana duyar ihtiyaç.
Allah(c.c) seni eyledi bizlere sertac,
Ey Sevgili Peygamberim.

Atila Yalçinkaya

Eylül Akşamları

Ağlarım sensiz eylül akşamlarında.
Yaprak dökümü önce başlar benim yüreğimde.
Bağ bozumu gönlümün tam orta yerinde,
Ağlarım sensiz eylül akşamlarında.

Ayrılık bu kadar mı elem vericiydi.
Baharda olan sevdamız nede deliceydi,
Gidişin sanki ölüme denk bir şeydi,
Bu yüzden ağlarım sensiz eylül akşamlarında.

Benim için eylül bir sokağa çıkma yasağı,
Yüreğim tek hücre bir aşağı bir yukarı,
Kimse duymaz ayrılığına ettiğim ahu zarı,
İşte böyle ağlarım sensiz eylül akşamlarında.

Atila Yalçinkaya

Ezanlar—1—

Okunur Ezanlar minarelerden.
Anılar canlanır bin bir devirden.
Alıp ta götürür seni kendinden.
Yüreğin soğutur ah bu Ezanlar.

Ezanlar bir bahar, Gülistan her yer.
Bu güzel nidayı cümleler duyar.
Rabbin davetine Müminler uyar.
Camiye götürür bu hoş Ezanlar.

Cennet kokuları savurur yere.
Ezanla sağ olur kalpteki yare.
Bir meltem savurur dört bir diyara.
Cennete çevirir bu hoş Ezanlar.

Duyar cümle mahluk bu hoş Ezanı.
Bilali Habeşten ilk druydun onu.
İslamın şiarı, dünü yarını.
Ebedi okunur bu hoş Ezanlar.

Ezan okunacak kıyamete dek.
Onu dinler mümin yaşlar dökerek.
Ezanla semada nur öbek öbek.
Cenneti getirir ah şu Ezanlar.

Atila Yalçınkaya

Fani Aşklar

Fırakına kalem ağlar, hep ıslanır sayfalar.
Sana her dem ağıt yakar, titreşirken dudaklar.
Sen marazı bi lokmansın, netsin bana ilaçlar.
Kimin yüzünde gül gonca, fakirde keder başlar.

Sinemde nalan kalmadı, gittiğin günden beri.
Her gün hicran, hep eziyet dertten kalmadım geri.
Sen mesut isen orada, benden sana teberrî.
Kalbim dil hun, narlı azap, yazık sanki zemherî.

Çağlayan oldu bu gönül, artık figan olacak.
Elbet zaman da akacak, leylu nehar geçecek,
Yandıkça aşkın narında, kul kulluğun bilecek,
Ya bir zebun gibi toprak, ya da yüzüm gülecek.

Aşkın odu öyle bir hal eyledi ki gönlüme,
Bir iltifat oldu şükür, yüzüm döndüm Rabbime,
Bir gubar imiş ol aşkın, anca döndüm özüme.
Desti Rahman erişti bak, ziya geldi gözüme.

Fani aşklar hem acıyla, hep hicranla son bulur.
Ya bir veda yada sitem, çoğu zaman terk olur.
Her bir dilek her bir istek, anca Hakka sunulur.
Allah Bes, Baki Heves bundan öte laf mı olur.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Fani Ömrüm

Uzak diyarlarda kaldı gençliğim,
Tozlu birkaç andı gelip gördüğüm.
Ne elde ektiğim nede biçtiğim.
A dan Z ye aktı bu fani ömrüm.

Bitmez bellediğim günler tükendi.
Mazi ye bakar kul neyi hakketti.
Yokluk Dünyasından seni halk etti,
Hay dan Hu ya aktı bu fani ömrüm.

Çocukluk bir oyun arenasıydı.
Ana Baba bize boy aynasıydı.
Biz de düğün varken elin yasıydı.
Gülüp ağlamaydı bu fani ömrüm.

Gençlik orda burada nerdeyse zayı,
Dünyayı kurtaran aç kabadayı.
Hebaydı günleri hebaydı ayı.
Sene sene aktı bu fani ömrüm.

Hakka varan yallar aradık durduk,
Kuru iskemleye günce oturduk.
Az sermaye yi nerde tükettik,
Bata çıka aktı bu fani ömrüm.

Ömür her dem hakkın yolunda olsa,
El an feryadımı Ol Rabbim duysa,
Kalan günde avuç sevapla dolsa.
Kar-Zarar la aktı bu fani ömrüm.
Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Feryat tercümesi

Gece gündüz feryat ederim
Niye gelmez vefasız derim
O yoksa hayat yok derim.
Sabah feryat akşam feryat

Dünya bana hep karanlık
Yüzüm gözüm oldu toprak
Kalmadı Gezmediğim vatan
Gece feryat gündüz feryat

Dünyada vefa kalmadı
Keşke bir hayır görseydim
Mezar kazıldı mertlere
Yürekten feryat candan feryat.

İnsanlık uzak bizlere
Nerde o eski insanlar
Söz kalmamış şimdi dil var
Gözle feryat dille feryat

İnsan sabrının sonu geldi
Keşke insanlar hayır görseydi
Mertlere mezar kazıldı
Gönülden feryat candan feryat

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Filistine Ağıt

Bizde birgün size saldıracağız,
Acımasız olacak bu savaşımız.
Kıyameti bekleyecek gözleriniz,
Durmadan sizi kovalayacağız.
Şehirlerinizin sokaklarında,
Sizin kıyametiniz o gün kopacak.

Katlettiğiniz mavi gözlü bebeklerimizin,
Hesabı sorulacak o gün sizlerden.
Harabeye dönen enkazlarınızda,
Size bir yardım eli uzanamayacak.

Taşlar ve ağaçlar, sizi saklamayacak,
Sizi bildirecek bahadır savaşçılara.
Nedametle uzanacak kirli elleriniz,
Gazi ve şehitlerimizin postallarına,
Öperken kirli dudaklarınız,
Af dileneceksiniz.
Eskiden olduğu gibi.

O gün Hazreti Ömer in izinde
Selahaddin-i Eyyubinin
Tam arkasında olacağız
Ezan sesleri ile
Girilecek Kudüs'e
Gözleriniz yuvalarından
O gün fırlayacak

İnanmazsanız bile
O gün gelecek.....
01.02.2010

Atila Yalçınkaya

Gafil

Kurulmuş ene nin tahtına gafil,
Mal memalik gani, düşünce sefil.
Üç kelam bilmekle olunmaz ehil.
Lafta kalabalık, ahlakta cahil.

Söver utanmadan gönül dağına,
Murdar ayağıyla gönül bağına.
Zebun kalmış kötölüğün şahına,
Serinde ahmaklık, vah ervahına.

Matemini tutar şer delaletin.
Kılıcı mazluma o adaletin.
Müptelası olmuş her hıyanetin.
Beyhude bunaklık, şah cehaletin.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Gayri Nizami Şiir

Bir göç, bir devri daim, mevsim mevsim.
Gördüğün renkte durmuyor hiçbir resim.

Yüksekten alçaklara bir göç yaşanmakta.
Dağlara yağan karlar, ovaya su olmakta.

İnsanda değişmekte güven yok aynalara,
Dünkü ince belli ben, dönmüşüm fiçılara.

Soframızdan mideye bir göç var denizlerden.
Seçiliyor rızıklar istavritten lüferden.

Sırma saçlarım gitti, başımdaki kar mıdır,
Belim büklüm büklümdür, üstündeki bar'mıdır.

Bir göç sanki çarşıdan, karşı mezaristana.
Kimine ne dersen de; Dandini dandini dastana

Atila Yalçınkaya

Gaziantep

Zeugma'nın gözeleri endişeyle bakıyor,
'Kim bu insanlar ki her tarafı yıkıyor? '

Alleben deresi artık akıyor,
Yemyeşil gözlerle şimdi bakmıyor.

Derenin içini yosun bağıladı,
Göz yaşları seldi bugün kurudu.

Maanoğlu Köprüsü nerde? Kayboldu.
Köprü'nün çevresi betonla doldu.

Sof Dağı'ndan serin hava esmiyor,
Kırk katlı binalar bunu kesiyor.

Karataş'lık tan bu Gazi Şehre bakınca;
Devasa bir mezar boylu boyunca.

Gazilik Beratı nerde asılı?
Kurtuluş Destanı nerde yazılı?

Ormanların içi villayla doldu,
Çınarlar kesildi yeri ray oldu.

Bin yıllık Caminin etrafı; Kondu
Her gelen, bir eserin altını oydu.

Her dikilen bina, bir ağaç dikse,
Ormana dönüşür bu Gazi belde

Atila derki: 'Bu cılız feryad',
Şehri abad edende, olacak abad.

Atila Yalçınkaya

Geçmişimiz

geçmişine ibretle bakanlar
geleceğini doya doya yaşar
geçmişimiz hüznünde olsa
hüznümüzün sıcaklığını
bu günlere taşımak
bu günün kıymetini bilmemizi sağlar.

Atila Yalçınkaya

Gel Bana Doğru

Canandan ayrıldık, ezyet cefayla.
O yardan bir haber yaz bana doğru.
Bir hüzünlü türkü gelir rüzgârla,
Teller acı inler saz bana doğru.

Aramıza girdi dağlar dereler.
Acı ile geçti onca seneler.
On dördüne girdi doğan bebeler.
Bir ağıt çekilir hep sana doğru.

Dostumdan ayrıldım bin bir kahırla.
Çaresiz beklerim yolun sabırla.
Arkandan ağlayan göz var hatırla.
Akan gözyaşları, sel sana doğru.

Gel bırakma bizi bu ataşlarda.
Ağlarım dideler daim yollarda.
Bir ömür geçer mi yaban ellerde.
Ciğerimi yakar köz bana doğru.

Eylerdin nasihat bacı kardaşa.
Ruhlarda fırtına, her gün karmaşa.
Ömürler bitiyor, gel buraya yaşa.
Bir tren bileti al gara doğru.

Okunur şarkılar hasret tadında.
Gözyaşı doluşur senin adında,
Sanma ki sönecek derdin, yadımda
Bir hava doğuyor irfana doğru

Yaban elin acı kokar havası.
Doksan ilin olur serde tasası.
Çözülmez'ki bizim, aşk muamması.
Ne olur gel artık, bayrama doğru.

Atıla Yalçinkaya

Atıla Yalçinkaya

Gel Gitler

Mevlevi yüreğimde döner durur bir hülya.
Ram olmuş bilinmeze, kul görür bin bir rüya.
İnsanın makamıdır, en alçak ile lya,
Yrektir asıl olan, yüzlerde bin bir boya.

İblisler çağırırken melekte kucak açar.
Narla yoğrulmuş kimi, kimi nurunu saçar.
Kara gelir dert olur, ak elde durmaz kaçar,
Kul kimi gün devleşir, kimi gün kalır naçar.

İnsanlık anaforu, gah alçaltıp yükseltir,
Kul yaptığı şer ile insanlığı çökertir,
Bugün can dediğine yarın alçak dedirtir.
Sulhunda her yer bahar, savaşında rpertir,

Dünya kervansarayı kula bir anlık konak.
Kimi yüz ifrit misal, kimileri sığınak,
Kahkahayı atarız, gün be gün ağlayarak,
Son menzile yürürüm, saçlarım ağararak.

10.10.2010
Atıla Yalçınkaya/Diyarbakır

Atıla Yalçınkaya

Gelem Dedim

Sana gelem dedim yol vermez dağlar
Gözlerim gülsede yüreğim ağlar
Geçiyor mevsimler geçiyor bahar
Sana gelem dedim yol vermez dağlar

Hasret bir ateştir yanar yürekte
Sonu gelmez imiş onu çeksekte
Gurbete gidenin akli dönmekte
Sana gelem dedim yol vermez dağlar

Ağlarım her seher gözlerim yaşlı
Silamın yolları geçilmez taşlı
Gurbete ellerim kollarım bağlı
Sana varam dedim yol vermez dağlar

Atila Yalçınkaya

Geliyem gidiyem

Geliyem, gidiyem,
Sanki ne diyem,
Acem,. açıkteyem,
Ben bunu diyem

Bendesı degilem,
Dengiyem Halkın.
Allah verir ancak,
Kesisen rızkıım.

Köyde değil, ben;
Bağlar da doğmuşam.
Ölsemde kalsamda,
Halım sormısan.

Bağırıp durısen,
Sağır değilim.
Başıma vurısen,
Düşman değilim.

Aliyem, Ömerem,
Bende Memedem,
Ölsemde kalsamda,
Burdan gidemem.

Sevmeye seviyem,
Sevdirmilerki,
İzinlede olsa güldirmilerki.
Seninle ağlasam,
İnanmilerki,
Haydi siz söyleyin,
Ne yapım peki.?

Atila Yalçınkaya

Gelme Birdaha

Ey dert, ey kötü keder,
Bırak artık yakamı yeter,
Çekte git gelme bir daha,
Varlığın beter mi beter,

Kim çağırıyor,
davet ediyor seni,
Ben yok um burada,
bir daha arama beni.

Atıla Yalçinkaya

Atıla Yalçinkaya

Gerçek Resimler İçin Yazılmış Şiir

Bu vadinin arkasında,
Acı var,
Buna inat
Kardeşler var, Bacılar ....

Bu Vadinin arkasında
Umut var.
Akrabalar, arkadaşlar, yakınlar.

Kulp çayı var,
Muş yolu var,
Balık tutan avcılar,
İnadına
Huzur var.

İşte burda görmüştüm ben.....
Metrelerce yağın kar.
Buradadır fakir ama,
Onurluca insanlar.

Bu vadinin;
Her yanını biliriz.
İşte burdan daim gidip, geliriz,
Burdan sonra soğuk sulu pınarlar,
Cennet gibi yeşil yeşil
Yaylalar....15.02.2010

Atila Yalçınkaya

Gevendi Adıyaman-ı

Gevendi Adıyaman-ı,
Ban dıkire şemamı,
Şalvarıviyi sıpi,
Hatiye ser tumanı.

Topığa kondıravi
Sanıki hıka mırışkı,
Veğtı kete gövendi,
Daıma teye eşkı,

Keytane sımılı vi,
Ser mıle Davülü vi
Veğta kül ı zırniğe,
Kehtayı tı. Dengı vi

Gevende pır camırın,
Malı van tev çadırın,
Nay hevda jınu merın,
Tı İşkiji nakırın.

.....
.....
Adıyaman Gevendesı,
Söyler şemam türküsü,
Şalvarı beyaz renklı,
İnmiş kalçaya sanki.

Kunduranın topuğu,
Sanki tavuk yumurtası.
Oyuna girdiğinde,
Ancak gelir hevesi.

Bıyıkları kaytandan,
Davul çalar omuzdan,
Birde zurna çalarsa,
Sesi gelir Kahta'dan.

Gevendeler mert olur,
Evleri çadır olur,
Kadın erkek bir olur.
Çalışmak ağır gelir.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Gidince

Gidince,
Gözlerin çok arar beni
Yokluğum, tuzu eksik yemek olur,
Tatsızlık olur damaklarında
Bozulur ağız tadın.
Mecnuna çıkar adın
Göğe çıkar feryadın

Gönlün her daim kabarır durur
Dalga dalga olur yüreğin,
Hüzün dalgaları çarpar durur

Girdiğin her odadan ellerin boş döner
Işıl ışıl gözlerinin ferî söner.
Gözyaşıyla tanışır artık gözlerin
Her dem ıslaklıkla sarmaş dolaş,
Hüzün kaplar yüzünü
Sel olur gözyaşların
ayrıktan farklıdır
benim gidişim.

AtilaYalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Git Artık

elveda ederken sana, başkent esenboğadan,
nasılda sırt çevirdin nefretle acımadan.
İndirdim artık seni
İşgal ettiğin tahttan

Haydi kalk çekil de git,
oturduğun beynimdeki tahtından,
İnkılabı uğradın, git nereye gidersen git,
Sana ait anıya tahammülüm yok artık,
Yıllardır sensiz idim,
Vazgeçmiştim kendimden
ayrıydım rahatımdan..

Atila Yalçınkaya

Gitme

Matemini tutuyor,
Boynu bükük laleler.
Sana ağıt yakıyor,
Sümbüller ile güller.

Sessizce çekip gittin,
Sana nettim neyledim.
Yıllarca bekleyerek,
İsyanlarımı tuttum.

Sevda dediğin bumu,
Söndürdün her umudu,
Atıla Yalçinkaya

Atıla Yalçinkaya

Gitmek

en önce leyla çekip gitti
ve ardından bahar,
sonra en güzel insanlar.
hükümrân artık boran, arkasından da kar.

birakıp gitmenin tam zamanıydı,
On ikiden vurur gibi
ne yeşeren bir ümit, nede gelen bir bahar,
bak kuşların göçüne
gidişimin haklılığıydı sanki.

bir bahar yaşamadan kardelen,
güllerde çekip gitti.
toza dumana karışarak
arkasından da yeşil.

uçsuz bucaksız ufkumuz gitti,
dal gitti, yaprak gitti
geride kalan beton griliği
bir biri ardına gitti bütün güzellikler
bağımız, meramız gitti, ağız tadımız gitti.

Yağmur gitti ardından
kavruldu toprak,
damlamayan gözyaşımızdan
yürekler çöl şimdi
sadece çatlayan sineler kaldı
gitmenin akabinde.

Atila Yalçınkaya
26.03.2011

Atila Yalçınkaya

Gitsem Ne Olur

(giriş)

Bunca riya, bunca benlikten sonra,
Başımı alıpta gitsem ne olur?
Arkamdan yüz değil, bin göz ağlasa,
Yüzümü çeviripte gitsem ne olur ?

Yıllarca Uğruna terler döktüğüm,
Aşkıma-aşkım diye diller döktüğüm,
Uğrunda ölmeyi göze aldığım,
Birini terk edip, gitsem ne olur?

İçtiğimiz sular ayrı gitmeyen,
Bir dediğim şeyi, iki etmeyen,
Benim kadar başkasını sevmeyen,
Bir ahbabı kırıp gitsem ne olur?

Yıllarca bin emek verdiğim işi,
Terkedip; Kahrından dağlasam döşü,
Ağlayıp sızlasam döksem gözyaşı,
Yapmazsam bir daha acep ne olur?

Önüme gelenin kalbini kırsam,
Laf ile kafa-kol-birde baş yarsam,
İyi insan benim diye dolaşsam,
İki yüzlü biri olsam ne olur?

(gelişme)

Ebeden burdayız diye, sevilen.
Üzerinde hanlar-evler dikilen,
Binbin mihnet ile kahrı çekilen,
Bu Dünyayı bırakıpta ölsem ne olur?

Üst üste yığdığım param çok olsa,
Fakir-fukaraya faydası yoksa,
Bir meydana istif ettikten sonra,
Üzerine birkaç bidon benzini,
döktükten sonra, yaksam ne olur?

Yazıp gizdiklerim sapıtsa beni,
Altın yapraklarda anlatsam beni,
Hoşnut etmedimse Yüce Rabbimi,
Yazar olsam, çizer olsam ne olur?

Dünyanın dilinde olsa Şiirim,
En güzel mısrayı söylese dilim,
Allahu Ekber diyerek kalkmazsa elim,
Şair olsam, türkü çalsam ne olur?

Bir kelb misali kapında durur;
Kulun atıla yı; Affet ne olur,
Bulayım yolumu; Bellet ne olur,

Saçımı solumu öğret ne olur,
Belki söylediğim çocukça olur,
olsun!
Ne olur Allahım Affet ne olur.

Atila Yalçınkaya

Göç Matemî

Matemî var matemî var bu göçün.
Korkusu var yüreğimde ölümün.
Acısı işlemiş en derinlere,
Ansız ansız çekip gidişin.

Yaz sonbahar derken kış ölüm oldu.
Nice güller, fidan öylece soldu.
Bu yol her varlığın gittiği yoldu.
Göç bizi koparan en güçlü koldu.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Gölge

Duvara yansıyan gölgeden belli
Hasret okunuyor yüzünden.
Bahar açarken dal ve budaklarını
Gölge karanlığında sen soluyorsun

Gölgeden paltonun içinde de olsan
Her cürümün failisin besbelli
Karanlık dahi
suçlu gölgenin suiletini örtmüyor.

Şakaklarından fişkırın terin
Gölgeni gölgeledi.
Karanlıktaki her gölgen
bir iz bıraktı avcılarına
ne yazık ki
seni ele veren gölgendi.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Gönlünü Rahmana Aç

Bir Dost' la hasbihal istediğinde,
Karşiki dağlara bakman yeterli.
Kurt ile kuzuyu saklar bağrında,
Bir kalp gözü ile görmen gerekli.

Sevdanın ateşi varsa kalbinde,
Ahu efgan olmalıdır dilinde,
Her zaman dost eli olmaz elinde,
Gönlünü Rahman'a açman gerekli.

Devasız yaralar varsa kalbinde,
Kimse olmak istemez senim yerinde,
Aşık değil'de yaran derinse,
İyi bir Lokmana gitmen gerekli.
Atıla Yalçinkaya

Atıla Yalçinkaya

Gönül Aynası

Bekliyorum seni ben, arka sokakta değil.
Görürsün beni bir bak, şöyle gönlüne eğil.
Heyhat sana vuruldum, aşk ve sevdaya cahil.
Ben emrine amade, aşkın yüküne ehil.

Vazgeçemem ben senden bu yükü çekmeliyim.
Gerekse leyli leyli gözyaşı dökmeliyim.
Bende artık bir mecnun çöllerinde deliyim.
Sana kavuşmak mümkün Rabbimi Bulmalıyım.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Gönüller

Döner yürekler seferden döner gibi
Yorgun argın
Kimisi tüketmiş kendisini
Kimisi dargın
Aç ve sefil bazısı sevgiye muhtaç
Bugün mideler değil
Gönüllerdir aç

Yeisler sarmakta dört bir tarafımızı
Nefse dost kalbe düşmanlar
Sardı etrafımızı
Kat be kat artmakta gönül ve ruhi dertler
Bir değişim geçiriyor sanki fertler

Çok erken yaşta tükettik sabrımızı
Daha çocuk yaşta yırttık perde-i arımızı

Gönüller aç
Akıllar aç
Ne olur ey imanlı genç
Bari sen sineni herkese aç

Atila Yalçınkaya

Gör Ne Eller Var

Bunca lale bunca leylak a rağmen,
Gezde şu dünyayı bak ne güller var.
Egemizde Zeybek, başkentte seymen,
Gez bu Anadolu yu gör ne eller var.

Dağları var ovası var her yerde,
Kuzusu meleşir yem olmaz kurda.
Yardıma koşulur, konulmaz darda,
Gez dolaş her yeri bak ne haller var.

Bağ ve bostanları yeşildir her dem.
Her bir yöresinde farlı bir alem.
Havası suyundan çekilmez elem.
Gez dolaş köyleri, bak ne beyler var.

Atıla Yalçınkaya

Atıla Yalçınkaya

Gör Dostum

Meydana çıkıyor aşıklar saf saf,
Sihirli bir seda yüzlerce hoş laf,
Her ne kadar sakın olsada etraf,
Etrafta kopacak velveleler var.

Şairlik şimdilik bir-iki lafta,
Asırlık çınarla fidan bir safta,
Bazı şiirler okunur bir hafta,
Meydanda kalacak babayiğit var.

Hu diyerek akıp taşmak mesele,
Gönüller bir hedef aynı el ele,
Gögüs gersek kötülük denen sele,
Sele kapılmayan nice yiğit var.

Atila Yalçınkaya

Gör Dostum

Meydana çıkıyor aşıklar saf saf,
Sihirli bir seda yüzlerce hoş laf,
Her nekadar sakin olsada etraf
Etrafta kopacak velveleyi gör.

Aşıklık şimdilik bir iki lafta,
Asırlık çınarla fidan bir safta,
Velev hikayeler sürse bir hafta,
Meydanda kalacak babayiğit gör.

Hu diyerek akıp taşmak mesele,
Gönüller bir hedef aynı el ele,
Gögüs gersek dinsizlik denen sele,
Sele kapılmadan, hallerini gör.

Gaye nedir, hedef nereye varmak,
Olurmu hiç nefsin gemini salmak,
Rabbin huzuruna durup yalvarmak,
Eriyip an olup; Muma dönde gör.

Atila'yım yoktur bir nefis payım,
Allah deyu-deyu dolup taşayım,
Resulullah' gerçek ümmet olayım,
Olayımda hak yolunda beni gör.

Atila Yalçinkaya

Görseydin Baba

Görseydin bu günü görseydin baba
Bozuldu dünyanın türlü ahvali
Sorulmaz gurbete gidenin hali
Görseydin bu günü görseydin baba

Paramız çoğaldı kalmadı vefa
Sen matem tutarsın komşuda safa
Tüm güzel ahlaklar kalkıyor rafa
Görseydin bu anı görseydin baba

Şehirler hıncahınç ruhlarda firak
En yakın gördüğün gözünde ırak
Gönüller aç susuz gönüller çorak
Görseydin bu hali görseydin baba

Zulümler çoğaldı güçlüler haklı.
Sanki fetret devri inançlar saklı
Göz hakkı görmüyor basiret bağlı
Görseydin bu çağı görseydin baba

Hak söyleyen dile her türlü engel
İnsana hizmete, sürgünler bedel.
Kırılmak istenir hakkı tutan el.
Görseydin ahvali görseydin baba.

Çahiliye devri hortladı yine,
Ölüm atlıları bilenmiş kine,
Kendini bilmezler saldırır dine,
Görseydin bu anı görseydin baba.

Kardeş kavgasına patlar mermiler.
Kardeşin malını yer haramiler,
Nifak tohumunu ekiyor bir el.
Görseydin bu hali görseydin baba.

Sineler derbeder fikirler mefluç.
Paramparça kalpler her biri bir uç
Hakkı söylemekse nerdeyse bir suç
Görseydin bu hali görseydin baba.

Gurbet gezer hakkı tutan yiğitler.
Vatan oldu cümle yabancı eller.
Hak diyen dil susmaz bunu bilmezler.
Görseydin bu günü görseydin baba

Dünya son menzile yol alır durur.
İnsanı mahveden kibir ve gurur.
Gönül Yaradan a yalvarır durur
Bilseydin bu hali bilseydin baba.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçinkaya

Gözyaşlarının Sırrı

Gevhermi, yahut paha biçilmez bir cevhermidir.
Yoksa, insan özünden süzülen bir ambermidir.

Ne anlar yürekte taş taşıyan, cennet renginden.
Bir firuzedir, ol kalbin cidarından süzülen.

Vicdanı bozulan anlamaz, didede giryanı,
Kahkaha ile geçecek sanki ömrün her anı.

Nakıslar bilmez gözden süzülen ol mücevheri.
İhlasla dökülen yaş eritir ateş-zemheri.

Gözyaşı bir devadır, söndürür dert ile narı.
Akan gözyaşına düşman, demek kalmamış arı.

Bir damla yaşa, kalmamış sizde artık tahammül.
Güler ancak, akıbeti bin derde olmuş hamil.

Senin de gözyaşlarına güler bir gün bir zebun.
Aç bir bak avuçlarına, elinde mi umduğun.

Dide giryana bekçimi oldun, bugün ey gafil.
Sen kendi günahına ağla, biraz kalbine eğil.

Atila Yalçınkaya
01.11.2010

Atila Yalçınkaya

Gülamin.....Gülüm

Güla'mın güleke, lı ser Hesamdını-Gülüm bir güldür Hesamdın dağında
Ez teyr'eki reşim, lı Ber bıhivı-Bende kara kartal Berbıhiv dağında.

Riyame gelive,, sed konağ dure,-Yolumuz vadidir. Yüz konak uzak,
Evinate ser dılım, sanki birine.-Aşkın; bu gönlüme kurulan tuzak.

Jiyana jı te dur, elbet mırıne,-Senden uzak günler ölümdür bana,
Her roj'ek bı te, sanki birine.-Senden uzak her an kalbimde yara.

Evina mın buyte, belki sed bahar-Benim aşkım sana sanki bin bahar.
Bı te insanu devi.jı mınra neyar-Sensiz insan ve ağaç kalbime ağyar..

Jı eşka dılı te ez bume mecnun,-Senin aşkın için olmuşum meçnun.
Jı derdu külite, ez bume Kanun-Senin derdin ile kalbim inleyen kanun.

Atila yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Gülden Ayrılık

Aşkının şükrünü eda ediyor bülbül.
Gülü görmenin neşesiyle ötüyor,
Bülbül ile zikre daldı diken dal,
Sanki halvet şafakları söküyor.

Bir bülbüle dönemedin ah gönlüm,
Dallarında kaldı sevdiğin gülün,
Aşığa her dem bahar, ayrılık ölüm,
Ayrılık gözlerden yaşlar döküyor.

Atila Yalçinkaya

Günahkarım

Nefse köleydik her fırsatta vurdu da vurdu
Sinemdeydi azap alevim hep yanıp durdu
Lütüfla geldik, zebun etti bu dünya yurdu
Ana kucağındaki masun boy attıkça kudurdu

Bir rahı necata girdim lakin günahkarım.
Hardal tartısına denk sevapta riyakarım.
Ebed müddet bir hayatı çok erzan bilmişim.
Ahirim ger neyse de her demde tövbeakarım.

Atila Yalçınkaya

Güzel

Allah ın lütfüyle verilmiş ömür.
Batana faniye meyletme gönül.
Çok kıymet verdiğin mahbuplar ölür
Hakka ak alınla varışın güzel.

Rabbin lütfü ile geldik dünyaya
İnsan gayretiyle yükseldi aya
Kalbinde imanla yüzünde haya
Böyle Hakka varıp duruşun güzel.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Güzel Dişli Kelb'in Hikayesi

Güzel Dişli Kelb'in Hikayesi

Kelb leşine baktı Resul,
Dişlerini övdü güzel,
Bundan gayrı yoktur mesel
Gelin bugün sevilelim.

Merkeple başlıyor sözün,
Leş ile uzuyor lafın,
Hoş gör buda benim gafım,
Üzenlere yok mu affın,
Gelin bugün affedelim.

Nefret nefreti doğurur.
Doğru/Kafir kanımızı yoğurur,
O tekrar kafir doğurur.
Gelin bugün kazanalım.

Haçına sövme kimsenin,
Demesin o; "bende senin"
Herkes tarlasıdır Rabbin.
Gelin bugün sabredelim.

Beninde sövdüklerim var.
O günde sen beni uyar,
Verelim laflara ayar,
Gelin bugün doğrultalım.

Dünya imtihan dünyası,
Dilde eziyet asası,
Herkeste nefsin tasası,
Gelin enemize bakalım.

Zafer yoktur nefret ile,
Kur'an gibi bir servetle,
Cümle kalplere edeple,
Gelin bugün biz gireli.

Niçin yürek kinle dolu
Misal Allah'ın Resulü,
İslam da yok başka yolu,
Her gönül e gül serpelim.

Nefretin dili nefsanı,
Tüm yaşantımız İslami,
Kula yok ismi hayvani,
Bugün nefse dokunalım..

Sözün vur hak mizanına,
Uyar mı kul mizacına,
Kabulümdür baş tacına,
Bugün biraz düşünelim.

Sözüm benim referansım.
Almaz isen orda kalsın.
Bırak biri faydalansın,
Bugün gelin barışalım.
İyilikte yarışalım.

Atila Yalçınkaya

Güzel İlçe

Sevdası var başımızda,
Hayali hep karşımızda,
Akan göz yaşlarımızda,
Resmi vardır güzel Kulpun.

Kulptaki her dem bahardır.
Her gördüğün sanki yarıdır.
Ne ova nede bir dağdır,
Sanki Cennetten bir bağdır.

Buram buramdır her yanı,
Geri gelmez geçen anı,
Kulpta geçen her zamanı
Unutma...
En güzel Anı.

Atila Yalçınkaya

Halimiz

Vefasız zamana düştü yolumuz
Mazluma yardıma kalkmaz kolumuz
Hakkı söylemeye varmaz dilimiz
Vefasız Zamana vardı yolumuz

Hoyrat olmuş kalpler gönül virane
Garip gurabayı vuran vurana
Kimis i göz dikmiş malı talana
Vefasız Zamana vardı yolumuz

Hissiyat kalmamış körelmiş vefa
En güzel hasletler kalkıyor rafa
Kimse mazlumlara yormuyor kafa
Vefasız Zamana vardı yolumuz

Kalplerimiz katı gönül tarumar
Bir yanda eğlence biri zaru zar
En yakın bildiğın ediyor hazer
Vefasız Zamana vardı yolumuz

Atila Yalçınkaya

Hamd ve Şükür

Hamd sonu gelmez nimetin şükrü,
Varlık alemine gelmenin zikri,
Dünyada olmanın sorusu fikri,
İnsan olmanın fiyatıdır Hamd.

Verilen nimete bir boyun eğme,
Zatı Zül Celale biat'ın verme,
Akıldan geçmeyen nimete erme,
Cennete gitmenin sebebidir Hamd.

Dünya üzerinde durup gezmenin,
Bol nimet içinde gezip yüzmenin,
Göz nimeti ile görüp süzmenin,
Nefes alıp vermenin bedelidir Hamd.

Hamd edemeyen neye maliktir,
Rabbe şükürsüzün sonu helaktır.
Hamdsizlik te'dibe çok müstahaktır,
Musibetten dert ten kurtuluştur Hamd.

Ömür boyu Hamd-u sena etmeli,
Diller bülbül gibi Hamdi ötmeli,
Muhlisin feryadı Hakka varmalı,
Cennete gitmenin çaresidir Hamd.

Dünya Hayatının kışı ve yazı,
Hayat yollarını Hamd ile kazı,
Elhamdulillah Hamdin en güzel lafzı,
İçine konulmuş en güzel hazzı.

Rabbimize sonsuz senalar olsun,
Kalplerimiz O'nun nuruyla dolsun,
Asi benliğimiz hak yolu bulsun,
Zikrimiz daima Elhamdulillah olsun.

Bu güne yarına, tüm zamana Hamd,
Secdeye Rükua varmamıza Hamd.
El açıp Allaha yalvarmaya Hamd.
Her hal üzerine Rabbimize Hamd.
Atıla Yalçınkaya

Atıla Yalçınkaya

Haramiler

Belki de çok martı eti yemişiz bu sahillerde,
Çünkü buraların tapuları, şimdi haramilerde.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Harranlı Kadın

Tarihin bağrından gelmiş gibiydi,
Eski Devirlerin izi teninde.
Giyimi kuşamı yerli değildi,
Yılların yorgunluğu ince belinde..

Esbabını gördüm Kral kızında,
Mor yaşmak bağlamış devrin gününde,
Buğdayın rengi var yanık teninde,
Masumiyet Burcuydu Harranlı Kadın.

Ona bakılarak yontulmuş heykel,
Onu aramıza getirmiş bir el,
Bunca yaşadığı zamana bedel,
Piri fani olmuş Harranlı Kadın.

Kibir değil gururdur sıfatında,
Tarihin izi var tüm hayatında,
Harranlı olmak var onun bahtında,
Sırlı bir insandı Harranlı Kadın.

Atila Yalçınkaya

Hasret

Baharı yeniden görecek mi,
Acep bu gözler.
Asırlık kubbelerde çınlayacak mı,
Yeniden O lahuti sözler.

Her yerde güller,leylaklar,
Yeniden açacakmı,
O eşsiz rayihalar,kokular
Yeniden etrafa saçılacak mı.

Sen varken sanki, her dem bir bahar.
O gün Yağmur misali gözyaşlarımız akar.
Senden sonra artık, her bahar bir ağyar,
Vuslat haberinle ancak bu ateşi suzan söner.

Atıla Yalçınkaya

Atıla Yalçınkaya

Hasret Çekenler

Yılların hasreti var, yüzünden okunuyor
Söyle bana ey dertli, sana ne dokunuyor
Şenden kopan gençliğin bir menzile akıyor
Ömür nehri durmadı bak hazana dönüyor

Atila Yalçınkaya

Hasta

Hastalık akıyor bütün halinden,
Mecali kalmamış,
Hasta adamın.

Zoraki saktular,
Acil servisten,
Üşüştü doktorlar hasta adama,
Elerinde penseler, iğneler bezler,
Hava veren alet, et yırtan neşter.

Nefesi kesildi sanki hastanın,
Kalbide duracak gibiydi onun,
Bir anda düzeldi, kendine geldi,
Az müsaade isteyip kapıya çıktı.

Cebinden bir sigara çıkartıp yaktı,
Dumanını savurup etrafa baktı,
Sanki ilacını bulmuştu adam.

Atıla Yalçınkaya

Atıla Yalçınkaya

Haşyet

Haşyet bir meş'ale dir İmanlı sinelerde,
Rabbimizin Sikkesidir,gördüğümüz her yerde.

Acziyet makamında olmalıdır tüm kullar.
Başka yolu yok, Rab'be gider tüm yollar.

Aç gözünü seyret, Şu muhteşem sarayı.
Hangi Kudret inşa eder, Serayı-Süreyyayı.

Haşyet ile secdede şimdi bütün mahlukat.
Hayvan-İnsan,ve her canlı kat be kat.

Zaten Kudreti Rahman'ı gösterir her levha,
O'nun Tahtı Kudretinden çıkılamaz bir lahza.

Fevc fevc huzuruna varıp durur ölüler.
Mülkünü terk edemez ne ölü ne diriler.

Haşyetine muttali kıl bizi ey Rabbimiz,
Sadece Aşkın için, atsın hasta kalbimiz.

Atila Yalçınkaya

Hayal

Olmamış savaşların mağduruyum ben,
İşlemediğim suçta parmak izlerim.
Đitmediđim şehrin suçlusuyum ben,
Öpmemiş dudağın izi tenimde.

Görmediğim sarayın aşçısıyım ben,
Yemediğim lokmanın tadı dilimde.
Doğmamış bebeğin terzisiyim ben,
Vurmadığım ölüñün kanı elimde.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Hayat bu değil

Hayat bu kadar hoyratça mı yaşanır
Bastığın yer kan revan.
Tepelikler kan Ovalar viran.

Nasıl bir vicdan ki iblislerle sarmaş dolaşsın her an.
İnsanlıktan bu denli çıkamaz insan
Her saatine bir can veriliyor kurban
Anladım ki sende ne izan
Nede göğüs kafesinde vicdan.

Atila Yalçınkaya

Hayat Memat meselesi

Hayat mahremini saklar yüreğinde zebercet.
Bir nefes bir sıhhat yoksa selamet mi acep.
Bir tohumdur hayat: düşer dünya topraklarına.
Ya bir zakkum boy verir, yada tubayı Cennet.

Hayat bir nehir, gahi sel olur bezende sebil.
Bir göz yaşı kıvamında kan renkli, alır kabil.
Kan revan iner çıkar gem almaz yolculuğunda.
Bir verirken bin alır ömründen bunu böyle bil.

Mahremini yitirir sefilleşir kul hayat serüveninde,
İblisle bölüşür aşını, ağırlar ateşten hareminded.
Bir isyan bestesi belirir, zehir dudaklarında.
Yapıp eylediği bir bir belirir mahşerin orta yerinded.

Ne mutlu vicdan rahatlığıyla kapı aralayana,
Bir tepsih tansi gibi

Atila Yalçınkaya

Hayat Oyunu

Sıcaklığında kurusun,
gözyaşlarının ıslattığı suretim.
Bırakıp gitmelisin,
Hanlarında hapsettiğin rahvan yürüyen atları,

Bir kamet uzaklığındaşın Mabede,
Tövbeye beklemez seni müezzin.
Yüzünün Karasını
Sürme narin Hacere.
Cennetten gelen Esvedi karartmasın yüreğin.

Batısındasın artık hayatın,
Hiç baharı bekleme
Çek Kehribar tespihinide say,
Hayy. Hayy, Hayy
kör kuyulardan kurtulsun
binbir dileğin,

Yüreğinden dökülen damlalar hatırına
Filizlensin bu pörsümüş hayatın.
Zafiran kuyularında biriksin sermayen,
Cennet bahçelerinin birinde
Bitsin bu hayat oyunun ve oyalanman... .....En'am Süresi Ayet 32

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Hayat ve Cennet

Yine akşam oldu günün ardından
Hüzün sarmaladı gamlı yüreği,
Saatler tükendi geçti kahrından.
Derde katık ettik sabrı emeği

Ömür hız kazandı kalktığı yerden
Gün yiyip bitirdi ayı ve yılı
Bin kahr topladı her bir menzilden
Her yanım ceriha her yanım ölü.

Başı hep dumanlı gönül dağımın
Efkarı dağıtmaz beklenen gece
Gülü solgun viran hali bağımın
Firak denen acı ah denen hece.

Gönül dost aradı gözledi kervan
Çok meta bitirdi dünya pazarı
Elimdeki karı bir kalbi viran
Birde dilimdeki efkarlı zarı.

Dertler derman imiş Hak yol bilinse
Hakkın divanında dert olmaz imiş.
İmdada Rabbimin yardımı gelse,
Hayat zindan olsa bile Cennetmiş.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Hayata Dair Dilekler

Güneş olsun isterim
Aydınlığını yaysın tüm yüzlere
Rengine boyansın başak
Sıcaklığı dolsun içimize, içimiz ısınsın.

Bahar gelsin rengarenk
Dal kavuşsun yapraklarına
Meyveye dursun ağaç.
Kuş uçsun kuzu melesin yaylasında.
Kurt ulusun, çınlasın karşı yamaçlar
Nefes alsın nefes versin tabiat

Rabbim;
ne olur devam etsin bu hayat
Kapanmasın rahî necat
Ben gibi mucrimlerden duaya kalksın eller.
Tevbeye dursun diller
garazsız ivazsız olsun gönüller.

Yağmur olsun sağanak
ıslaklığında büyüsün nebat
çöl olmasın devam etsin bu hayat.
Hiroşima yaşanmasın birdaha
güzellik olsun her an, lakin acı olmasın
Ağlamasın çocuklar, acımasın anaların yüreği.

Birlik bolluk bereket olsun dirlik ve düzen olsun.
Dillerimizde dua olsun, kalplerimizde umut.
kavuşma sevinçleri gibi sevinç,
Bayram günleri gibi günlerimiz olsun.
Dumanı tütsün ocakların helal olsun lokmalar.
Çoğalsın harman yerleri beton az olsun.
yalınayak dolaşacak toprak olsun
Cennet olsun dört bir yan,
Cennet burda başlasın

Atila Yalçinkaya

Haykırışlarım.

Beyhudedir artık haykırışlarım.
Bir yabancı gibi çekip te gitti.
İzi yok mu sende dokunuşların.
Fırtına misali söküp te gitti.

Arkasından keder bir o kadar dert.
Vurduğun darbeler o kadarda sert.
Git'te uzaklardan bir mecnun seyret.
Birkaç günlük ömrü alıpta gitti.

Atıla Yalçınkaya

Atıla Yalçınkaya

Hazreti Ali (r.a)

Ali Ali diye çağırıyorsun,
En yüksek avazla bağıyorsun,
Ali'yi Namazdan ayırıyorsun,
Devasa kameti incitiyorsun.

Hazreti Ali'nin yolu Nurludur.
Onun adı bile çok uğurludur.
Onu candan seven çok onurludur.
Ali'nin sevdası kalpte doludur.

Meze masasında Ali anılmaz,
Barda şarkı ile Ali bulunmaz,
Ali'yi sevene hesap sorulmaz,
Kara bir yüz ile ona varılmaz.

Gelin hep beraber Ali diyelim,
Resulün Sünnetine şimdi uyalım,
Ayıran nifaka nokta koyalım.
Alinin yoluna zinhar uyalım.

Marifetin ufku Hazreti Ali,
Gelmiş geçmiş en büyük veli.
Ah Ali Vah Ali,
Yanlışsam yinede affet bu kulu.

(radıyallahu anhum)

Atıla Yalçinkaya

Atıla Yalçinkaya

Hep Beraberiz

Bizleri bölerek cekemiyenler,
Bilsinler yek vücut hep beraberiz.
var olan gerçeği göremeyenler,
görsünler bu yolda hep beraberiz.

Muhabbet ekerek hizmet biçelim.
Bu yalan dünyadan biz vaz geçelim.
Şehadet şerbeti olsa içelim.
Ebedi alemde hep beraberiz.

Kudurup zalimler gelsede dize.
Bilsinler sadıkız mübarek ize.
Belalar çileler şevk verir bize,
Dost olup bu yolda hep beraberiz.

Her ne kadar fena olsada zaman,
Katiyen namertten dileme aman
Şehidin kanıyla sulanmış vatan,
Bölünmez yek vucut hep beraberiz,.

Baharda rengarenk açacak güller,
Doyacak hasrete garip bülbüller,
Sabah seher vakti açılan eller,
Kalktıkça duaya hep beraberiz.

Hasretle yüklüdür geçmiş seneler,
Gündüze gebedir bütün geceler,
Havuzda eriyen bütün eneler,
Sel olup taşacak hep beraberiz.
13.05.1984

Atila Yalçınkaya

Hüzün Dilekçeleri

Yaralı yüreklerde birikir hüzün dilekçeleri
Rabbimize sunulur kulun yapıp ettikleri

Mahşerde bir bir toplanır ve açılır defterler
Bir yanda ay yüzlüler, öbür yanda ebterler

Saf saf olur insanlar hesap anını bekler
Cennete gitme aşkıyla hızla çarpar yürekler

İşte o an kabul olur inşallah hüzün dilekçeleri
Müminler duyar cennetten gelen hoş sesleri

Cemalullahı müşahede eder halis kullar
İhlasla yapılan amellerle açılır ancak yollar

Atila Yalçınkaya

Hüzün gölge

Hüzün benim bir parçam
Ben hüzün adamıyım
Sanırsın diğere yanım

Beni gözleyen bir göz
Arkamdaki hafiye
Yoluma pusu kuran
Gölgemdir sanki hüzün.

Ayna hüzünle bakar
Ben hüzünle aynayı
Gülmek bana yakışmaz
ben gülmeye gelmedim
ağlayan şu dünyaya

Bu devasa şehirde kaybetse beni hüzün
Getirir onu bana hüzünlü ayak izim.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Hüzünlü Karanlık

Yine hüzünlü karanlık çöktü
Tek başınasın dertlerinle yalanız.
Duvarlar anlamaz boş bakışlardan,
Sabahlar zor edilir
Anlamsızdır zaman

Hüzünlü karanlıkla savaş sürer durur.
Yenilgi an meselesidir zamana
Sen onu harcamadan
O tüketmiştir seni

Hüznün karanlığı ile baş başasın
Bir mum arar gözlerin umutsuzca
Şüt liman değildir hayat.
İnsanı meşakkate gark eden.
İniş ve çıkışlarıdır

Baş başa vermiş harflerin anlamsızlığına denk,
Kelimeler cümleler üretir durursun
Ah keşke dediklerimizi duyabilsek

Hüznün esareti.....
Karanlığa çevirmesin, aydınlık yarınımızı
Kapattığım gözlerimle kendime karanlığı reva görürken;

Güneş doğar ay döner,
Hüznün eseri yok gecede
Her gün karanlığı yaşarken yeryüzü
Aydınlıkla birlikte neşve nema da bulur yer gök
Yüzlerde ışıltı
Kalplerde umut ve sevinç olur.
Sana hüznün veriyorsa karanlık
Sevinçli aydınlığın habercisidir aslında

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

İbrahimler var

Harlı ateşler yakılır İbrahimplere,
Her dem zalim idi Nemrutla Semud.
Zülm kuşanan avcı, düşman doğana,
Hasır rahimlerde büyür bir Mahmud.

Bir Firavun Ölür bir tiran doğar,
Zindanlar kurulur tüm Yusuf'lara,
Vicdanları cellat ancak onlara.
Ruhları dönüşür ol mahkumlara.

İbrahimlerin adı dilden dillere,
Hayatları bir meltem tüm gönüllere.
Ateş deryasından gülden yollara,
Allahın rahmetine, sonsuzluklara,
Yürür İbrahimler hep yarınlara.
10.10.2010

Atila Yalçınkaya

İçimizde ki Çocuk

Benden adam olmaz
Bir yanıım çocuk benim,
Ellerimde bilyeler
Bütün sokaklar benim.

Hala içimde bir dert
Renkli renkli balonlar,
Hala koşmak isterim,
Elde horozlu şeker.

Bayramlar çabuk gelsin
Cebim şekerle dolsun
Her günde bayram olsun,
Özlem ile beklerim.

Kim ne kadar büyürse
içindeki büyümüz
Yeterki bir yol bulsun
Çocuklaşır içimiz

Atila Yalçınkaya

İhtilal Öncesi Aşk

Aşk veya aşık olmak,
Kapı aralığından bakınmak,
Ve modası geçik perdelerin ardından bakışmaktı.

Bu derdin akabinde
Sabahı gelmez geceler
Hicranlı kavuşma arzuları başlardı.

Aşkın tarifi yoktu
Aşk gelenekte yoktu
Bilinen; aşık olunur ve narında kavrulurdun.
Gurbet bir gömlek küçüktü aşktan
Lakin acısını bastırırdı aşkın,
Yeryüzü sana gurbet
Dört mevsim ayrılıktı.
Devri alem yaşasan ve ölsen uzak diyarlarda,
Aşk ölmez
Aşıklar ölmezdi.

Atila Yalçınkaya
10.03.2011

Atila Yalçınkaya

İhtişam

Kaldır bakışlarını, şu sema yı gör.
Gezdir nazarını da gözlerini yor.
Bir kez daha olan biteni kendine sor.
Bu İhtişam ve Ahengin sahibini bil.

Her bahar yeniden bir doğum.
Bunca karmaşada görülmez zülüm.
Her yaratılanın yaşantısında bir uyum.
Her yerde sanat, her canlı sanki bir alim.

Denizlerde farklı bir hayat ayrı bir boyut,
Her varlık Allah'ın varlığına birer şahit.
Görünür her tabakada Kudret-i Vahid.
Gösterir Rab'bin cemalini canlı ve camid.

Şu uçsuz bucaksız ovalara bir bak.
Bir bereket, bahçeler bağlar yaprak yaprak.
Kimisi var olmanın şükründe şen ve şakrak.
Kimisi Allah'ın Kudretini yad eder, ağlayarak.

Rabbimin emriyle dağlar birer hazine,
Su gibi nimete daye, şu insanı zalime,
Nasil çıkmış o yükseğe, zikreder ine ine,
Şar şar sesleri ile teveccühte Rabbine.

Her canlı her an hakkı tespikte,
Kimisi yükseklerde, kimileri alçakta,
Dünya denen geçici bu durakta,
Her şey vazifesini hatasız ifa etmekte.

Fitrat aleminde hiç isyan görünmez.
Rahman'ın alametleri çoktur hepsi bilinmez.
Bu dünyadan ibret alınmadan gidilmez,

Sübhan'ın Kudretini bilmez bu kul ve dil.
Sonsuz Rahmet deryasında kısa bir menzil.
Kelamın sahibi atıla da bir cahil.
Kudreti Rahmanı Anlatır ancak Ehil.
Atıla Yalçinkaya

Atıla Yalçinkaya

İhtiyar

İhtiyar,
Hayat Değirmeninde,
Elemiş bir ömrünü,
Zamanın cenderesi.
Daim sıkar canını.

Hatırlamaz dününü,
Hayıfla yad ediyor,
Boşa geçen ömrünü.

Ömür dediğin zaman,
Sanki küçük birkaç an,
Onun elinde kalan,
Bir gerçek, yüzbin yalan.

Atila Yalçinkaya

İhvaniye Selam

Rabbimize her dem ihlas burcunda,
Resül ile sanki veda haccında,
Kardeşlik var bu ihvanın harcında,
İhvaniden selam olsun sizlere.

Atila Yalçinkaya

İki Yüzlü Yüreğim

yürek fırtına besler,
büyütür koynunda Hiroşimalar.
barındırır bir boran
hamlesinde yıkımlar

yürek bir evlat besler
adına derler barış
afrikada gözü yaş
filistinde arkadaş

cennet misafir besler
yüreğinde merhamet
dost düşmana bir rahmet.

Cehennem dolu yürek
Hepsi cezadan ürkek
Ah derler geri dönsek.

Yürek bir beyti Huda
Yürek hükmeder oda
Olmalı kinden cüda

Kirlenen yüreğimin
İlacıdır gözyaşı.
Kinle dolu çok yürek
Bulamaz mezar taşı

Atıla Yalçınkaya
07.11.2010

Atıla Yalçınkaya

İnsanca Yaşama

Her coğrafyada kan,
Canlıdan akan,
Uyan ey insan,
Derin uykundan.

İnsanlar pervasız,
Savaşlar acımasız,
Barış anlamsız,
Gelmez imkansız.

Katıl yarışa,
Şes ver barışa,
İnsanca yaşa,
Yaz dağa taş.

İşte Hiroşima,
Düşen tek bomba,
Ne oldu sonra,
Milyonla mevta.

Kim olursan ol,
Sulha sahip ol,
Nifak kötü yol,
Muhabbetle dol.

Hayat bir denge,
Bak bu ahenge,
Binlerce renge,
Saygı duy bence.

Mutluluk gelsin,
Savaş elensin,
İrkçılık bitsin,
Geri gelmesin.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

İnsanı Na tamam

Sunulurken mailer günah sunaklarında
Bir istihza belirir iblis dudaklarında
Sırtını dayadığı mabed revaklarında
Sultanına isyanı cüret edinir insan

Kıyametten bi haber gafil mahşeri bekler
Her menzilden bin günah kar diye kayda ekler
Yeryüzü lertzelerde, kıyamdayken felekler
Et yığını gövdeyle isyana durur insan

Hakkın Saltanatında cisminde pay ister
İşlediği cürümler münkirlerden de beter
İsyanı alev alev yakarken bilmez yeter.
Son nefeste ettiğin acep görürmü insan.

Nedametten bi haber yüreğinde kıyamet
Gaflet yatağındadır hakka etmez nedamet
Ene putuna tapar ona uzak hidayet
Cürmu isyanlarına vakıf olurmu insan.

Atila Yalçınkaya

İnsanlık Hali

Gel-gitler denizinde gördüğün insan,
Dünyaya gelişi en büyük ihsan.
Bazen en yüksekte, alçakta bazen,
Ahsen-i takvime layıktır insan.

Bazen alçalırız en alçalılara.
Yaptığın hayırla en yükseklerle,
Ruh denk olur ol meleklerle,
Muttali olur feleğe insan.

Katil olur, öldürür acımasızca,
Hak yolunda koşturur çok pervasızca,
Bağrına basarsın bir dostçasına,
Meleği kıskandırır gördüğün insan.

Günlerce yol yürür Kabe'ye varır,
Allaha kul olur secdeye durur.
Sevdiği insanı alnından vurur,
Bir acaib mahluk oluyor insan.

İnsanlık halidir, anla insanı,
Yetmiş iki buçuk olmuş lisanı,
Düşman oluverir kessen ihsanı,
İnsanlık halidir hoş gör insanı.

Bazı zaman çok ocaklar söndürür,
Gün gelir binlerce fakir güldürür,
Gıybet iftirayla sevap bitirir,
Bazen ağlatırken, güldürür insan.
Atıla Yalçınkaya

Atıla Yalçınkaya

İnsanoğlu İnsan

Hazreti Adem le Havva Anadan (A.S.)
Bu güzel günlere süre gelenim.
İnsanlık şerefini Yüce Mevla'dan (c:c :)
Bin bir şükür ile alan kul benim.

Hazreti Nur ile Cudi dağına. (A.S.)
Tufandan tufana koşturan benim.
Nefis denen putun, her tuzağına.
Gücüm yettiğince, direnen benim.

Yusuflar misali kör kuyulara, (A.S.)
Oda yetmez gibi ol zindanlara,
Rabbimin izniyle çok makamlara,
Lütüfla yükselip şükreden benim.

İrem bağlarının matemi benim,
Tur dağından gelen sesi bilenim.
Hak kimdir, karalar kimin yüzünde
Allahın izniyle bunu çözenim.

Kırk havari ile İsa Misali (a.s.)
Zekeriya gibi en acı hali, (a.s.)
İnsan olduğumdan her türlü fi'li
Görüpte yaşayan o insan benim,

Hayvan ile yoktur, soyca alakam.
Ben insanım hayvan olamaz atam.
Bedenin dünyadan Miraca atan.
Hakkın Habibine sevdalananım. (S.A.V)

Keşke yaşasaydım Resul devrinde,
Bir köle olsaydım onun emrinde,
Ne güzel günlermiş onun devrinde,
Hakkın Habibine inanan benim. (S.A.V.)

İnsanım âlemde bin bir günahla,
Bir gün iyi isem bin gün hatayla,
İşte yaşıyoruz türlü vartayla.
Tövbe istiğfara yönelen benim.

Sekiz mısra ile ifadem budur.
Tek gerçek Allahın(C.C.) dediği olur.
Ey nankör Atilla kabir zor olur.
Bu bizim duamız. Seslenen benim.

Atıla Yalçınkaya

İnsansın Sen

İNSANSIN SEN

1. Hazreti Adem-in aşkıyla arayıp Havva'yı bulmalısın,
2. Hazreti İdris-in Sabrıyla yükselip Mevla ya varmalısın,
3. Hazreti Nuh misali hazırlan neslini sen kurtarmalısın.
4. Hazreti Hud sabrını kuşanıp şehirler kurmalısın.
5. Hazreti Salih-in ihlasıyla taşları yarmalısın.
6. Hazreti İbrahim aşkıyla alevde gülmelisin.
7. Hazreti Lut-un iradesiyle kötüyü bırakıp gitmelisin.
8. Hazreti İsmail misali gerekirse canını vermелisin.
9. Hazreti İshak gibi yüce bir babadan olmalısın.
10. Hazreti Yakup misali aşk yolunda gözünden olmalısın.
11. Hazreti Yusuf gibi zindandan saraya varmalısın.
12. Hazreti Şuayb-ın dili ile hakkı haykırmalısın.
13. Hazreti Musa gibi Hak kelama kulağın açmalısın.
14. Hazreti Harun gibi Hak yolda yardıma koşmalısın.
15. Hazreti Davut gibi İslamı her yere yaymalısın.
16. Hazreti Süleyman misali sultanda olsan her cana koşmalısın.
17. Hazreti Eyüb un sabrı ile musibet savmalısın.
18. Hazreti Zülkifl misali bu yolda sabreden olmalısın.
19. Hazreti İlyas gibi Hak yolda ömür geçirmelisin
20. Hazreti Elyesa gibi bir Nebiyi daim hatırlamalısın.
21. Hazreti Zekeriya misali Meryemleri sen korumalısın.
22. Hazreti Yahya gibi varlığın sırrını bulmalısın.
23. Hazreti İsa misali Hak yolda göklere çıkmalısın.
24. Kainatın Efendisi Muhammed Mustafa'nın
Yoluna varmalısın. (s.a.v.) 13.07.2010

Atila Yalçinkaya

İslam

Dinimizin adı İslam.
Her insana bin bir selam,
Hak tan başka yoktur kelim,
İslam'dan gayrisi yalan,

Müslüman nefesine kadı.
İslam'dır barışın adı.
Diner cümlenin feryadı.
Gayrı sının yoktur tadı.

Örnek insandır Müslüman,
Nefsime veremem aman,
Kıyamet geldiği zaman.
Yarın Mahşerde el aman.

Zahirdir İslam'ın hükmü.
Altıdır imanın rüknü.
İbadet hayatın şükrü,
Dilimizde Hakkın zikri.

Akıl ve iz'an İslam der.
İman gelir zülmet gider.
Ancak takva para eder.
İhlas tır en büyük değer.

Atila Yalçınkaya

İsterim—Beraat Kandili

Rabbi Rahimimden medet isterim.
Günaha dalınca imdat isterim.
Hak yolda kalmaya sebat isterim.
İsterim Rabbimden Afyet isterim.

Varlıkta darlıkta şuur isterim.
Yalvarır yakarır sürur isterim.
İslam'a uydukça gurur isterim.
Rabbimden sağlık ve sıhhat isterim.

Rabbimin yolunda hizmet isterim.
Daima mağfiret rahmet isterim.
Sonsuz hazinesinden Cennet isterim.
Rabbimden daima yardım isterim.

Kur'an-a İslam'a uymak isterim,
Minareden ezanı duymak isterim.
Rabbimin verdiğiğine doymak isterim.
Aç gözlü olmayıp kanmak isterim.

Önüme gelene gülmek isterim.
Kelimetullah yolunda koşmak isterim.
Lokmamı muhtaçla bölmek isterim.
Kalbimdeki kötüyü silmek isterim.

Namaza kıyama durmak isterim.
Secdede Rabbime varmak isterim.
Mazlumun yaşını silmek isterim.
Muhtaçken hacat ımı arz etmek isterim.

Hayatım boyunca İhlas isterim.
İnsanlığa Cehennemden halas isterim.
Sadece isteklerimi Hak'tan isterim
İki Dünyada saadet isterim.

Atila Yalçınkaya

İsyan eden arzular

İlmiği boynumda günahkar aşkın,
Bir bende misali sürnyorum
Hidayet bulmuyor isyankar arzum
Her türlü ahvale brnyorum

Makbul sayılırmı ettiğim tövbe,
Deryadan deryaya yol yürüyorum.
Olmuşum Seyyide isyankar kle
Kendi defterimi ben dryorum.

Meçhule sürerim ruh sefinemi.
Lakin hiç nm göremiyorum.
zlerim hak yolda geçtiğim demi.
Gnahıma çin seddi remiyorum.

Umutluyum Haktan uzanan ele,
Lakin prangamı çözemiyorum.
Gnlm çevirmiş efsunlu kale.
Kurulan tuzağı sezemiyorum.

Kırarım elbette zincirlerimi,
Bu zebun ağında duramıyorum.
Dkerim ruğumdan bir bir kırımı.
Bu nar yatağında yatamıyorum.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

İşte İnsan..

Ekmeği elinden zorla alınan
Alın teri bir gecede çalınan
O kapıdan bu kapıya sürülen
Dönme dolap gibi dolanan benim

Yüreğine sevda koruda düşen
Çocuğunun daim rızkına koşan
Bir yayla görünce yüreği coşan
Hayvanı otlatan o çoban benim

Kar kış demeden tarlalar süren
Dünya sürgününde çok cefa gören
Hayat yokuşunu zar zor yürüyen
Dizinde dermanı olmayan benim

Yetimin haline içi sızlayan
Fakirin haline yürek dağlayan
Muhannet kapıya belin dayayan
Daima ihanete uğrayan benim

Hazreti Adem den el ana gelen
Eşyanın ismine tek vakıf olan
Yaradan Allah` ı iyice bilen
Secdeyi hak eden tek mahluk benim

Rabbime yönelip istek isteyen
Yeri geldiğinde yüzü gülmeyen
İşine gelmeyen sözü bilmeyen
İki yüzlü olan tek varlık benim

Leyla ya Aslıya gönül kaptıran
Mert olup binlerce hayır yaptıran
Kendi diktirdiği puta taptıran
Hakkın divanına sırt dönen benim

Neslinden enbiya evliya gelen,
Ferhat gibi istese dağları delen,
Eğriyi doğruyu en iyi bilen,
Nar ile Nur'lardan anlayan benim.

Çağlar aşip nesilini yürüten
Bin bir icat yeni yollar türeten,
Bir pay yerken bin birini üreten,
İsraf denen ahlakı da türeten benim.

Yaz günü sıcaktan kışın soğuktan,
Şikayet etmeye dahi yüzü tutan,
Dünyada bakıyım diye kendin avutan.
Kendi kendisini aldatan benim.

Bir hayvan misali dört el üstüne,
Yürüyüp sürünen hayat kastına,

Her türlü ağır yük alıp sırtına,
Hamal gibi bükölüp büzülen benim.

Atila Yalçınkaya

Kabadayı

Sur dibinde yatar belalı oğlan.
Onun soyadıdır her hale isyan.
Sevdiğinden ayrı gülermi insan,
İsyan bayrağının Delal-ı oğlan

Sevdası aşikar hiç mihneti yok,
Bazı gün aç gezer bazısında tok,
Gel.. Dertli başını harabene sok.
Her gece düşünür Helal-i oğlan.

Ali Paşa, Hançepek, ara sokaklar...
Bazen kurtulsa da polis yakalar,
Topuğuna basar, yüzde façalar
Diyarbakirde gezer Cefa-li oğlan.

Vurup kırsa bile bu ona bir ar,
Kan damlar yaradan, sevdiği sarar.
Bin bir akrabası bu hali sorar.
Her dem bir yerinden Yara-li oğlan.

Kahveden kahveye gezinip durur.
Yan bakan oldumu tokadı vurur,
Bazı gün beladan uzakta durur,
Oturup kalkması Saray-lı oğlan.

Fakire koşturur, mazlumu kollar.
Yolda garip görse, gözleri dolar.
Fakir fukaraya elbise yollar,
Konuya komşuya Vefa-lı oğlan

Ulu Camiinin geniş avlusu,
Namaza durunca coşar duygusu,
Yapıp ettiğinden, günah korkusu,
Tövbe kapısında Karar-lı oğlan,
Saray kapısının kral-ı oğlan.
Diyarbakir dir sevdası oğlan

Atila Yalçinkaya

Kabe'ye Yağar Nurlar

Rahmet yağmurları yağar Kabe'ye,
Müminler doluşur Safa Merve ye,
Eller tekbire kalkar, yüzler kibleye,
Bir aydınlık dolar güzel Mekke ye.

Medine Dünyanın en güzel şehri.
Burada bulunur Resul'ün kabri,
Bu topraklarda hala Ashabın sesi,
Doluşur nur ile Müslüman kalbi.

Mukaddes toprakta bir başka boyut,
Cenneti andıran farklı bir hayat.
Hacerül Esvaddir cennetten sanat,
Burada herkes muti, gönüller rahat.

İnsanlık burada Resulullah'a misafir.
Zamanın geçmesin, gelmesin ahir.
Burada kalp gözü açıklar olur muzahir.
Burada tevazu ver, bulunmaz fahir.

Atila Yalçınkaya

Kabir Kapısı

Ölüm az ötede bekler aleni,
Ölüm bir hakikat yoktur yalanı.
Kabir kapısı açık bariz bes belli,
Ölüm yaşa bakmaz otuz, kırk elli.

Ölüm bir hakikat düşünenlere,
Aklını yor ölüm sonrası hale.
Nice genç ve güzel düşmüş yerlere.
Bir ibretle nazar et, tüm kabirlere.

Sevdiğin her kimse kalır burada.
Kimisi dünyada kimisi orda,
Sırasını bekler emre amade.
Kavuşturur ölüm günün birinde.

Atila Yalçınkaya

Kabrin Az Ötesinde

Az ötede kurulur İlahi Mahşer
Hesaba çekilir bütün bir beşer.
Ekip biçtiğinden olursa bir şer.
Ömrümüz sırtımızda ağır bir eyer.

Hesaba çekilir defter ve kalem.
Önüme gelecek ettiğim kelam.
Bir menfaat için verdiğim selam,
Şöhretim kar etmez anla; Vesselam.

Kabrin ötesidir önemli hayat.
Nefsine Allah'ın emrini öğret.
Günaha girmeye ayağın diret.
Mükafat vaad edilen lütuflu Cennet.

İnsanlık aleminde olmak marifet,
Burada az cefa orada rahat,
İçindeki kötüyü koparıpta at,
Bu dünyadan firak, Ötede rahat.

Atila Yalçınkaya

Kaçış Yok

Dün bir..
bugün iki.
Yarın daha gelmedi,
Deme be..
Bak ..... nasılda akıyor zaman.
Nasılda yaşlanıyor insan.
Sanki bir tahterevalli ömür..
Bazen yüksekte,bazen alçakta olur.

Ne aşağı nede yukarı
Ölümden yok kaçarı.
Daha gencim demeden.
Nefsinde uymadan..
Bu gününü Hakka sat,
Sonrasında rahat et

Atila Yalçınkaya

Kalu Bela

İslamı seçmişiz Kalu Beladan
Bekleriz her hali Yüce Mevla'dan,
Müslüman müstesna sanma sıradan,
Hakkın divanında duranlarız biz.

Fakire uzanan el olmalıyız.
İçimizde iman, akmı ak bir yüz,
Nefsine uymayıp, vermeyen taviz.
Her gününü bayram sayanlarız biz.

Atila Yalçinkaya

Kapılar

Kapılar var arkasında insanlar.
Yapılar var sanki yaşlı insanlar.
Her yanında türlü türlü anılar,
İyi günde kötü günde sığınılan kapılar.

Kapılar var arkasında hüznler,
Vur patlasın, çal oynasın düğünler,
Arkasında ağlayanlar gülenler,
Rızık için beklenen kapılar.

Kapılar var Semalara açılır....
Bazısının dört yanından sanki Nurlar saçılır,
Kimisinden köşe bucağ kaçılır,
Cehenneme doğru çeken kapılar.

Kapı vardır hasret ile dokunursun onlara..
Dokununca gark olursun nurlara,
Bazı kapı var; Açılır ruhlara,
Mekke, Medine de eşsiz kapılar.

Kimi kapı kapalıdır açılmaz..
Bazısının önünden de geçilmez,
Varlığında yokluğuda seçilmez,
Nefret ile bakılacağı kapılar.

Kapılar var cevizdendir gövdesi,
Bazısında kabul olur, tövbekarın tövbesi
Kapılarda söndü kimisinin öfkesi..
Öpülerek girilesi kapılar....

Kabe nin kapısı doğruya bakar,
O kapıya bakmak yürekler yakar,
Kapisından tutanlar Cennete akar
Kapılar içinde Kabe kapısı.

Medine de Efendimin Ravzası,
Yirmi dört tür bu Cennetin kapısı,
Kapılardan biri Nisa biri Selam kapısı,
Hacer'ül Esved in güzel yapısı.

Kabe dedir Babüs'selam kapısı,
Babüs'Sefa Babül Veda kapısı,
Buradadır İbrahim'in Kapısı,
Körde olsak gidilesi kapılar.

Kapılar dan en muteber olanı;
Tokmağına dokunulan Rabbimizin kapısı.
O kapının bir ömür bendesiyiz.
O kapının azad olmaz kuluyuz.

Atila Yalçınkaya

Karanlık Dağılırken

Karanlık dağılır bölük mü bölük.
Çekilir uzağa artık ayrılık
Aydınlığın hükmü eşyaya dönük.
Dağılır külhanlar ve şafak söker.

Bin bir pişmanlıkla duyulur ezan.
Neye yaradı der " Attığım naram".
Kadehle olur mu insanca meram.
Alır ol şişeyi öylece döker.

Oturur avluya, yeşil caminin,
Zülmünü çekiyor acı mai nin.
Kahrını çekiyor ömrü zai nin.
Açılır derdini imama döker.

Atıla Yalçinkaya

Atıla Yalçinkaya

Karanlık Deniz Balık ve Nebi

İnatla vuruyordu buz yoğrulu dalgalar,
Korkular kemiklere işlemiş herkes naçar.
Hükümler icradadır, denizlerde zar-u zar,
Olanlardan hiçbir şey anlamıyor yolcular.

Vuruyor sillesini berk, sularla karışık.
Dalgalar bir savaşta birbiriyle yarışık.
Bir keşmekeş var sanki, her şey karmakarışık.
Ne bir gemi ne sahil ne aydınlık ne ışık.

Yunus için bir mahşer kuruluyor deryada,
Kapkaranlık bir dünya, ışıksız bir ovada.
Gemide bir intikam, bir hiddet yolcularda.
Herkes Yunus'a düşman, gemi yolcu ve hava.

Umudun bittiğinin resmi geçidi başlar,
Sema gök ve kainat kendince döker yaşlar.
Herkes artık biçare, ses işitmez kulaklar,
Gece, ay ve her eşya boyun eğmiş tüm başlar.

Tüm gözler Rabbimizin divanına yönelir,
"Lailahe illa ente Sübhanek" şifresi dile gelir.
"İnni küntüm minezzalimin" tövbeleri yükselir.
Rabbimizin neferi bir balık çıkagelir.

Hiçbir şeyin hükmünün kalmadığı bir anda,
Rabbimizin Nusreti bir kez daha ortada.
Bak sahili selamet ümitsizlik yok kula,
Rabbimize tevekkülün levhaları ortada.

22.10.2010.. Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Karasevdalılar

Arkalarından bakakaldılar
Bağrı yanık karasevdalılarının.
Büyük yitiklerine dil hun oldu sineler
Vurgun yerişdi yürekler
Madem gidilmeliydi
Varıp muhtaç sinelere girilmeliydi
Başlar dertten dumanlı ayrılık bir o kadar yaman
Yanık yürekler yanar bir misali buhurdan
Masivaya sırt döner gibi
Terk edildi yurtlar
Terk edildi sevdalar
ve rıza ülkesine doğru uçuverdi kara sevdalılar.

Atila Yalçınkaya

Kes Selamı

İhanet edipte, hainsem sana,
Kes selamlarını, bir daha verme.

Öyle kinle-nefretle, dolupta bana,
Uzaktan uzağa beddua etme

Atila Yalçınkaya

Kıymet ve Kıyamet

Yağar üzerimize rahmet,
Haykırır yeni doğan bir bebek,
Bu bir müjde, hayat devam edecek.

Mehtaplı gece eşsiz manzara,
Yakamozlar sarmaş dolaş sulara,
Güneş doğmak üzere, yakınınız sabahlara.

Al-sat her yerde bir bereket,
İnsanlığa hizmet etmekte ticaret,
Umulur her eve bir ferahlık gelecek.

Ekinler artık sararmakta,
Serin rüzgarlar sert esmekte,
Anlıyoruz ki yakında, soğuk bir kış gelmekte.

Ne güzel günlerdi çocukluk,
Mutlu ve dolu dolu bir gençlik,
Ve arkasından geliyor acı bir yaşlılık.

Ol Emriyle olan bir Kainat,
Milyonla sayılan uzun bir hayat,
Sanki Dünyaya doğru yaklaşmakta kıyamet.

Hayat üç satırlık şiir kısalığında,
Sor inanmazsan yaşlı varsa yanında,
Bir film şerididir hayat akar durur akılda.

Her gün yüzlerle mezar kazılmakta,
Kimisi zaten gitti beklemekte berzahta,
Bir kudret eli durmadan yolcu hazırlamakta.

Kucağını açıp beklemekte Ahiret,
Varınca bir yanda nar isimli bir zahmet,
Ya da Rabbimizin lütfü olan bir Cennet.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Kol Geziyor Ölüm

Ölüm kol geziyordu şehrin sokaklarında,
Bir çok izini gördüm kimin şakaklarında.
Bir buse verir gibi şarjör taraklarında.
Ölüm kol geziyordu dünya sokaklarında.

Kanına karışarak yokluyordu kimini,
Bazımıza imtihan yıkıyordu dinini.
Ölüme susayanlar görmüyordu ölümü,
Ölüm kol geziyordu dünya sokaklarında.

Ölüm Allah'ın emri, zalim neden öldürür.
Ölüm tarlalarında ölümün resmi durur.
Asri mezarlıklarda nefsi alnından vurur.
Ölüm kol geziyordu dünya sokaklarında.

Hiç hakkı yok vuranın, bu ölümlü dünyada,
Hayat renkli bir film ölüm olur sonunda,
Kimisi erken ölür, kimi hakkın yolunda.
Ölüm kol geziyordu dünya sokaklarında.

Uzatmaya gerek yok bu ölüm şiirini,
Ürpertir ölüm bahsi, dost ile düşmanını,
İnsan Hakkın sanatı, haramdır damla kanı.
Ölüm kol geziyordu dünya sokaklarında.

Atila Yalçinkaya12.02.2011

Atila Yalçinkaya

Kötü

Kötü gider arkasından bir sürü,
Yalan dolan ile zülüm bırakır.
Boş yere harcamış verilen ömrü,
Arkasından ancak kötülük şakır.

Müfteridir hak söyleyen dillere.
Çamur atar beğenmediği her ere.
Böyle zalim müfteriyi kim seve.
Zalimi ancak zalimler öve.

Kuvvetlinin arkasında yer alır.
Ahmak efendisine akıl verir.
Fukarayı görmez yandaşı görür.
Arkasında ancak kötü nam kalır.

Yüreğinde yoktur merhamet izi.
Mayası düşkündür İhanet sözü.
Yüreğinde ifrit bin vecih yüzü.
Simasında ancak karası kalır.

Atila Yalçınkaya

Kötü Adamın Portresi

İleri sürmekte saçma savları,
Mazlumun vurmakta zalim lafları.
Kulağı tırmalar çirkin havları.
Kendisinden menkul ilkel lafları.
İleri sürmekte çok bilen adam.

Her şeyin uzmanı, bir kaçıtır yüzü.
Kıymetsizdir lakin testere sözü.
İnsanlığı köle etmekte gözü,
Şeytanın çırağı yecücün özü,
İnsanı felakete götüren adam.

Sevgisiz şefkatsiz karanlık vaka,
Merhameti yok ki garibe baka.
Ömründe secdeyi etmemiş hakka,
Halka bir eziyet ahlakı caka,
Söylediği sözü bilmeyen adam.

Tihniyeti bozuk, beyni bulanık.
Birkaç alkış ile sanki uyanık,
Bağırıp çağırır kuru kalabalık,
Acaba dersini kimlerden alık,
Halkına eziyet münafık adam.

Atila Yalçınkaya

Kul

Hiç kusur görülmez Hakkın mülkünde.
Yaradılan mahluk hoştur özünde.
Kul makamı ali, kusur sözümde,
İnsan olmak güzel...nankörlük bende.

Kul kelim ederken Hakkı etmeli.
Kömürden elmasa laf çevirmeli,
Durbin gözü ile nefsin görmeli
İlmu irfanını Hakka vermeli
Güzellikler Haktan,... tüm kusur bende.

Gönül kelamına vezin vurulmaz.
Kara bir yüz ile hakka varılmaz.
Yüreği yanığa mektep sorulmaz.
Mahir meclisinden.. feragat bende. ...

Atila Yalçınkaya

Kulp'ta Hasretle

Bir ilçe..
Yalnızlığın kucağında.
Sessiz insanları ile,
Durgun bir deniz gibi.

Ay ve yıldızlar yorgun.
Doğar ve batar ilçede

Dertli başını
Tepe ve dağlara yaslamış,
Kabristanda;

Mezartaşlarını,
Okşarken parmaklarım.
Baba,amca ve halalara
Dokunurcasına
Ürperir bedenimiz
Hasretle Kulpta
19.07.2002

Atila Yalçınkaya

Kulp Sevdası

Sevdadır başımızda,
Hayali karşımızda,
Akan gözyaşımızda,
Resmi var güzel Kulp'un

Kulp'taki her dem bahar,
Her gördüğün sanki yar,
Ne ova nede bir dağ,
Sanki Cennetten bir bağ.

Dağ ve nehir her yanı,
Burda geçir zamanı.
Unutulmaz bir anı,
Görmek gerekir onu.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Kurban Bayramı

İslamın bir şartı, güzel nişanı,
Kurbanı keserek, Rabbi Zişanı,
Anarız her daim, ömrün her anı.
Senin de Bayramın mübarek olsun.

Hazreti İsmail Hakka İlk kurban
Fedakarlık budur, Rahmana varan,
Eti postu sana, Allaha takvan.
Kurban Bayramınız Mübarek olsun.

Sevinsin garipler bu bayram ile,
Kurban mahşer günü gelecek dile,
İnanan sarılsın bu güzel kavle,
Kurban Bayramımız mübarek olsun.

Rabbimize giden kutlu bir dua,
Mahşerde inşallah, su dolu vaha,
Kurban da karışır kutlu guruha,
Kurban Bayramımız mübarek olsun.

Kurban bir ibadet, binbir hikmetle
Göğsümüz de iman dilde tekbirle,
Bir kavli lainle vede edeple,
Kurban Bayramımız mübarek olsun.

Dil uzatmış biri Kurban emrine,
Mahşere gidiyor körü körüne,
Hesap ta sancılar girer böğrüne
Kurban Bayramımız mübarek olsun.

Cadı bayramı var paskalyası var.
Dilin ona varmaz olmuşsun ağyar.
Şimdi bu ağızdan yanlış laf çıkar,
Senin de Bayramın mübarek olsun

Her inanca Allah vermiş bir bayram,
Kalbin de muhannet dilinde meram
Ramazandır, Kurban acı Muharram.
Kurban Bayramımız mübarek olsun.

Kimsenin Bayramına dilin uzatma.
Yarın Hak katında yüzün kızartma.
Akıl terazinle ağırlık tartma.
Kurban Bayramımız mübarek olsun.

Dünyada her inancın bir bayramı var
Hoşgörüyüyle hayat bulur inançlar
Bugün şerefedir arifede var,
Benim şiirimde kaçıyor ayar
Yedi milyarın bayramı mübarek olsun.

Unutma herkesin var bir Kasımı.

Ancak Őir ile verirem dersini.
Empoze etme sen işin tersini.
Tüm insanlığın bayramı mübarek olsun.

Atila Yalçınkaya
14.11.2010 iyi saat ler

Atila Yalçınkaya

Kurban ve Rus Bayan

Müslüman bir aile kalkıp Rusya'ya gider,
Burada çalışarak hayatlar devam eder,
Her fert memleketinin özlemlerini çeker.
Bahar olur, yaz olur devranlar gelip geçer.

Zaman akar Rusya da, Kurban günü yaklaşır,
Müslüman aileye ancak temsil yakışır.
Bir köyün merasından güzel bir koç alınır.
Tekbir ve tahlillerle koç bahçeye bağlanır.

Kurban etme vaktinde kalplerinde bir sevinç.
İbadet kalp'te sürur, yüzde belirir gülüş.
Rabbimizin katında yapılan alışveriş.
Etlar pay edilerek konu komşuyu geziş.

Fakir yaşlı bir bayan, yakında komşuları,
Kapisına varılır et doludur kapları.
Kadıncağız isteksiz, alır kırmaz onları.
Eti aldıktan sonra zor geçirir geceyi.

Rus kadın kalktı erken eti iade için,
Müslümanlar şaşırıldı, niye böyle Rus kadın.
"Ben Hıristiyan biriyim, izin vermiyor dinim",
Müslümanlar anlattı yürekten için için.

Rus kadın çok düşündü; "Bu ise İslamiyet",
"Kapıma ancak geldi seksen yılda bu devlet"
"Anlat bana İslam'ı, bende diyeyim evet"
"İlallah illallah Muhammed ün Resulullah' tır servet.

Rus kadın çok düşünür, Şahadeti getirir,
Seksen yıllık ömrünü bu sözle taçlandırır.
Dilinden "Kader" diye Rusça bir laf dökülür.
Müsaade isteyerek ev yoluna koyulur.

Ertesi gün bir haber, herkesi hüzne boğar.
Müslüman Rus hanımın konu komşusu ağlar.
Vefat etmiş o gece, bu işte bir hikmet var.
Son gününde bir Rahmet ona böylece doğar.

Bu bir hikaye değil şahitleri var elbet.
İhlasla yapılan hayır var demet demet.
Çıkıp dini demeli insana öbek öbek.
Müslüman numunedir, insanlığa bir örnek.

Atıla Yalçınkaya

14.11.2010

(Bu hikaye, Rıdvan Kızıltepe tarafından
Burç FM in 14.11.2010 günü saat 21.00 sıralarında yayınlanan, Kurban ile ilgili
programda anlatılmış, tarafımdan acizane şiir haline getirilmiştir.)

Atila Yalçinkaya

Lafızlar

Hakkı anar Hakka bakar lafızlar
Tövbeden çok isyan eder ağızlar
Dışı güzel kalbi şeytan ağırlar
Kalbe Allah Yeter Allah im yar yar

Sıratı müstakim erdemin yolu
Mümini sarmalar bin melek kolu
Yürekleri dil hun gözleri dolu
İnsana hak yeter Malik im yar yar

Allahın mülkünde gezeriz azad
Kimsenin aklına gelmiyor azap
Aynı kalpte durmaz aşk ile kizip
Kalplere Hu yeter Halik im yar yar.

Çetin bir imtihan bu darı dünya
Şevabı bitirir her türlü riya
Karanlık kabirde odur tek ziya
Doğudan batıya Nurumuz yar yar.

İsyana müptela fani beşeriz
Dünyanın bağına mezar eşeriz
Her gün tövbe etsek yine şaşarız
Ser gerdan kullarız Rahmanım yar yar.

Boyun eğdik zalim nefis putuna
Binmişiz günahkar ateş tahtına
Kimse bakmaz kararan bu bahtıma
Tövbenin membaı Tevvab im yar yar

Hain nefis pusu kurmuş yollara
Görünmez kelepçe takmış kollara
Tövbe istiğfarlar gelse dillere
Rahmete Muhtacız Rahmanım yar yar

Atila Yalçınkaya

Laflar

Gönül kurnaları açılrsa birgün,
Mai cennet gibi süzülür laflar,
Hakkın yolcusuna herdem bir düğün.
Ona hükmedemez sultanlar şahlâr.

Atila Yalçinkaya

Leyla da kim.

Leyla kuru kara, bir kızdı çölde,
Mecnun onda gördü, görmez bin gülde.
Akıbeti hüsrân, süründü çölde.
Leyla kim ki dostum, mecnundur dilde.

Mecnunlar olmazsa, Leyla ne yapsın.
Şiir okunmazsa şair ne yapsın.
Başını alıp ta odamı gitsin.
Kalemin alıp ta başa mı çalsın.

Atila Yalçınkaya

Leyla'ya

Rastlarsan Leyla ya bir gün arşıda,
Söylerim lafımı kinli zarımla.
Yaktın Sevdalıları aşkın narıyla.
Yüzüne söylerim ruhu anımla.

Atila Yalçınkaya

Lütuflar

Lütuflar akar,
İnsanlar bakar,
Bir ibret çıkar
Bu olanlardan.

Garip bir zaman,
Koşturan insan,
Yüzlerce isyan
Aciz kullardan.

Hayat bir ırmak,
Açık ve berrak
Kâbre akacak
Bu şehristandan.

Her yerde zulüm
Binlerle ölüm,
Susmakta alim,
Bu korkulardan.

Çöllerde açlık,
İsraf ve tokluk,
Ağlar insanlık,
Bu zulümlerden.

Bu kadar derde
Adil bir çare,
Hani nerede
Bu insanlardan.

Vicdanın dinle
Doyur elinle,
Hayrın seninle
Gelir Dünyadan.

Atila Yalçınkaya

Mabed ve İbadet

Bu devasa mabed'ler, koskoca imaretler.
Allah ım razı olsun bunları yapan mertler.
İslam nişanı için çekilir çok zahmetler,
Başımızdan yağıyor Dünyada da rahmetler.

Bir iz bir yıldız sanki, yeryüzünde mabed ler,
Feyz ile eda edilir içinde ibadetler.
Bir cennet esintisi ezan tekbir kametler.
İçlerinden Dünyaya dağılır saadetler.

Selimiye Sultanahmet bir ihtişam bir heybet.
Paha biçilmez sanat ve eşsiz bir marifet.
Her şey ile müzeyyen, zarafet ve maharet.
İslam'ın nişanları kıyamete sürecek

Atila Yalçınkaya

Marifet Burcu

Marifet Burcuna çıktı Müminler.
Vecd ile kalkıp iniyor sineler,
Dilde Hakkı yad eden terennümler.
Aşk-u şevkle doluyor haneler.

Hakka hizmet heyecanı her yerde.
İslam'dan başka çare yak derde.
Her düşünce yanıp duran bir perde,
Fani reçeteler elem dert serde.

Hakkın yoluna vasıl olmalı insan.
Seni kuşatmasın perde-i nisyan.
Kabrin ötesini merakta isen,
Namazda niyazda bulursun gufran.

Etrafına bir bak her gün ölümler.
Kime kardır yapılan bu zulümler.
Mahşerde Allah'a ait hükümler.
Orada bellidir düşükler ve sıdıklar.

Namaz Rabbimize ulaştırın yol.
Namazsız ahret hayatı çok zor.
Bir yarda esenlik diğerinde kor.
Bırak boş hayali, buna kafa yor.

Atila Yalçınkaya

Marifet Lambası

Bir marifet lambası,
Bir sanat harikası,
Dünyamızın seması,
Durur üzerimizde.

Rabbimizin Eseri,
Görür göğü ve yeri,
Vücudun bir değeri,
Durur gözlerimizde.

Hakkı yayar söyletir.
Ahaliyi dinletir.
Çok insanı inletir,
Durur dillerimizde.

Yazar durur gerçeği,
Tutar hakkın direği,
Hak içindir bileği,
Durur ellerimizde

Atila Yalçınkaya

Medet Ya Rabbim

Ya Allah, Ya Allah,
Elhamdulillah
Verdiklerine,

Medet Ya Rabbi,
Sen Hifz'et bizi
Senin yoluna,
Kutlu Rızana,
Ulaştır bizi.

Ağılayan gözü,
Nasip et Rabbi
Yerli ecnebi,
Genç ile sabi,
Anmakta Seni,

Ne güzel Ya Rab,
Beyazla zenci,
Fakir dilenci,
İşçi Öğrenci,
Anmakta Seni
Medet Ya Rabbi.

Atila Yalçınkaya

Mevlit Kandili

İmanlı Sinelerde başlar tatlı heyecan.
Mevlit kandili yakın yaklaşıyor an be an,
Yaradılış meyvesi, verecek dünyaya can,
O nu sevmek bir devlet onu sevmek büyük şan.

Arşı Ala katında O nun ismi yazılı,
Onun Sevdası Aşkı, Mümin kalpte kazılı,
Bütün güzel iyilik onun Ahlak mahsulü,
Bütün Dünya tanıyor Şanı Büyük Resülü.

Atila Yalçınkaya
19.04.2011

Atila Yalçınkaya

Miraç

Arş a yükselmekte insan, ne muhteşem bir zaman.
Zamansız ruh ile can, Mekanlar üstü mekan.
Mekansa Arş-ı Ala, Giden Şahsı Mualla.
Mualla bir Miraca, çıkan Şah-ı Enbiya. (S.A.V.)

Sonsuz denecek kadar devasa büyüklükteki fezada,
Dünyanın büyüklüğü yok denecek kadar küçüktür.
Ancak Dünyanın misafiri olan insanoğlunun,
Yaratanı olan Şanı Yüce Rabbimiz ile irtibatı,
Miraç Hadisesi ile zirve noktaya ulaşmıştır.
Yüce Rabbimiz
Efendimiz (s.a.v.) vasıtası ile insanı muhatap kabul etmesi,
İnsanoğluna verilen en büyük lütuftur.
İnsan bu itibarla kıymetlidir.
Miraç'a Yükselen Şanı Yüce Efendimiz Muhammed Mustafa'ya
Sonsuz Selam ve Salat olsun.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Mor Dağlar

Mor dağların ürküten bir sesi var
Her deli sevdanın efsanesi var
Maşuka yazılan bir bestesi var
Benim gamlı yüreğimin nesi var.

İnsanın dünyaya bir hevesi var.
Ensemde günahın bir nefesi var.
Deli gönülünde bir kafesi var.
Benim dertli yüreğimin nesi var.

Atila Yalçınkaya

Mutluluğa Pusu

Gözlerim ufukta
İçimde bir ürperti, yüreğimde beklenti.
Eğlerim tetikte gibi beklerim
Öğrendim fetvasını bu cürmün.

Pusu kurdum mutluluğum rahıra.
Döndüreğim kısmetimi bu yana.
Hüzne dur diyeğim artık.

Bu melankoli saatlerden kurtulacağım
Her yanı mutluluk rengine boyayacağım.
Mutluluk kokacak her yer
Griliğini örteğim dertlerin.
Kederin defterini düreceğim.
Kurduğum bu pusunun cebriyle
Mutluluk benim olacak.

Muhterislerde olduğu gibi diyeğim
Ey mutluluk
Ya benimsin
Ya toprağım.08.08.2011

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Mübarek Gün ve Geceler

Kutlu gün ve gecede yere nurlar saçılır
Rabbimizin lütfüyle babı tevbe açılır
Rahmet yağmurlarından hangi yüzle kaçılır
Hakka bir adım atsan iki adım sana gelir.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Mücadele

Ağlama yar; Herkes gayrı olsada,
Sevda yollarını biz koşacağız,
Dünya meydanında yalnız kalsakta,
Seninle Kaf dağına biz uçacağız.

Namerde boynumuz bükülmeyecek,
Belki çileli yol çekilmeyecek,
Bu beden kullara eğilmeyecek,
En zor engelleri biz aşacağız.

Tevazu kanadımız yerde sürünsün.
Bakan göze bu can mazlum görünsün.
İstersen yoluna engel örülsün,
Bentleri yıkarak biz geçeceğiz.

Allahın emrinde kula yok kulluk,
Olsada önünde darlık ve yokluk,
Taş bağla middene, almağan soluk,
Hakkın rızasına biz uçacağız.

Atila bir kuldur Haktan korkarak,
Ene putlarına balta vurarak,
Benlik sarayını kökten yıkarak,
İçindeki şeytanı söküp atarak,
Devirip yerlere biz atacağız.

Atila Yalçınkaya

Mücedele.

Ağlama yar; Herkes gayrı olsada,
Sevda yollarını biz koşacağız,
Dünya meydanında yalnız kalsakta,
Seninle Kaf dağına biz uğacağız.

Namerde boynumuz bükölmeyecek,
Belki çileli yol çekilmeyecek,
Bu beden kullara eğilmeyecek,
En zor engelleri biz aşacağız.

Tevazu kanadımız yerde sürönsün.
Bakan göze bu can mazlum görönsün.
İstersen yoluna engel örölsün,
Bentleri yıkarak biz geğeceğiz.

Allah'ın emrinde kula yok kulluk,
Olsada önünde darlık ve yokluk,
Taş bağla middene, almağan soluk,
Hakkın rızasına biz uğacağız.

Atila bir kuldur Haktan korkarak,
Ene putlarına balta vurarak,
Benlik sarayını kökten yıkarak,
İçindeki şeytanı söküp atarak,
Devirip yerlere biz atacağız.

Atila Yalçınkaya

Müjde

İşte bak,
Kanatlanıp uçuşarak,
Müjde veriyor kuşlar.
Sanki gelmekte olan,
Sabahı haykırıyorlar.

Bahar geliyor
Rengarenk.
Mevcudat fısıldaşarak,
Gülücükler saçıyor,
Yasemen ile leylak.

Bir toplu ses var,
Her renkte insanlar,
Bin-bir çeşit lisanlar,
Dillerde bazen hüznü,
Gahı heyecanlı mısralar.

Farklı olsada simalar,
Her kalpte aynı heyecan var.
İman üflemede şiveler,
Ukba aşkıyla atmakta sineler.

İşte budur yeni bir bahar.
Bu resmin arkasında kimler var.
Ötelerden serpilmiş sanki boyalar,
Cenneti gösteriyor şimdi aynalar.
Fecri sadıkta,
her tarafı kaplayan nurlar.
Ay misali yüzlere aksediyorlar.

Atila Yalçınkaya

Ne Bağ Kaldı Ne Bağban

Ne bağ kaldı ne bağban, bizi öğüttü zaman.
Sokaklar ıssız sanki sıkar bizi her mekân.
Ne mal kaldı ne ayal, uçtu gitti her makam.
Ne bağ kaldı ne bağban bizi öğüttü zaman.

Haneler harap şimdi umudumuz virane,
Sardı bizi kâbuslar, benliğimiz avare,
Elde olan nedir ki nem var gittiğim yere
Ne bağ kaldı ne bağban bizi öğüttü zaman.

Dünya denen menzilin anlık misafiriyiz.
Lakin rahmeti sonsuz bir Rabbin kullarıyız.
O sonsuz rahmetinden çok ki çok umutluyuz.
Ne bağ kaldı ne bağban bizi öğüttü zaman.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Ne Güzel

Yokluk karanlığından,
Mevcudat Alemine,
Rabbimizin izniyle,
Adım atmak ne güzel.

Yaratılan içinde,
İnsan olarak doğmak,
Akıl nimeti ile,
Hakkı bulmak ne güzel.

Mevcudatın tamamı,
İnsanlığın emrinde,
Verilen ihtişamı,
İdrak etmek ne güzel.

Bu Dünya sahrasında,
Varlıkta ve yoklukta,
Darlık veya bollukta,
Şükür etmek ne güzel.

Zalim zülüm edende,
Mazlum boyun eğende,
Rabbimizin Emrinde,
Gelen yardım ne güzel.

Ahret meydanında,
Şaşmaz Hak Mizanında,
Rabbimizin Katında,
Hesap vermek ne güzel.

Şu geçici Dünyada,
Rabbimizin Dinini,
İslam Güzelliğini,
Görüp bilmek ne güzel.

Atila Yalçinkaya

Ne yapsın Çocuk

Çocukluk;
İhmallerin cenderesi
Ana ile babanın sanki yaz boz tahtası.
Kaybolan ümitlerin, diriliş belirtisi,
Anne ile babanın
Hayal dünyalarında, elde edilememiş..
Arzular pırıltısı.
O bir oyun hamuru..
İçimizdeki doktor, aklımdaki mühendis,
Acaba öğretmen mi..
Olmak istediğimiz, mesleğin tek adayı..
Ruhumuzun devamı,..
arzumuzun kölesi..
Nede olsa bir çocuk.
Gücü yok kuvveti yok,
Nereye sürsen gider!
Nede olsa bir insan,
Ağız yok, dili tutuk
Birde ona mı sorsak?
Ondada hayaller çok
Peki herkese soru:
Neden tercih hakkı yok?

Atila Yalçınkaya

Nefsin Bize Ettikleri

Okurum ömrümün satırlarını.
Bıçak gibi kesmişim fasıllarını.
Kopyaya değişip asıllarını.
Bir mana vermemişim, nefsin elinden.

Gezinip tozarım pazarlarında.
Gözlerim görmemiş, mezarlarında
İşitsem durmadan azarlarında,
Yakamı kurtaramadım nefsin elinden.

Kaçıp durdum mescit ile camiden,
Bir ders alamadım kulu kamilden.
Yarın hesap günü kötü amelden,
Hesap vereceğim nefsin elinden.

Atila Yalçınkaya

Nerdesin

Nerdesin ey nerdesin ey mutluluk
Kaf dağının arkasında gizlenen Şey sen misin.
Sarardı sonbahar geçiyor mevsim.
Bunca sineleri delen Şey misin.

Kovalar dururum hayat nehrinde.
Sana rastlarmıyım günün birinde
Zamanım daraldı, ben gidiyorum
Nerdesin ey nerdesin ey mutluluk

Atila Yalđinkaya

Atila Yalđinkaya

Nerdesin Cano

Gözlüyorum yolunu, bu karanlık sokaklarda,
Hayat sensiz akıp geçti bak beyazlar şakakta
Bulamadım izini re garp ta nede şarkta,
Geçti derbeder ömrüm neredesin sen Cano.

Atila Yalçinkaya

Nerdesin Hocam

Seher yeli gibi sesin,
Nerdesin Hocam nerdesin,
Ağlıyoruz için için.
Nerdesin Hocam nerdesin,

Rüzgar hep hasret getirir
Sensizlik çile bitirir,
Hasret yüreği eritir.
Nerdesin Hocam nerdesin,

Hasretin sardı her yanı.
Özlemez misin vatanı.
Gelsin kavuşma zamanı
Nerdesin Hocam nerdesin,

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Noter İpotekli Şiirler

Anlamsız seninle hasbıhallerim,
Şana söyleyecek söz bulamadım.
İpotek altında bütün laflarım,
Kağıda bir cümle çaldıramadım.

Noter gölgesinde aşk şiirleri,
İki kelimeyi bir çalamadım.
Vicdanım el verip gonca gülleri,
Saçım la başım la bir yolamadım.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Olabilirim

olabilirim..olabilirim.
musallada yatan da olabilirim.
bir bey olup rahvan atın sırtında..
dünya ovasında uçabilirim.
yaşam benim için.
ölümde bana
ölümünden kaçan varmı hadi de bana.....

Atila Yalçınkaya

Olmaz Kendi Kendine

Bahçedeki çiçekler,
Doyum olmaz rengine.
Yeni doğmuş ördekler,
Yüzer kendi kendine.

Yıldızla dolu gökler,
Çarpmaz biri birine,
Pamuk gibidir kökler,
Dalar gider derine.

Dağ denilen direkler,
Dünyanın sinesine,
Balla dolu petekler,
Verildi hizmetime,

Anladım ki bu işler,
Olmaz kendi kendine.
27.03.1984

Atila Yalçınkaya

Olsa ne olur

Sinesi yanan ben olsam sen olsan,
Gözlerim hep yaş dökse,
Velev ki kan akıtsa dideler.
Ayrılık olduktan sonra
Ağlasan ne olur ağlamasam ne.

Aşksız geçecekse ömür, beyhude harap.
Çok uzun olup ta ölmeyiversem.
Dönüp dursan ömrünün ilk demine
Rıza yoksa seyrinde
Seyran olsa ne olur bayram olsa ne.

Gani olsa servetin. Altınlarım çil.
Ruhum şayet derbeder, ahlakım ise sefil,
Hakkı bulmazsa akıl.
Zengin olsam ne olur velev ki fakir.
Olsa ne olur.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Olsunda

Yağsında kar yağsın, bizi üşüten.
Lapa lapa yağsın, bağ ve bostanlarımıza.
Kapılarımız ağzına kadar kar dolsun.
Yıkık ambarlarımız ağzına kadar tahıl dolsun.
Dağ olsun, bayır olsun,
Nehir olsun, yeşil çayır olsun. Su olsun bol olsun.
Olsunda bahar olsun, yağmur yağsın.
Ötsün de kuş ötsün, karga ötsün.
Konsunlar saçaklarımıza, bıktırana kadar ötsünler.
Uyandırsınlar derin uykularımızdan.

Dağlarımız, ormanlarımız olsun.
Kurt olsun ulusun, çakal ulusun,
Yüreğimiz korku dolsun, onlarında yaşadığı bilinsin.
Ciğerlerimiz tertemiz havayla dolsun.
Olsun da dört mevsim olsun.
Bahar güllerimiz açılsın, kuraklık olmasın.

Yağsın, yağmur yağsın, gök gürlesin.
Şimşekler çaksın, hayat devam etsin,
Kıyamet habercileri olmasın,
zor günlerin habercisi, kara bulutlar olmasın.
hazırlıksız olmasın,
Ani olmasın.
Olsun da beklediğimiz an olsun yüreklice,
Ak bir yüzle olsun beklentiniz.
Başlarımız eğikte olsa, yüreğimizde ümit olsun.
Korku sarsa da tüm alemini, ürperse de insanlık,
Kurtuluş habercisi olsun.
Rabbe yakınlık olsun

Atila Yalçınkaya
03.01.2011

Atila Yalçınkaya

Ölüm'ü yazmalı duvara

Ölüm'ü yazmalı duvara

Ölüm gelir her canlıya, sana-bana.
Ağlar dostun ve akrabın yürekleri, yana-yana.
Hiç iltimas yapılmadı bu güne dek, ona-buna
Bir seferber gemi ömür, ilerliyor son limana.

Atila Yalçınkaya

Ömrümüz

Sararmış yapraklar gibi ömrümüz,
Savrulur şimdi ayaklar altında,
Hayat çok erken kaldı anılarda,
Darmadağın hatıralarda şimdi ömrümüz.

Diller lal... feri kesildi gözlerin.
Dinleyenin yok, duyulmuyor sözlerin.
Bakışlar yorgun, nerede sevenlerin.
Bir serap varlığında şimdi ömrümüz
10.09.2009

Atila Yalçinkaya

Ömür Nehri

Ömür bir nehir
akar dolu dizgin.
bırakır pervasızca
yüreğinden parçalar.
bir orda
bir burada

serpilir toy toy
katar bağrına
gözyaşı ıslaklıklarını
ve ekler ömrüne
aşk kokan
nisan yağmurlarını.

boğulur yitik sevdalar.
azgınlığında
yıkarda geçer
yürek bentlerini acımasızca.

hiçlik denizinden
okyanus enginliğine,
karışır tekamülünde.

ömür
artık öğrenmiştir
kimine sefa
kimine cefa olan
bir başka ömür nehrinde
Ebediyete doğru aktığını.

Atila Yalçınkaya
06.11.2010

Atila Yalçınkaya

Ömür 2

Sararmış yapraklar gibi ömrümüz,
Savruluyor şimdi, ayaklar altında.
Gerçekler dönüşüyor artık hayale,
Darmadağın anılarda şimdi ömrümüz.

Lal olacak diller,görmez gözümüz.
Dinleyeni kalmaz, biter sözümüz.
Telleri dağıldı, çalmaz sazımız,
Bir hicaz besteydi, bitti ömrümüz.

Ömür dediğin nedirki gülüm,
Bence Dünyadaki bir gerçek ölüm,
İster Avam'dan ol istersen Alim,
Mahşer Meydanına yüzer ömrümüz.

Hoş Sadan var ise kısa Ömründe,
Önüne gelecek vaktin behrinde,
Ahirete akan Hayat Nehrinde,
Kah batar, kah çıkar, fani ömrümüz.

Güzel bir menzildi, süslüydü Dünya,
Buradan Ahirete tutulan ayna,
Kiminin gerçektir kiminin rüya,
Ebedi Aleme akar ömrümüz,
Ahrette filiz veren,tarla ömrümüz.
05.05.2010

Atila Yalçınkaya

Ömür Sermayesi

Ömür sermayemiz erimekte bitmekte,
Gün ve gecelerimiz son ana yürümekte,
Kulun asıl görevi kulluğunu bilmekte.
Bu can emanet bize biter istemesekte.

Dünya sanki gölgelik içindekiler serap.
Çüz-i irade senin isteğini eyle yap.
Önce kokuşur beden, sonra un ufak turab.
Sermayemiz dünyadan, ya kurtuluş ya azap

Atila Yalçinkaya

Pasur çıye

Pasur-çıye

Pasure
Riya-vı dure,
Nevalı kure,
Mertalu şure.
Çar yar-ı vı reнге,
Bı navu denge,
Jıyanık ceng-e.

Pasure
Sund duğı yare,
Eşka vı nare.
Daim ser zare,
Nevalu kışe,
İnsan nameşe,
Daima gelşe,

Pasure
Daru devine,
Rezu hermıne,
Hını germıne,
Erdu, ormane,
Sanki dermane,
Em livı mane,

Pasure
Evina gele,
Fekiyü, melle,
Ciranı fille,
Zırkıyu, çemme,
Kanıku kemme,
Bihar her demme,

Pasure
Keyfavi çeme,
Çayık bı deme,
Meriv bı ğeme.
Masiyi behram,
Lı ser van avan,
Dayıku bavan,

Pasure
Kurmancu,zaza,
Van kışu, gaza,
Meriv lı raza...

Pasure
Eşkık pır bedi
Mın derki nedi
Bışermu fedı.
Sılav ebedi

atila yalçinkaya 10.04.2010

Atila Yalçinkaya

Rabbim

Anlasam ben derdimi,
Çeksem baştan sonuna.
Girdaptaki kendimi,
Çıkartsam selamete.

Selamet Sandığımız,
Bitmeyen Lahzalarda,
En Aşşığı gayyaya
Yuvarlanır bedenim.

Güçlü ve diri bir el,
Uzansa bedenime,
Kavrasa şu yığını
Alsa beni gayyadan.

Kopmasın Aman Rabbim,
Kollarım bedenimden,
Günahımın darbıyla
Harap oldu her yanım.

Kelbe nisbet dilime,
Bir damla Rahmetinden,
Ab-ı Hayat damlası,
Kuşatsa zerratımı,

Diriltse Kamburlaşan,
Kokuşan bedenimi,
Yeni bir hayat olsun,
Rahmetin Ey Allahım
04.02.2000

Atila Yalçınkaya

Rabbimizin Yolunda

Serazat yaşasa da insanlık,
Yarın Rabbimizin divanında iki büklüm olacağız.
Gözlerimizde pişmanlıktan yaşlar,
kalbimizde heyecan.
Rabbimizin yoluna koşacağız.

Dillerimizde dua...
İnsanlığın kurtuluşunu müjdeleyecek,
Her gördüğümüz rüya..
Toprak gibi mütevazi,
Basıp geçerken ayaklar üzerimizi
Mümbit olup bitireceğiz, gülü filizi.

Atila Yalçınkaya

Rachel Corrie

eğer bir kadına Őir adayacaksam
bir bahar esintisi gibi
yüreklere esen
o kadına yazardım

onu ilk gördüğümde
sıkılmış yumruğuyla
anadan doğma kızıl saçları
ortadoğu rüzgarında savruluyordu

bastığı kutsal toprakta
kök salmış çınar gibi dimdik ayakta duruyordu
bir mümin duruşu vardı
duruşunda Rachel in

iki yana açtığı kolları
bir ana kucağı gibi açık
bir insanlık sığacakmış gibiydi
doğudan batıya kuzeyden güneye
herkesi kucaklayacak bir yüreğı vardı adeta

bir tekbir tefsiri gibi
arkasına ittiğı dünyaya bir başkaldırış abidesiydi
kuşanmış ordulara
dur demenin gururuyla
bir ürperti hasıl ediyordu muhteşem gövdesi
şehadetinin evvelinde

lanetlenmiş kavmin
demir paletleri arasında
can verirken filistinde
ona bir Őir adamak
onu hatırlamak
bir borçtu
Ey Rachel Corrie
inan
ismine Őir yazdığım ilk kadınsın

Atila Yalçınkaya
28.11.2011

Atila Yalçınkaya

Rahmet Hazinesi

Bu yalan dñnyanın dağdağsını,
Bir kenara atıp kaldırmalıyız.

Daima dñnyayı seğen nefsinin,
Bir taç gibi başta tutmamalıyız.

Rahmet hazinelerine Yusuf Tasını,
Bñnyamin aşkıyla daldırmalıyız.

İnanę pınarında; susuzluk sanki,
Genęlięin seninle baki kalmaz ki.

Bak etrafına, ne kametler var,
Haydi git rahle-i tedrisine var.

Mal yalan, Biter hayat, kalmaz yar...
Sadece Rahmeti Sonsuz Rabbimiz var.

Atila Yalęinkaya

Ramazan' a Dair

Cennet yamaçlarının kokusu yayılmakta,
Müminler öbek öbek camilere dolmakta,

Ramazan müjdesi var cadde ve sokaklarda,
Bir başka tad var, akşam ve sabahlarda.

Atila Yalçinkaya

Renksiz Gözyaşlarım

Yuvarlanır dururum,
Zaman tepelerinin,
Tozlu yamaçlarından,
Kirlenmiş duygularımı,
Hangi eller silecek.

Bulanıklaşmış beynimi,
Kimler durulayacak.
Tamire muhtaç her uzvum.
Asli gayesinden uzak bedenime,
Hangi eller uzanacak.

Hangi eller okşayacak,
Sevgiye muhtaç,
Kara alnıma düşmüş saçlarımı,
Hangi dudaklar öpecek,
Hangi diller söyleyecek,
Bana gerçek bir hayatı,
Efsunlu bir masal güzelliğinde.

Yaralı kalbime,
Gözlerime inen perdeye,
Hangi hekim uzatacak neşterini.
Hangi mendil silecek,
Akan,
Renksiz gözyaşlarımı.
24.02.2000

Atila Yalçınkaya

Riyakar

Riyayla bakar yüze,
Bununla başlar söze,
Kalbi kavurur köze,
Hastalık girmiş öze.

Riya ile yorumlar.
Cehennemden tohumlar.
Vahamettir durumlar,
Sınıf atlayan kullar.

Belli eder riyakar,
Dilinden kibir akar,
Sevaplarını yakar,
Günahkardır riyakar.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Rize şehrine hasret

Rize şehrine bir gün gelmişim,
gemi gibi otelinde yatmışım,
Kalede kahvaltı. anzer tatmışım.
yarım kaldı o yöreye hasretim.

Köylü bacılardan yaş çay almışım,
getirip odamda bir güzel asmışım,
o yıl sahillerde on gün dolaşım.
Yarım kaldı o rizeye hasretim.

Atila Yalçınkaya

Ruzigar

Eser badı saba bir dost misali.
Sanki saçlarında bir dilber eli.
Bir meczup misali, döndürür gülü,
Dağlar sineleri, eyler yaralı.

Badı sabalarda meler kuzular,
Uzakta olanın içi sızılar.
Bu Ruzigar için nice yazılar,
Şiirler yazılmış, mecnun bazıları.

Devadır maraza bir şifa gibi,
Sinede alevi, söndürür odu,
Kimisi içine selamın koydu,
Eser üstümüzden Hicaza doğru.

Ruzigar deyipte geçilmez gafil.
Sultan Süleyman a Allah'tan sebil.
Bütün nebatatı okşayan bir el.
Gelir Rabbimizden bir emir gibi.

Atila Yalçınkaya

Rüzgar

Ey amber kokulu rüzgar
Bugün bir başka esişin var,
Yoksa bana o yardan bir haber
Lakin kokunda yarin kokusu var.

Atila Yalçinkaya

Sabır-2-

Şabır hazinelerimi çaldı nadanlar.
Ömür sermayemi aldı adamlar.
Dünyada yaptığım hanlar ve damlar.
Çektiğim dertlere çare olmadı.

Atila Yalçınkaya

Sabır

Asrımız bir başka; acayip zaman.
Tahammül kalmamış sabırsız insan,
Ne mutlu sabredip hakka dayanan.
Sabreden insana yağmakta gufran.

Hiddet iblislerin bindiği bir at,
Hırs ile karardı binlerce hayat,
Hiddet masumu da etmekte cellât,
Rabbe tevekkülle hiddeti bırak.

Sabır bahşedilen eşsiz bir nimet,
Sabırla kalk otur sabır ganimet.
Hiddetle yıkılmış onlarca millet.
Varılan son nokta kötü bir zillet.

İbadet ederken sabrını göster,
Böyle bir ibadet kabrine yeter.
Melekler sabreden insanla beraber.
Sabırla herkes dost Cennettir her yer.

Musibet anında isyanı bırak,
Her yer karanlıkken yanar bir çırağ
Kederli anında en iyi durak,
Sabır damarında akan bir ırmak.

Günahlara karşı en güzel kalkan,
Fuşiyat seline barajlar kuran,
Günah hücumuna sabırla dayan,
Sabırdır harama tek karşı koyan.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Sahiller

Savurur saçlarımızı bir deli rüzgar,
Ayrılığın acısını kulaklara fısıldar,
Terk edilmekte hınca hınç dolu sahiller,
Eğlence bitti her yerde ayrılıklar, hüzünler.

Dalgalar artık acımasızca vuruyor sahilleri,
Kirinden temizliyor boşalan bu yerleri,
Deniz Köpürüyor sanki kıskançlık emareleri,
Sahiliyle baş başa kalmanın aşk ve sevinçleri.

Bir kanun var yerlerde ve göklerde.
Allah'ın Kudreti görünmekte her yerde.
Bir ihtişam, intizam uçsuz bucaksız denizlerde,
Bu Kudret sayesinde güzellikler bin bir yerde.
Atıla Yalçınkaya

Atıla Yalçınkaya

Sana son sözüm

Tükendi efsunlu sözlerim
Sonu geldi sevgi sözcüklerimin
Sana artık sitem söyleyeceğim
Sen, sana aşık mı belledin bu bendeyi
Namahrem hudutları haram eylerim bugün
Sana eyvallah deyişim
Secdelerine kapandığım mabedlerimin hoşgörüsüdür.
Şahadet parmaklarımız bizim ayrılığımız

Ne yazık ki etle tırnak oluvermişiz
Benlikler biri birine karıştırmış
Libassız ruhlarımıza geçivermiş tırnaklarımız

Bu ayrılık
Ya tek mil alçaltır esfele
Yada Lailahéillallah
Diyerek yükseltir illiyine

Bırak yakamıda cellada çevirme hayallerimi
Leyla'nın kaysına çevirme ey vefasız
Çağlar öyle aştı ki Kaf dağından öteye
Ne çöl kaldı nede aşılacak dağ
Ne bağban kaldı nede bağ

Sana hasretle uzanan ellerimi çekersem
Katmer katmer yaşarız kavimler helakini

Nidalar eşliğinde
Gölgeden bir tufan olur
Gözyaşı dökmeye hasret kalırsın
Bir küçük inkılap yaşar dünyan
Çölünde ne bir nebat nede bir hayat bulursun
Asırlar beklersin ki
Bir hayat yeşerir mi kuruyan ruhundan yana
Bir döl verir mi hayallerim

Gel ağlatma bugün İbrahimleri
Yaktığın ayrılık yangınlarına bel bağlama
Zaman senin durduğun yerde durmuyor
Eyvah sana
Demek ki bir dünya saltanatına tercih ettin
Mecnunun sevdasını.

Atila Yalçınkaya

Savaş

Ne beyaz güvercin kaldı
Nede barıştan eser,
Her yerde barut kokusu, her yerde inilti.
Şeytanlar ateşledi savaş dinamitini
Havraları bozmuyor savaşın yeminini.

Kokmuyor artık güller
Kıymetsiz dalda yaprak
Pörsüdü; renk atıyor kızıla dönen toprak.

Şehirlerle beraber ümitler yıkılıyor
Koyun koyuna ölüm pervasızca geliyor.
Kıyamet provası oynuyor azar azar
Mezarı kim buluyor artık topludur mezar.

Savaş yıkıp geçiyor varlığın gayesini
Kendine hazırlıyor cehennem gayyasını
Ölüm elbet gelecek neden savaşla ölüm
Bugün savaşın adı gözyaşı ve de zülüm.

Atila Yalçınkaya

Savaşlar

Savaşlar başladı yine..
İnsafsızcasına.
masumlar öldürölüyor
acımasızcasına.

Makinalar hazırlandı,
Vıcdansızcasına.
Yına katledilecek,
Masum insanlar.

Şehirler yıkılıyor,
Enkazcasına
Dumanlar yükseliyor
Barbarcasına.

Filistinde gazze,
Düşmancasına.
Dünya Kıyamete,
Koşarcasına.
Gaziantep..6.6.2010

Atila Yalçınkaya

Sen .... her kimsen

Yarınların bel bağladığı polis,
Ümitlerin kaynağısın, özlemsin sen.
Ürperir hainler heybetinden, korkusun sen.
Zamanla yarışsın, Hızırsın sen.
Nice canları kurtardın, meleksin sen,
Ufuktaki aydınlık,ışıksın sen,
Canını hiçe sayarsın hayatsın sen.
Yılmadan çalışsın örneksin sen,
Leylaksın lalesin, bir gülsün sen,
İrağı yakın edersin zamansın sen.
Paksın temizsin berraksın sen,
Lazımsın zulme uğrayana hukuksun sen
Oluk oluk hayat veren pınarsın sen,
İman dolu gösünle kalesin sen,
Sen mazlumun kanadı kötülere korkusun.
Olmaz senin olduğun yerde kötü.
Kılışsın kötüye, kalkansın sen,
Umulmadık yerde bile nöbetçisin sen
Layıktır sana bütün güzel övgüler
Ulu bir görevdesin,Gazisin, Şehitsin sen,
Sen busun her neredeyse..

Atila Yalçınkaya

Sen Gidince

Sen gidince matemini tuttu bu şehir.
Geceleri zindan gündüzler zehir.
Zevk'ü safa bitti, başladı kahır.
Hasretler sanadır, yokluğun ağır.

Senin varlığın yeterdi, gülerdi yüzler.
Şeker şerbet idi seninle sözler.
Yıllar oldu, sana bakışır gözler.
Sana duyulur hasret, sevenler özler.

Her kışın sonrası süslenir bahar.
Çöl kavrulduğu an yağmurlar yağar.
En karanlık anda aydınlık doğar,
Rahmet yardımlarına müminler ağlar.
Kul Rabbin lütuflarını ihlasla anar.

Atila Yalçınkaya

Seni G6rmek Ya Resulallah (S.A.V.)

G6l Cemaline bakıp bir g6n r6yada,
Bir Cennet lahzası, yaşamak var D6nyada
Seyrine doyamaz sevenin, ne yerde ne semada,
Ah o şerefe nail olsak, ha burada ha darı bekada.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Senle Beraber

Mazluma kırık bir kanatta olsa
Kollayıp gerelim, senle beraber.

Rabbi Rahimin bin bir isminin
Sırrına varalım, senle beraber.

Uzakta var ise eşin ve dostun
Yanına varalım, senle beraber.

Eşyanın dilini ledün ilminin
Dersini alalım, senle beraber.

Okuyup bulalım Hakkın zikrini
Zevkine dalalım, senle beraber.

Yaratılmış bunca sema ve alem
Bir ibret alalım, senle beraber.

Emri bil ma'rufta, amil münkerde
Sabit kalem kılalım, senle beraber.

Rabbimiz var etmiş bunca güzellik
Seyrine dalalım, senle beraber.

Bunca insan içinde Şahı Ekberin
Yolunda olalım, senle beraber.

Doğruyu güzeli gösteren dostun
Yanında kalalım, senle beraber.

Atila Yalçınkaya

Sensizlik

Ağladım sensizken, sızladım sensiz,
Sensiz hayat gülüm nede özensiz.
Her anım derbeder ve de düzensiz
Heyecan tükendi duygular sessiz

Sardı her yanıımı ayrılık derdi,
Seninle hasbıhal ömre bedeldi.
Seninle gözümün içi gülerdi.
Demek ayrılığın zamanı geldi.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Sevdam Ağlama

Ağlama ne olur sevdam ağlama
Gözyaşın aktıkça hicran oluyor
Ağlayıp ciğeri köze dağlama,
Hüzün rüzgarları ne sert esiyor.

Bir buhurdan gibi yanar yürekler.
Kavuşma aşkına bütün dilekler.
Tüm gözlerde nem hüzündür her yer.
Ağlama ne olur sevdam ağlama.

Atila Yalçinkaya

Sevdaya Dair Hayallerimiz.

Sevdaya Dair Hayallerimiz.

Bir çok hayalimiz vardı sevdaya dair.
Bir destan olacaktı sevdamız bizim.
Bu aşkı yazacak en ünlü şair.
Kalbimizde eser kutsal bir hüzün.

Atila Yalçınkaya

Sevelim

Dağı taşı,ferşle arşı,
Nazlı nazlı uçan kuşu.

sevelim

Sevelim yaratıllarını,
Allah vermiş ona canı,

Bu Dünyanın nimetinde,
Hakkı vardır yetiminde,

Dünya mirası herkesin,
Sade bana diyemessin.

İçinden gelmezse bile,
Sevmeye çalış bir hele.

Atila Yalçinkaya

Seyrederim Çocukları

Seyrederim pencereden,
Oynayan Şu çocukları,
Dalıyorum istemeden,
Ne güzeldir oyunları.

Bir acayip olur içim,
Oyunları biçim biçim,
Kimi sessiz kimi hırçın,
Seyrederim çocukları.

Gelecektekenden endişesiz,
Kuşlar gibi hür ve temiz,
Kimi atak kimi sessiz,
Seyrederim çocukları.

Koşar ve durmadan oynar,
Sabahtan akşama kadar.
Hangi oyun onu yorar,
Seyrederim çocukları,

Atila Yalçınkaya

Sıladaki Oğlum Yavuz Selime

Sıladaki oğluma-yavuz selime
Sana bağlanmışım,
Huzurum sensin,
Karanlık gönlüme,
Doğan güneşsin.

Beynime kalbime,
Huzur verensin,
Benim gözbebeğim,
Herşeyim oğlum..
Atıla yalçinkaya 13.12.1988

Atıla Yalçinkaya

Sılamıza Ziyaret.

-I-

Ey kırk yıllık dostlar
Ey ömürleri gurbette geçen çocukluk arkadaşlarım
Ömrümüz hep böyle gurbette mi geçecek.
Gözyaşlarımız hep yüreğimize mi akacak
Uzaktan uzağımı seveceğiz çocukluğumuzun geçtiği dere ve tepeleri.
Bir merhaba demeyecek miyiz eski konu komşuya.
Selam vermeyecek miyiz dostumuz ahbabımıza
Zaman bizi an be an ölüme yaklaştırırken
Dağ eteklerinde meftun ölülerimiz gibi
Bizde yapayalnız mı kalacağız bu üç günlük dünyada.

-II-

Ey gönül gel seninle bugün firar edelim.
Bedenimiz gurbette
Ruhumuz ve hayallerimizle sılamıza varalım.
Bak ne çabuk göründü doğduğumuz yerlerin dağ ve tepeleri.
Bahar nede güzel süslemiş ovayı.
Tepeliklerde meşe ve palamut ağaçları nasılda gülümsüyor.
At ve eşek tepinişlerini ne kadarda özlemişiz.
Gördün mü kınalı keklik sürüsünün yamaçtan süzülüşünü.
Her taraf renk her taraf ses ve nefes.

-III-

Bugün unuttuğumuz renkleri gördü gözlerimiz.
Çok zamandır duymadığımız sesleri işittik.
Gül gördük sümbül gördük
Yedi veren yetmiş veren başak
Dağ bayır
Nehir, balık, börtü böcek gördük
Yanık yüzlü, elleri nasırlı garazsız ivazsız
Adam gibi adamlar gördük
Kara gözlü kızlar, elleri kınalı gelinler gördük.
Gözümüzün gördüğü her yer senin benim yitiğim.

-IV-

Bugün kavuşmanın şerefine kucaklayalım
Doğup büyüdüğümüz toprakları.
öpüşüp koklaşalım yıkılmış temel taşlarımızla.
Kurumuş bağ ve bostanlarımızla kucaklaşalım.
Bir şifa niyetiyle yudumlayalım çeşme ve nehir sularını
Üşütsün bizi karşı dağın havası.
Ürkütsün bizi vadiler.

-V-

Ne güzeldi gerçeğin hayali
Beton griliğinden uzak
Gürültü saldırılarını duymamak

Türlü türlü şehir trajedilerine şahit olmamak
Ne güzel hayat, ne güzel hayal.

Atila Yalçinkaya

Sır Perdesi

İsitmez kulağın gökteki sesi,
Duyurmaz sesleri bir sır perdesi.
Binlerce zihayat alır nefesi,
Kesmekte nefesi bir sır perdesi.

Yeşerin tohumda eşsiz fabrika,
Program mükemmel şema harika,
Kupkuru nebata bunca alaka.
Sebebi bilinmez bir sır perdesi

Semayı feth etti şu fani beşer,
Anladı sahipsiz olmaz bu işler.
Girdiler islama birer ikişer,
Hidayet Hüda' dan bir sır perdesi.

1984

Atila Yalçınkaya

Sildim Hayalimden

Sildim resimlerini hayallerimden,
İsmi anmayı istemem artık.
Resimlerin soldu, bazısı yırtık,
Ancak uyanabildim senli düşlerden.

Atila Yalçınkaya

Sineler

Sineler ah sineler,
Dert le dolu sineler.
Ah ve elemeler ile,
Geçti bütün seneler.

Bazı gün kanar gibi,
Kanla doldu sineler,
Bazı gün lavlar gibi,
Yanıp durdu sineler.

Bir yarda bak sineye,
Ne dert lerle doludur.
Sinen gelmez görmeye,
Her acının yoludur.

Rabbimiz dert vermesin,
Mecaz dolu sineler,
Kalplere sürür versin,
Asıl dava eneler.

16 mayıs 2010
Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Siyaset

Çoğuna oyumu verdim,
Zannetimki biter derdim,
Isıttım suyumu kendim,
Uzandım halk tabutuna.

Benim adım orta direk,
Boşunamı cektim kürek,
Siyasetmi? gamlı yürek,
İtildim dert yokuşuna.

Atila Yalçınkaya

Sonu gelmez üç Şiir

üç şiir

Üç mektup,

Şiirin, mektubun ilki

Aşk' tır

Gül iki

Cennet ` tir üçüncüsü

Aşk'ı: Sana her türlü halinde, ahvalinde isyanında bile en güzel karşılığı verene sun..

Gül'ü: tek sevmeye layık insana..

Cennet' i: yüreğindeki mükafatı olarak ol.

Atila Yalçınkaya

Sorular

Sorular sorulur birkaç vecheli,
Şebepsiz değildir, her şey sebepli,
İstersen ami ol ister mektepli,
Kulun muteberi olur edepli.

Sualler sorular ballar hazında,
Bir mizan işliyor dünya düzünde,
Bir merak insanın kök ve özünde,
İbretler alınır insan sözünde,

İlimin anahtarı merakta yatar,
Kimi ümmet ise sorudan batar.
İnsan merakıyla çok engel aşar.
Bilinmez alemde sualler katar.

Atila Yalçınkaya

Sorular

Kollarımı bir mengene misali
Açıpta, herkesi sarmalı mıyım.
Zemheri misali buz yürekleri
İmbik imbik eritip sevmeli miyim

Kalbine her türlü darbe vurana,
Diğer yüzümü çevirip durmalı mıyım.
Bir kapıda rızık için beklerken
Lokmamı çalana gülmeli miyim.

İnsanlıktan çıkmış ifrit bozması,
İftira atarken susmalı mıyım.
Yıkarken bendimi zalim kazması,
Alıpta elinden kırmalı mıyım
Veyahut başına çalmalı mıyım

Atila Yalçınkaya

Söndüde Gitti

Sevdalar yaşadım, saman alevi.
Savurdu hoyratça sevdanın yeli,
Az aklıda aldı şimdi bir deli,
Yüz üstü bırakıp söndü de gitti.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Söyle Yalan mı

İnsanı yücelten bir rampa iman,
Rabbimizin mülkü, cürmün ne insan.
Ömrümüz geçiyor, akıyor devran.
Toz toprak eyliyor, varılan mekan.
.....her insan ölecek, söyle yalan mı.
.....nefsin hilesine, yine kanan mı.

Böbürlendik durduk, cakayla gezdik.
Güç kuvvet bulunca mazlumu ezdik.
Yeri geldiğinde bu candan bezdik
Bazı gün kahırla isyanda ettik.
.....şeytana da uyduk, söyle yalan mı.
.....mazlumuda dövdük, yine yapan mı.

Kimini överken kimine sövdük.
Elma böler gibi insanı böldük.
Nefsi Emareye çok rüşvet verdik.
Haram bahçasından çok günah derdik.
.....yüzümüz kızardı, söyle yalan mı.
.....gönlümüz karardı, yine çalan mı.

Bir ders alamadık, selden afetten.
Bir çok haber geldi nardan sırattan.
Vazifem nedir ne, ister Yaradan.
Cürmüm ne ki kimdir, böyle donatan.
.....bir derste almadık, söyle yalan mı.
.....tam bir kul olmadık, daim kaçan mı.

Ömrümüz dünyadan mahşere akar.
Burda nefse uyan orayı yıkar.
Herkes bilir kabir insanı sıkır.
Kul kendi oduyla kendini yakar.
.....sende biliyorsun, söyle yalan mı.
.....çokta korkuyorsun, yine dönen mi.

Atila Yalçınkaya

Söz

Söz verdim anlamsız olmayacağım,
Başiboş nameye, bakmayacağım.
Yağsa da durmadan şiirler, laf-u güzaflar,
Gönlümün mührünü basmayacağım.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Sur

Kara gözlü bir dilberin busesidir sanki sur,
Gel birde sen gör, bu gönül tahtına otur.
Kimler yaşamış bir bak; Keldani, Mervani Asur.
Gez dolaş bu topraklarda, hangi noktada kusur.

Atila Yalçinkaya

Şair

Marangoz misali yontuyor hece,
Gündüz ilham gelmez geçmiyor gece,
Kömür deryasından elmaslar seçe,
Lafız deryasında yüzüyor Şair.

Manalı manalı ahval süzüyor,
Kıra- kıra, döke-döke yazıyor,
Altmışbeş sayfalık hayat düzüyor,
Aslında kendine mezar kazıyor,
Hayat merdiveninde yürüyor Şair.

Hayal-hülya onda gırla gidiyor,
Giyimi kuşamı onu belli ediyor,
Sahaf çarşısında kendi yoruyor,
Entel Barlarına sıkça uğruyor,
Dizinde dermanı kalmayan şair.

Atila Yalçınkaya

Şair ve Değer

Şiir bir ruzigar öylece eser,
Şair ölse bile, ölmez bir eser,
Kimi kelam varki, altına değer.
Her iki dünyada, çok kıymet eder.

Kimi laf cehlını verir ellere,
Yaş yetmişse olsa almaz merhale,
Ettiği kelama olur kul köle.
Şair lafı ölmez kendisi öle

01.11.2010

Atila Yalçınkaya

Şehir

Şehir bir zindan,
Esirler insan,
Sanki ejderha,
Nedir bu olan.

Sadece keder,
Şehirden kalan,
Zenginlik hülya,
Koca bir yalan.

Pırlanta gençler,
Karışan çöpler,
Kire karıştı,
Bütün hayaller.

Binlerle acı,
Herkes yabancı,
Zindan şehirde,
Yaşamak sancı

Atila Yalçınkaya

Şehrin vicdanı

Şehir derin uykusunda,
Sefiller misali dolaşiyor itler
Aranır öteden öteye,
Havlar durur korkusuzca
Böylece arar rızkını
Her şeye inat mağrurca yürür bir çocuk
Babasının gölgesine yapışık
Bir yay gibi gergin
Bir o kadar da yorgun
Yürür hedefine gecenin karanlığında
Karanlık insana inat
Gece ona hayat – memat
Bir ümitle eğilir çöp yığınlarına
Böylece bel vermiştir oda garip babasına
Hayallerini de sürükler peşinden ağlayarak
O çöp senin bu çöp benim diyerek
Çeliğe verilen su misali, Çelikleşir bedeni
Boğazın serinliğine karışırken şafak
Seyreder bu güzelliği hayallere dalarak
Hırsla adımlar sokakları emeğini alarak
Dolaşır durur cadde sokak,
Gah yayan, gahi yalın ayak.
Çöp toplar babasıyla çocuk.
Şehrin vicdanı sanki,
Geçer paha biçilmez yalılarının önünden
Bu dünyada olup biteni.
Hatırlatır herkese Kalu -Belayı,
İlgisiz bakışlara, nefret kurşunları olan bakış,
Yağdırır acımasızca.
Bir nebze daha yabancılaştırmıştır şehre.
Her şeye rağmen devasa bir kamet,
Bir babası vardı önünde,
Birde devam eden hayatı.
Mihnetsizce karıştırır çöpleri, onuruyla bir yaşam,
Onu hayal dünyasından uyandıran,
Ansızın başlayan ezan.
Bir bahar doldurdu yüreğini.
Bir duvar dibine bırakıp emeğini,
Usulca adımladı abdest mahfilini,
Ruhunu arındırdı, serin berrak sularla,
Tekbire durdu Rabbine dualarla,
Secdeye varan babasının seyrine daldı
İhlasla eline bir tespih aldı,
Kehkeşanlarla birlikte rabbini zikre daldı
Şehir artık onun için, çok geride kaldı,
Rabbin huzurunda öylece kala kaldı.

Atila Yalçınkaya

Şerefli İnsan

Bir çiğnem etten boy atıp filizlenen,
Aklının zorundan düşünüp kederlenen,
Görüp her ahvali ibret levhalarından,
Bilcümle hamile kalan dert ve kederden.
Sevince hamile, sancılar içinde acı doğuran

Dilinde tüy biten zaru-zar hergün.
Firak elemine düşer, ayrılığın mahzeni.
Nefsin zebunu en alasından.
Kibir denyasına dalıp cakayla gezen,
İşte sen...

Yarını unuturum diye sarhoşluklara dalan,
Ey her halden ibret alması gereken,

Kaldır başını da bak etrafına,
Kurtar aklını sarhoşluklardan.
Karşında ihtişamla süslenmiş kainatın...
Başiboş bırakılacağı mümkün mü sor aklına,
İnsan olarak Yaratılmanın ayrıcalığını anla.
Yaratılmadığını bir düşün.....

Akıl nimetini yor... böl, topla ve çıkar.
Ruhunun penceresi gözlerini,
bitap düşünceye kadar gezdir alemde
her ahvali tart, ölç
derdi kederi bertaraf et çare bul,

Tattığın nimetleri niçin sana uzatır bir el.
Merhameti sevgiyi dolduran kim içine.
Kavuşma ve ayrılığı hisset.
geldiğin gibi gitmeye hazır ol.
Senden istenenleri vur mizanlara.
Sana verilenlerin bedelini hazırla,
Nefsin esaretinden kurtul
Ram ol bizi yaratan Rabbimizin emirlerine ve
İki dünyada mutluluk olan mükafatını al böylece.

Atila Yalçınkaya

Ŗifa Bulmaz Bu Maraz

Çağırsam gelirmisin, acep sessiz sedasız.
Gönül dilimiz açık, dillerimiz sualsiz.
Ayrılık bedelini ödemişiz hesapsız.
Yokluğunda serseri, yüreğim ipsiz sapsız.

Gittiğim her kapıdan bin ahu zarla döndüm.
Her güneş batışında, bende kederi gömdüm.
Bir dilenci misali, gezinip durdu gönlüm.
Rabbimin emri tamam, seninki artık zulüm.

Feryat ile figanım, her yöreden duyuldu.
Sensizken bu yüreğim ala bir zindan oldu.
Nice şaşkın ve bilmez, gitti çaresin buldu.
Ŗifa bulmaz bendeki, yürekte izi durdu.

Atıla Yalçınkaya

Atıla Yalçınkaya

Şifalı Bitkiler Yazıhanesi

Doktorlar kar etmiyor,
Hastaneler yetmiyor,

Çare şimdi bitkide,
Karanfil le nanede.

Baş ağrısına Koka,
Middemizde roka,

Göze iyi zencefil,
Güzel kokar karanfil.

Soğukta limonu ye,
Sevmezsen ne dersin de.

Atila Yalçınkaya

Ŗiir Ŗiir Değil

Çay tiryakisisin seversin çayı,
Çay, çay değilse içmezsın çayı.
Yaz günü susarsın ararsın suyu,
Suda su değilse içmezsın suyu.
Ŗiir'i severim okurum Ŗiir.
İnanın her Ŗiir boğazdan geçmir.
Ne yalan söyleyim,
Yalan hoş değil.
İsmi Ŗiir lakin Ŗiir Ŗiir değil.
Bence bazısını kimse okumir.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Œir zerine

Œirim bir mesaj en evvel bana,
Kalbimdeki bir sır olur sevdama,
Bazen bir omuzdur yüce davama.
Œir bir cadde dir yol arayana.

Bir ses olur çıkar dönmez geriye,
İkaz olur yanlıŒ ile eğriye.
Bir methiye gibi dağ ve dereye.
Œir bir ığlıktır her çağırana.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Şiir ve Şair

Gönlümüzün sesi, gelir dillere
Bazen düşün bazen matemdir şiir.
Kimi gün Leyla ya, kimi gün güle,
Yürekten çağlayan sitemdir şiir.

Çöllere düşürür Yunus misali,
Gösterir insanda bin cümle hali.
Kimin yırtar kimin okur ahali,
Aşığın gönlünden çıkandır şiir.

Sinede çağlayan bir niagara,
Dile gelir sanki Arafat, Hira.
Ruha bir pencere, besleyen mera,
Mazlumun dilinde kalkandır şiir.

Kaside-i Bürde den günümüze,
Sinenin feryadı dökülmüş söze.
Kimisi onunla kalbini köze,
Dağlayıp kebaba, yakandır şiir.

Allah'a (C:C) sunulan gönül duası.
Yangını söndüren aşk tulumbası,
Hazreti Hamza ya müminin yası,
Kan seylapları ile akandır şiir.

Şahı Enbiyaya sunulan naat.
Küfürle savaşta bir küheylan at.
Münevver insandan ince bir sanat.
Gönül deryasından çıkandır şiir.

Süleyman Çelebi Nabi Fuzuli,
Sakarya Türküsü, Yağmur şiiri.
Dünyalar tanıdı Mehmet Akif i.
Altın varaklarda yazandır şiir.

Böyle akar gider gelmez ahiri.
Nefsine pay verme dünya hakiri.
Dilinden düşürme Kur'an ve zikri.
Bin bir evliyadan sızandır şiir.

Edipler edepli olmalı demiş.
Üstadın dediği her şey güzelmiş.
Zaten hayatımız bir hoş besteymiş.
Hak rızası için, duadır şiir.

Atila Yalçinkaya
28.10.2010

Atila Yalçinkaya

Tekerleme-ömür

Yazan yazan üstüne,
Çizen çizen üstüne,
İnsan ömrü geçiyor,
Yalan dolan üstüne.

Yirmiye kadar çocuk,
Otuzda kırık dökük,
Kırka varana kadar,
Bin yırtık, on bin sökük.

Yaş elliye varınca,
Kırlar başı sarınca,
Ah ve elemeler başlar,
Pişmanlık diz boyunca.

Altmışında bir garip,
Ona her zaman mağrip,
Gel Allah-ı tespih et
Sonra olma muzdarip.

İnsan ömrü hazine,
Verilmiş ona buna,
Hesap anı gelince
Ağlarız döne döne.

Hak yolu en güzeli,
Ölür çirkin güzeli,
Günahıma ağlarım.
Affetsin Rabbi Ezeli.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Tutku

Tutku Bir dosta
Sonsuz bir zamana, bitmez bir hayata.
Hayallerimin arenasında,
Tutkunum her nedense.

Uçsuz bucaksız bir deli çöle,
Kararmış kavrulmuş bir siyah tene,
Karanlıkta uçuşan savrulan saça,
Dizindeki dermana,
Yılmayan iradeye, sönmeyen heyecana,
Aç, susuz, yorgun batan güneşe,
Giysindeki toza dumana,
Ayaklarındaki çamura,
Tutkunun her nedense.

Ne bir gül var gezindiğin yerlerde,
Nede bir haber getiren sana bir yerlerden,
Yalnızlığına,
Üzüntüne
Tutkunun gözlerine.
Tutkunum dokunduğun her şeye,
Sabrına heyecanına,
Yalnızlığında mırıldandığına,
Dalarsın uzaklara çok uzaklara,
Hıncahınç bir şehrin uğultusunda,
Tutkunum senin yalnızlığına,
İdeallerine,
davana,
Bende tutkunum.

Atila Yalçınkaya

Tuzak

Ruhunun Perçemini,
Asmış darağacına,
O fettan gözleriyle,
Düşürüyor ağına.

Kan kırmızı rujünü
Akıtıyor ruhlara,
Titreyen bedeniyle,
Hükmediyor insana.

Savururken saçını,
Kibir ile dört yana,
Aslında alçalıyor
Durmaksızın tabana.

Diyarbakır/20.05.2010

Atila Yalçınkaya

unutulmayanlar— Amcalar ve Halalar

Hayriye Halam çok yaşlı idi,
Birçok hastalıktan muzdarip idi,
Evlât ve torunları çok idi,
Bir güleç insandı Hayriye halam. ....D.T. 1909—Ö.T.1982

Heremsi halada kemde yaşardı.
Meyve ve sebzesi köyde taşardı,
Ektiği domatesle insan doyardı,
Sebzesi olmayan ona koşardı. ....D.T. 1915—Ö.T.1987

Yusuf amcan inan sanki melekti,
Amcamın dili de biraz peltekti,
Ovada yaylada koyun güderdi.
Yengem ile Kanıkanda yaşardı.
Evi misafirle dolup taşardı..... D.T.1919—Ö.T.1992

Hüseyin Amcam çınar misali.
Güleç yüzü şeker şerbetti dili,
Daima uzatır merhamet eli,
Silvan yamacında en son menzili.....D.T.1921—Ö.T.2008

Zeliha halamız yayla gelini
Niyazi enişteye vermiş elini,
Çok iyi insandır oğlu gelini.
Sekseneye kavuştu verdi ömrünü.....D.T.1923—Ö.T.2009

Ağaç kovuğundan çıkmamış evlat,
Baba gibi varımı dünyada devlet,
Babadan evlada en büyük servet,
Din ile Diyanet Ahlak marifet,
Ya Rabbim babamı Cennete haşret.. D.T.1936—Ö.T.1986

Amcalar İçinde bir amcam vardı,
İnanın kalbine ağırı sığardı
Eşref diye etrafına nam saldı,
Ona nazar edenin yüzü gülerdi,
Bir yiğit insandı o Eşref amcam.....D.T.1941—Ö.T.2000

Hüsnü amcam hüznü ile anıldı.
Giderken silvana döner sanıldı,
Şifa için diyar diyar gezildi,
Rabbimizin takdirine boyun eğildi.
Abisiyle yan yana Kulpta gömüldü...D.T.1945—Ö.T.1988

Atila Yalçınkaya

Uyan Ey İnsan

Uyan ey duyarlı, vicdanlı insan,
Her tarafta savaş, her yer kan revan.
Atlas ipek giysek, insanlık üryan.
Kapital, Global bumudur rüyan.

Vadedilen Mutluluk ve refah nerde,
Akar gözyaşları her gün her yerde.
Yoksulların yüzü güldü kiminle,
Dünya servetini sömürür kinle.

Afganistan, Irak, Bosna Filistin.
Kurtuluş vadeden sistem söylensin.
Dünyanın çektiği çile bilinsin.
Kokuşmuş düzenlerini unutta gitsin,

O akıl zadeler, ahmak dahiler,
Vicdanlarını şimonlara satan adiler,
Masumiyet maskesi takmış katiller,
Bu zihniyet zillet ve neler neler.

İnsanlık iyiyle kötüyü bilsin,
Saadet Asrının gölgesi gelsin,
Güzellik yükselsin, kötü yok olsun.
İnsanlık kurtuluş yolunu görsün.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Uzak

Bir nazar mesafesinde insan,
Bir asır uzaklığında gönüller.
Bin konak ayrılığında şimdi yürekler.

Az öteden sesleniyor sevenin...
Sesleri işitmiyor...hantal bedeninin.

Hiçbir şeyden doyulmuyor,
Gidilen menzilere varılmıyor.
İçtiğimiz sular gidermiyor susuzluğumuzu.
Kadılar çözemiyor yolsuzluğumuzu.
Farkında değiliz hayatın.
Uzağındayız sanki memat'ın

Atila Yalçınkaya

Üç Aylar

Bugün geldi üç aylar
Yine çekilir Hay'lar
Mümin kadın ve baylar
Üç aylar kutlu olsun

Recep Şaban Ramazan
Sende rızayı kazan
Kötülükleri bozan
Üç aylar kutlu olsun

Hakka açılır eller
Dile gelir gönüller
Güzel gün ve geceler
Üç aylar kutlu olsun

Yağar hayır yağmuru
Görünür Hakkın nuru
Gönüllerin susuru
Üç aylar kutlu olsun

Sinelerde heyecan
Gönüllerde çağlayan
şeytanları bağlayan
Üç aylar kutlu olsun

Kalbe gelir mürüvvet
Güzele döner niyet
Kötülüğe eziyet
Üç aylar kutlu olsun

Bereketi aşikar
Herkes munis herkes yar
Şanki gökten nur yağar
Üç aylar kutlu olsun

Açılır aşk kapısı
Kurulur hayr yapısı
Kulun cennet tapusu
Üç aylar kutlu olsun

Regaip ile başlar
Cennete döner düşler
Ey ağaçlar ey kuşlar
Üç aylar kutlu olsun

Zaman cennetten zaman
Mümin dilenir aman
Azap yaman ki yaman
Üç aylar kutlu olsun

Güller kokar her yanda
Rıza ile dünyada

Bütün ev ve mekanda
Üç aylar kutlu olsun

Kapındayız Allah'ım
Yoktur başka felahım
Şana ulaşan rah'ım
Üç aylar kutlu olsun

Atila Yalçinkaya / 02.06.2011

Tüm Dost ve Arkadaşların Kandilini tebrik ederim.

Atila Yalçinkaya

Vurmazsan Namertsin

Vur vurmazsan zaten namertsin.
Sen vurdukça yere alçalan sensin.
Eblehlerden daha önde gidensin.
Hayatın nın dizginini nara sürensın.

Namert gibi gitte sabileri vur.
İhtiyar genç fark etmez kadına da vur.
Yakarak yıkarak adını duyur.
O habis nefsinı böylece doyrur.

Alın teri ile alınanı yak.
Senin yaptığını görüyor El Hak.
Modern tiranların yaptığına bak.
İnsanlığını hatırla bu zulmü bırak.

Yakıp yıkmak a8ncak zalimin işi
Uykusu katliam, yakmaktır düşü.
Sırıtması verem, i dam gülüşü.
Yakındır zalimin zulmün çöküşü.

Selam olsun mazlum ve masumlara.
Vecd ile Rabbine kul olanlara.
Garibin yanında yer alanlara.
Selam ahretini satmayanlara.

Atila Yalçınkaya

Vurulan insanmış.

orta yerinde vuruldu
dünyanın.
habil misali, yığıldı yere.
bunun ne gamı
ne kederi vardı
insanda.

öldüğüyle kaldı gibi,
meraklı birkaç insan
bakıverdi
öylece
dünyanın orta yerinde vurulana.

birde
ne görsünler
İnsanoğlu insan
yazıyordu
İnsan resminin olduğu,
nüfus cüzdanının
ön yüzünde.

Atila Yalçınkaya
07.11.2010

Atila Yalçınkaya

Ya Rab

Yarattın lütfün la mülke gark ettin
Nimetine nankör ettirme Ya Rab
İnsan Şerefiyle göğe yükseltin
Yükseltip alçağa düşürme Ya Rab

Varlığına iman. Emrine ramız
Senden gelir ruh denilen çıramız
Bir sen varsın neki bizim cürmümüz
Yolunun gayrına düşürme Ya Rab

Edep ile kulluk edenden eyle
Sana secde eder zengin köleyle.
Gören sensin kulluk olmaz hileyle
Hak olan yolundan ayırma Ya Rab.

Lütfüne muhtaçtır ölümlü insan
Hatalara düşer bazanda isyan
Doymadan mülküne yeni mülk koyan
Kulunu mülkünden ayırma Ya Rab.

Unutup hataya düşersen eğer
Bir ömür secdede durmaya değer
Kul Senin kulundur, mülkündür her yer.
Seni bilen kuldun eyle Ya Rabi

Yoluna vasıl et hikmetler ile
Her uzvum kendince gelsinler dile
Zakkumsa düşüncem dönüşsün güle
Aşkından kavrulan kul et Ya Rabbi

Muhtacız her şeye hazinenden ver.
Sana secdededir ova dağ ve yer
Kul seni bilmezse bir hiçmiş meyer
Yoluna yaş döken göz ver Ya Rabbi.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Ya Rabbi.....

Bugün efkarım var, moralim bozuk.
Bizi güldürecek güç ver Ya Rabbi.
Nefsin tuzağına düşüp te yazık,
Sineden süzülen söz ver Ya Rabbi.

Nefis ve şeytanla savaşılan iman
Doğru yolda sebat en büyük davan
Kötüye sırt dönüp Hak yola revan
Günahdan kaçacak diz ver Ya Rabbi.

Marifet nuruyla eşyaya bakan
Ah davam diyerek kalbini yakan
Hakkın aşkı ile hep yaşı akan
Harama bakmayan göz ver Ya Rabbi.

Dilinden tevhidi hiç düşürmeyen.
Allah için koşup yol şaşırmayan
Kimsenin kalbine kin düşürmeyen.
İhlasla söylenen söz ver Ya Rabbi.

Ak bir alın ile secde eyleyen
Az da olsa helal malı dileyen.
Doğru yola girip güzel belleyen
Huzura varacak yüz ver Ya Rabbi.

Ağız tadı ile asan bir kulluk
Her daima şükür gelse de yokluk
Bu rah-ı ekberde çeksekte zorluk
Secde den rükua haz ver Ya Rabbi

Yolunda zorluklar gelse de dile
Kavuştur yoluna salim kalp ile
Girmesin gönüle yalan ve hile
Sana vasıl eden naz ver Ya Rabbi

Bu Darı Dünyada bir keşmekeş var
Çok kıymet yitirdik sırtımızda bar.
Her beldede giryan, efgan, ahu zar.
Sana ulaştıran iz ver Ya Rabbi.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Ya Şafi

Yüce Rabbim katından,
Şifa ver hastalara
Ö sonsuz Rahmetinden
Bir kapı aç onlara.

Yüzlerinde bir hüzün,
Sanki veda acısı.
Kimileri çok mahsun,
Sanki kalpte sancısı.

Bir medet bekleniyor,
Senin Şafi isminden.
Sanki sabah olmuyor,
Derdinin acısından.

İnledikçe ruhuda,
Dökülür bedeninden.
Duası; Ya Rab, Ya Rab.
Zorluğun her deminde.

Müminin günahları,
Hasta iknen dökülür.
Ahiret tarlasına,
Burda çile ekilir.
20.05.2010

Atila Yalçınkaya

Yakarışlar—1—

Eserken badı saba, İman doluşur kalbe.
Mümin müteveccihdir, bizi yaratan Rabbe.
İhlasla yapılan iş, habbeyken olur kubbe,
Bu anlarda iblise vurulur büyük darbe.

Bir mizan içerisinde, dönüp durur kainat.
Rükuda ve secdede insanlar ve nebatat.
Vecd ile kulluktur, yaratılan mevcudat.
B u anlarda istenir dileklerle ihtiyaç.

Rabbimizin hükmüne felekler boyun eğer.
Verilen nimet için bir ömür secde değer.
İman dışı bir ömür, yazıktır, olmuş heder.
Bu dünyada ram olan Ahrette rahat eder.

Atila Yalçınkaya

Yalan iŖte böyle bir Ŗey

Ŗiir nedir ki gülüm sana roman yazarım.
Lüzum olsa adını ant dağına kazarım.

Haykırırım her yerde sana olan aŖkıımı.
Dilimden hiÇ dŖrmem o muhteŖem adını.

Ağlarım her seherde o efkarlı aŖkıına.
Seni görmediğim an dönüyorum ŖaŖkıına.

Senden uzak günlerim zehirdir bu gönlüme.
Senin aŖku sevdana yürüyorum lme.

Söz böyle uzar gider yürekleri yakarak.
Yalan iŖte böyle Ŗey bentlerini yıkarak.

Atila Yalćınkaya

Atila Yalćınkaya

Yalnız Değilim

Hep yanımdaydı keder
Hep hüznle baş başa
Beni bırakmaz keder
Gölge gibi peş peşe

Yalnız değilim artık
Derdimin koynundayım
Ruhum benliğe esir
Nefsin zindanındayım.
Her ne yana yürüsem
Ayak izimdir yoldaş
En kuytu mahfillerde
Gurbetle sarmaş dolaş.

Başım her dem efkarlı
Hiç yalnızlık çekmedi
Beynimi daim yoran
Bin bir soru sıralı

Aşkın acısı bende
Fırak derdi kalbimde
Ben hiç yalnız kalmadım
Hayat denen gemide

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Yangın Yeri

Yanarım bir ateş-i Suzan var kalbimde,
Bir ah-u efgandır yokluğun yüreğimde.

Daha ne kadar sürecek acep bu ayrılık,
Vefa yok mu, iktidarınımı kurdu ayrılık.

Sinem yangın yeri, bir buhurdan misali,
Yanıp durur kim söndürecek bu yakan alevi.

Bu feryadımız ancak bir başka baharda diner,
Bir Rahmet yağmuru yağarda bu odu yener.
Atıla Yalçinkaya

Atıla Yalçinkaya

Yaradanımızı her daim hatırlamak

Yaradanımızı her daim hatırlamak

Bizi Yaradan
Hayat veren ve İnsanlık makamına yükselten
bunu da meccanen yapan
Rabbimizi her daim anmak
büyük erdemdir
şuna inanıyorumki
ihlasla yapılan dua ve niyazlar
misliyle karşılığını bulacaktır.
Selam ve Dua ile

Atila Yalçınkaya11.12.2011

Atila Yalçınkaya

Yarım Kalan Mektup

Elimde yarım kalmış
Yazılamamış bir mektup,
Hala ıslak duruyor, gözyaşının izleri.
İçinden heyecanlar adeta taşkın gibi,
Ayrılığı haykırıyor, sanık ayağa kalk tadında,

Kahredip durursun mektup katarlarını.
Gelip geçen mektup trenlerini,
Yıkılası dersin almanın yaptığı
taş yapılı tren garları, yıkılası...
öylece tutuşturur hüznü eline umursamadan.
İster al ister alma rahatlığında,
Oysaki; o yarım mektup bir ömrün geri kalanına hükmetmiş,

Yüzdeki sevinç parlaklığını, hüznün griliğine döndürüvermişti.
Sevinçle dolu yüreği, gamla doldurmuş,
Öylece kalakalmıştı dönük ellerimde.
Yırtıp atmakla çekip gitme arasında.
Araf'takiler misali kalakaldım ortada,
Yukarı ....aşağı tükürsek ne fark eder,
Bir kömür karalığında artık yüzümüz..
Sönüpte gidenlerin, çekipte gidenlerin
Gerçeği vurunca iç yüzümüze.
Gayri ihtiyari bizimde o gün tefekkürümüz başladı.
Elhamdülillah.....
İçimiz kaynayıp durdu.
La Ühibbül Afilin şerbeti kıvamında.
Sonsuz aşk şerbetinin damlaları değerken dudaklara.

Atila Yalçınkaya

Yaşamak

Her Şeye rağmen, bak yaşıyoruz.
zorluğa diren
Nefes alıp ver, bu da bir direnç.
Vücut bizim lakin
Mülk bizim değil, memluk değiliz,

Can emaneti ağır bedende
Her Şeye rağmen, var olmak güzel.
Yol olmak ağır, yok olmak çirkin
Zindanda olsa, zehirde olsa, zorlukta olsa
Var olmak güzel, var olmak özel

Sen bilmesen de
Seni tanıyan kühünü bilen
seni varlığa emanet eden, armağan eden
Bilen Biri var.
Ram ol varlığa, büyük nimet bil bu varlığını.
Yok olmak acı, yok olmak zehir
Aslına bakarsan yok olmak ta yok.
Var olmak var hesap vermek var.

Atila Yalçinkaya

Atila Yalçinkaya

Yavuz Selim Hana Övgü

Vururdu sillesini deyyusu nifak kara,
Açardı düşmanın sinesinde bin bir yara.
Kaçardı heybetinden düşmanlar zaru zara,
Dostuna bir hizmetkar, korkuydu hainlere.

Hiç inmedi atından o itihad uğruna,
Gahi Sina çölüne gahi pers diyarına,
Dayanmıştı kuvveti Dünyanın cidarına,
Dostla düşman hayrandı ol İslam Serdarına,

Sina çölün aşarken Resul önde göründü,
İndi attan edeple bir leşkere büründü,
Yüz bin serdarı İslam çölde yayan yürüdü,
Ona kem bakan şahlar, halden hale süründü,

Aç susuz kaldı asker, sahra çölde perişan.
Ulu hakana geldi cümle alim kumandan,
Alnın koydu secdeye, ıslandı gözyaşından,
Başladı yağmur o an, sel oldu Hak katından,

Lafı güzafı söyler kiminin iç yüzünü
Yavuz ismi ürpertir elanda bazısını,
Rabbim takdir eylemiş kardeşlik yazısını,
Ey nifak; bükemesin ittihad bazusunu

Atila Yalçınkaya

Yaylalarım

Münbit nehirlerim vardı yaylalarımda
Son menzile varmak için akardı kararında
Bir diriliş müştusu besleyerek bağrında
Ovaya hayat verir yazında baharında

Deli kısrak gibi yıkarak bentlerini çağlardı
Sanki leylasına varacakmış gibi akardı
Devasa bir gözyaşı kan kırmızı ağlardı
Onun etrafındaki bütün zaman bahardı

Çağla ırmağım çağla zamanın tükenmeden
Şana gem vuruluyor yükseldi beton beden
Canlılar yok oluyor geri gelirmi giden
Acep yüzü gülermi sana ihanet eden

Kıydılar yemyeşil uzanan meralara.
Hayat verir yeşil uzanan meralara
Bulut olur geçit vermez dağlara

İnşaallah tamamlanacak A.Y.K.

Atila Yalçınkaya

Yazık Bana

Ben aşkı bilemedim, ve tadamadım.
Aşkın manasına vakıf olamadım
Yazık bana.

Ben aşk şiirlerini bile utanarak okudum
Kul makamında çabalayıp durdum beyhude.
Yüz yüze gelemedim kara yüzümle
eğildiğim fani gölgelirin yağmına
Doğrulamadım
Bir boy aynası misali müteveccih olamadım
Hep gönlüm firak idi aşka
Firaki yaşadı gönlüm.
Nefsime gem vurarak gelemedim
Aşk makamlarına
Yazık bana ki
aşık olacak bir kalbe sahip olamadım.

10.08.2011

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Yenibahar

Nevbahar gelmiş gibi her yerde güller.
Toprağın kokusunu yayıyor yerler.
Bütün neşvelerle dolmuş gönüller.
Renga renk çiçeğe bezenmiş eller.

Öter her yaratılmış, kendi sesiyle,
Herkesin kendine has bestesiyle.
Rabbini tespih eden kasidesiyle.
Durma ne olur, sende bir şeyler söyle

Atila Yalçınkaya

Yıkılan Vanmı

Asıl yıkılan
Taş yüreklilerin
üst üste yığıldığı
taşlaşmış ve tefessüh etmiş
yürekeriydi

Atila Yalçınkaya

Yıkılır

Yıkılıyor artık.
Zalimlerin..
Yıkılmaz sanılan kaleleri.

Şimdi mazeret sayıklıyor,
Kuruyası dilleri.
Zalimce ezip geçiyorlardı,
Mazlum ve garibanları.

Gazze'de;
Katlediyorlardı,
Kuru ekmeği olmayan
İnsanları,

İlahi adalet yetişti,
mazlumların imdadına,
Kuşattılar cümlesini,
En sonunda gömdüler,
Lut gölünün altına
02.03.2010

Atila Yalçınkaya

Yol

Hak yoluna girenler bulur bir asan cennet,
Senki eşrefi mahluk etme nefsine hizmet
Rızaya ulaştıran Resulün yolundan git
Kötü kötülük işler Mümin Aşkı sergiler.

Atila Yalçınkaya

Yollar

İyi ki yol var
Yoksa savrulup dururduk
Bu dünya yamaçlarında.

Ne bir şehir bilirdik nede bir kasaba,
Ne bir selam verebilirdik uzak dosta
ne bir merhaba.

Toz duman da olsa yol
Kavuşturur her hayale
Kavuşturur arzu ettiğine,
Velev ki sonu harap bir akıbet ola.

Hem ağlarım hem giderim gücündedir yol.
Yol bir tılsımdır kaf dağından ileri,
Dal yürür, döl yürür
Narin kök yürür
Yer yürür, gök yürür

Her şey takdir edilene doğru yürür
Ömür yürür insan yürür.
Yol
Sonsuza akar durur.

10.08.2011

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Yüreğimden Yana Çok Ümitliydim

Böyle değildin yüreğim
Ümitliydim senden yana
Hep aynı perdeden sürer derdim bu beste
Hep aynı olacaktı hayat
tek düze olacaktı zaman
heyhat ki heyhat.

Sende düşmüşsün bir vefasız ağına
Halbuki, Ümitliydim senden yana.
sen hükmedecektin yüreğime sen hükmedecektin bana
hür olacaktı hayatın, başın belalardan uzak.
esaret, aklıma gelen son şeydi

demekki yürek böyle bir şeymiş.
Gah o yana gahi bu yana meyleden
kalp para misali
yeri geldiğinde geçersiz
aslında ümitliydim senden yana
aldatanın olmazsa.

Atila Yalçinkaya

Yürüyecek Bu Dava

Yürüyor bir millet yollarda iz bırakarak,
Yürüyor ardından nesiller şahlanarak,
İleri diyor bir ses gönülden haykırarak,
Kalkan kitaptır şimdi kalemler oldu mızrak.

Hayat bu yenmekte var kaderde yenilmekte.
Asıl gaye insanın vazifesini bilmekte.
Hasret gibi olmalı gaye aşkı yürekte.
Yürüyecek bu dava velev yürümesek te.

Kimisi mecnun gibi gezer hizmet yolunda,
O şuurla çalışır kimi kendi dalında,
Nice arzular feda olmuş gaye yolunda,
Tek gaye bu Ezanlar çınlasın semalarda.

Gittikçe yükseliyor insanlık meşalesi,
Dahada gür çıkacak yeni nesilin ses.i
Önümüzde Bir Nurdur Alemin Efendisi.
Yakındır inşallah Müjdelerin Neşvesi.
İstanbul 1983

Atila Yalçınkaya

Zalim-3-

Vururdu,
Demirden pençesini,
Mahsun ve boynu bükük,
İnsana.

Acımasız salvolarla,
Durmadan yüklenirdi,
İnanana.

Halk adına,
Çıktıkları bu yolda,
Halkı dolduramadılar
Bir küçük meydana.

Dostları güçlülerdi,
Sırtlarını dayamışlardı,
Bir ona, bir bu yana.

Allah'ın hesabını,
Katmadılar hesaba
Bir kasırga esti,
Şimdi herşey dönüştü,
Yürek yakan seraba.

Hayali bile ızdırap,
O eski günlerin,
Esamesi okunmuyor,
Her taraf Harap.

Atila Yalçınkaya

Zalim

Yıkılır zalimin tahtı,
Darmadağın olur bahtı,
Kesilir rüşveti rantı,
Bahtı karadır zalimin.

Daim yalan söyler dili,
Helale uzanmaz eli,
Menfaatin olmuş kulu,
Kiblesi yoktur zalimin

Acı verir insanlara,
Fırsat verir nadanlara,
Acımadan fidanlara,
Kıyarak geçiyor zalim.

Zalimce zulümler yapar,
Emrindeki güce tapar,
Hak ve İnsanlıktan çıkar,
Yolu karanlık zalimin.

Küfür tohumu ektirir,
Mazluma acı çektirir,
Acımadan yaş döktürür
Kalbi katıdır zalimin.

Zalimin zehirdir sözü,
Hakka kapalıdır gözü,
Küfürle yoğrulmuş özü,
Sonu acıdır zalimin.

Topluma küfrünü yayar,
Ebu cehli dostu sayar,
Tartısında bozuk ayar
Adaleti yok zalimin.

Rabbimin Nüsreti geldi,
Zulümleri sona erdi,
Yer ile yeksan eyledi,
Tahtı dağıldı zalimin.

Kudret Eli vurur tahtına,
Veda eder rahatına,
Lanet yağar yaptığına,
Defteri kaba zalimin.

Ne mutlu o insanlara,
Boyun ezmez barbarlara,
Umut ile yarınlar,
Koşacağız bundan sonra.....İnşaallah
20.03.2010

Atila Yalçınkaya

Zamanı Gelince

DüŖer süngüsü yıldızların,
Dağılır tahtları hükümdarların.
Kıymeti kalmaz artık semanın,
Rağbeti olmaz zamanın,
Rabbimiz Kıyamete emir verince.

Söner gözlerinin ferî insanın.
Kabre yaklaşmıştır heyhat zamanım.
Pay mal edilmekte tüm hanümanım,
Mirasını bölüşmekte evladım.
Azrail alıcı bir nazarla bakınca.

Atıla Yalçınkaya

Atıla Yalçınkaya

Zamanlı-Zamansız

Zamansız içime doluyor hüzün.
Bir nöbet ritminde geliş gidişler.
Aklım oltanın ucundaki yem
Sarıyor başımı bu acıklı gam.

Zamansız vuruyor bu ağır keder.
Kahir zamanlarda olurmuş meğer.
Bir tabip yok ise derdime eğer
Beyhudedir artık bu akıl bu ser.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Zamanlı-Zamansız

Zamansız içime doluyor hüzün.
Bir nöbet ritminde geliş gidişler.
Aklım oltanın ucundaki yem
Sarıyor başımı bu acıklı gam.

Zamansız vuruyor bu ağır keder.
Kahir zamanlarda olurmuş meğer.
Bir tabip yoksa derdime eğer
Beyhudedir artık bu akıl bu ser.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Zan

Bu Dünya bir meydanı imtihan,
Ebedi kalacağın sadece bir zan.
Hakkındaki Hükümran ancak Yaradan.
Malın ve rütben kısacık rüyan.

Allah (c.c.) yaratmış her gördüğünü,
Yerle bir edecek taptıklarını,
Mutlaka soracak her yaptığını,
Zilletle görürsün günahlarını.

Sonsuz bir hayatın, bileti Dünya.
Hayat sanki birkaç saatlik hülya,
İbadet ve hayırdan gayrısı rüya,
Kalmasın kalbinde Şirk ile Riya,
Mutlu son Cennetle, bitsin bu sayfa.
Atıla Yalçinkaya

Atıla Yalçinkaya

Zan Etme

Birkaç kelim edip dilin döndüyse
Bir manaya vardığını zannetme
Üç türkü çığırıp aşka geldinse
Bende piştim pirim diye zannetme.

Kiblemiz bellidir yönüm dönmeli,
Çar yar-i güzini kalbin sevmeli.
Dilin dediğini, kalbin demeli.
Her gördüğün kulu veli zannetme.

Haramdan sakın ha iki gözünü
Unutma mahşerde dilin sözünü.
Dışınla bir eyle için özünü.
Gafillere hesap olmaz zannetme.

Hak emri bellidir haramlar belli.
Gerçek kul hak yolda olmalı deli.
Zem edip durduğun beklide veli
Kin ekersen sulh biçerim zannetme.

Dalma siyasete eren bağında.
Çok insan yok oldu nefis tuzağında
Beyazlar birikti bak şakağında.
Mahşer kolay olur diye zannetme.

Dalma bu dünyaya hak yolda sebat.
Nefsine uyanın ahiri berbat.
Bu dünyada rahat ötede rahat.
Bir hayat bulurum diye zannetme.

Atila Yalçınkaya

Zebercet

Kul mahremini saklar yüreğinde zebercet.
Nefesmidir sıhhatmi yoksa selametmidir acep.
Bir tohumdur hayat düşer dünya topraklarına.
Ya bir zakkum boy verir yada tubayı cennet.

Hayat bir nehir gahi sel olur bezende sebil.
Bir gözyaşı kıvamında kan renkli eyler kabil.
Katar katar inipte çıkar, gem almaz yolculuğunda
Bazen bir gül bahçesi dir bezende zibil.

Arını yitirir sefilleşir gahi hayat serüveninde,
Paylaşır iblisle aşını ağırlar haremünde,
Bir isyan bestesi belirir zehir dudaklarında
Zebercet taşırken bir kor bulur avuçlarında.

Atila Yalçınkaya

Atila Yalçınkaya

Zehir Kelamlar

Zehirle yoğurdun kelamlarını,
Gönderdin, kalbimi deldi de geçti.
Mermi gibi attın bakışlarını,
Buncanın içinde bir beni seçti.

Etme eyleme, yapma bu nazı.
Seninle geçirsek baharı yazı,
Senin ismin belki alnımda yazı,
Beraber söylesek,çalsak bu sazı.
Atıla Yalçinkaya

Atıla Yalçinkaya

Zincirlikuyu—bahçe

Selvidir bu bahçenin en güzel süsü,
Rengarenk çiçekler zemin örtüsü,
Betonlaşmış şehrin en hoş örgüsü,
Daracık yerde misafir eyleyen bahçe.

Semtlerin süsüdür bu güzel bahçe.
Bu mekanlar için harcanır akçe.
Hayat burda durmuş akmıyor bence,
Saati zamanı olmayan bahçe.

Huzur verir latif' te havası var,
İskanı genişler lakin caddeleri dar,
Bu bahçede türlü türlü mükim var,
Ana kuzuları gençler yaşlılar,
Bağrında yiğitler saklayan bahçe.

Bu bahçeye girenlerden haber yok.
Girmek için bekleyenler çok ki çok.
Gidenlerin dönmemesi yüreklerde ok.
Herkesi kendine bağlayan bahçe.

Bahçeye bakarken ahlak çekilir,
Buraya girene ağıt yakılır,
Bu mekana yaşlı gözle bakılır,
Seyredince ağlayanı çok bahçe..
Azığı olmadan girilmiz bence.
29.04.2010

Atila Yalçınkaya

Zülflerin

Zülfünü ip ettin darağacıma
Fırtına olmuşsun gönül bağına
Bir ışık vermedin dil çerağına
Sana ne söylesem, sana ne desem.

Seven bir yüreğim vardı sadece
Dilimde bildiğim bir iki hece
Zindan bana gündüz zindandır gece
Sana ne söylesem, sana ne desem.

Dertlere gark ettin dertsiz başımı
Bozuverdin doğru giden işimi
Kim silecek bu gözümün yaşını,
Sana ne söylesem, sana ne desem.

Mecnun gibi çöle düşürdün zalim
Senden uzaktayım sormazsın halim
Kalmadı takatim söndü mecalim.
Sana ne söylesem, sana ne desem.

AtilaYalçinkaya

Atila Yalçinkaya